

G. V. Ramana Rao

శృంగారకావ్యగ్రంథమండలి

రాధికాసాంత్వనము.

ముద్దపళని ప్రణీతము.

శ్రీమద్రాధికాసాంత్వనము
ముద్దపళని ప్రణీతము

PUBLISHED BY
K. G. MURTHY,
FOR SRUNGARA KAVYA GRANDHA MANDALI.

1000 COPIES.

శ్రీమద్రాధికాసాంత్వనము
ముద్దపళని ప్రణీతము,
శ్రీమద్రాధికాసాంత్వనము
ముద్దపళని ప్రణీతము (2/13)

సర్వస్వామ్యములను
మచిలీపట్టణము,
శృంగారకావ్యగ్రంథమండలివారివి.

మెంబరులకుమాత్రము రు. 0-12-0.
ఇతరు లెంతవెల యిచ్చినను విక్రయింపము.

తోలికూర్పు ౧౯౩౬.

మొదలితము
రామా ఆర్టు పెన్,
మతిలేచట్టణము.

Gurkumar Rao

593

❁ రాధికా సాంత్వనము ❁

— ముద్దు పళని —

*

● గ స స మీ త్న ●

వెంపటి నాగభూషణం: ఎం. ఏ.,

*
* *

మధురసంగీతగీతికాలాపమోహానందశ్యము-సరసత్వము...
చెలులకే చెల్లుతుంది. ఈ, బోపచారికదోహదవిధులలో...నవవర్ధిత
మైన కవితావైభము-పరిమళ మలవడినమేలిమి.

యావనోపభోగముల చవులెరిగిన మిటాళ్ళపువయసుకత్తె కవి
తామూఢుర్యము భోజదేవునే పరవశుణ్ణిచేసింది. విద్యత్కుటుంబ
మును సన్మానించి గౌరవించడంలో...కళామోహిని అయినపడుచు
కోడలి పద్యరచనకే అగ్రమర్యాదజరిగినది.

భోజనిబావసరగ్రాహిణీత...ఎన్నికకువచ్చిన కవితావిదుషి.
అంధభోజుడు-తునువ కృష్ణరాయని కూతురు...మోహ
నాంగి!

ఆ వదాన్యరాజసముతో తీరికలు దిద్దుకున్న మహారాష్ట్ర—
నాయకుల వినోదసదస్సులలో అపరభారతులై, కనకాభిషేకపరువము
దక్కించుకున్న — శృంగారనాయికలు...వలపుల దొరసానులు...
ప్రబంధరూపబంధనిర్మాణాలు...జాణలు.

ఎటుచూచినా మొదటినుంచీ చక్కనికవిత్వరచనచేయడం—
కావ్యరసీకులను మెప్పించడం—సీమంతినులసా మృని విశదమాతూ
న్నది.

మండలముల బారున ఋక్సాముచేసిన ఋషులతోబాటు...
సంహితకు రచనామణిదీధితులు అలవరించిన వైదికయోషలకున్నా—
ఏకప్రధానము ఉన్నది. అంతవరకూ ఎందుకు?—‘యఃకౌమారహరః’
అన్న ఒక్కపద్యమే—శీలభట్టారికకీర్తిని కావ్య అనుకృమంలో వర్ణి
ల్లజేస్తూన్నది.

అలంకారికులు అందరూ మధ్యమరసమని శృంగారమునకు
ప్రధానసాయా కల్పించినారు. రతి...అష్టాదశకావ్యవర్ణనలలో—
ఉదేయకస్తాయిని రెట్టించి మంగళపరమావధిని కలిగించే ఉపకరణము.

సిసలై న శృంగారకావ్యమును... ఆద్యంతరతివిహారప్రధానంగా రచించవలెనంటే... యశావనవతి సకలకలాప్రాధ—సర్వంకషరాసిక్య నిధానము వెలయాలు—ఒక్కతే తగుతుంది.

మగవారికి, చేతకాదని... దోషాపాదనము లేశమున్నూ కాదు. కాని ఎంతఊహించి కథాదృశ్యమును చిత్రించినా మగవాడు—దీపము ఉండగా ఇల్లు చక్కబెట్టినయలేడు—చీకటితప్పకనుక. పింగళిసూరన్న స్వతంత్రించినా ననుకున్నా సుగాత్రిచేత ఎదురుబ్రతిమాలించడానికి... నాయికానాయకులను—నైదికదంపతులను—ఊరివెలుపలి తోటలో చెట్లచాటున దాచివేయక తప్పిందికాదు.

పోనీ కవి అంతకన్న ఇంకా కొంచెంవిజృంభించినా... నాయికాసాలభంజిక ఊహాగానలయను ఊగవలసినదేకాని... అకృత్రిమమైనైతన్యస్పందితముకాదు. విద్యాదయితుడంతటివాడు... ఆడువారి సుఖానందం అనుగతంగా ప్రత్యక్షీకరించుకునేందుకు... భార్యను జ్ఞాతిమాలి సెక్కు మార్చుకున్నాఁని—కళాపూర్ణుణి జననవార్తకు పూర్వరంగం ప్రమాణము.

—కవిసార్వభౌమునితో కన్నెతనపు మురిపెములలో ప్రాధ్రికము చలాయించి దేశములుతిరిగి 'కన్నడరాజ్యరమారమణి' నిరసికజీవనం ధన్యముచేసిన తెలుగువాణికి... తాళిపోటలో నిలువనీడ తరిగి పోయింది. అప్పదిగ్గజాధిరూఢిోత్సవమైనై భవము కలలలో మలగి పోయినా... మధుర తంజాపురసామంతనాయకులు కావ్యకన్యకజీవన సంద్యకు అరిగాపులై నిలిచినారు. వయసుజిగివి పోయినా ఆమె అలవాటుచొప్పున ఎడనెడ వింతకై నేతలు నూనినదికాదు !

ఆ తళుకులే... నవ్యసారస్వతానికి, రచనాలాలిత్యానికి, ఊతలై నిలిచిన... కావ్యచిత్రశోభలు.

—భోసల తుళజేంద్రుని కుమారుడు—ప్రతాపసింహుడు. తుళజరాజు వెనుకవాడు కృష్ణరాములు నమ్మిన మరాటాసామంత

నీరులు. ముసల్మాను ఒత్తిడిని లక్ష్యముచేయకుండా పీలుచూసు
కుని స్వతంత్ర ఆధిపత్యము సంపాదించుకున్న రాహూతులు.
భాషకు... సంప్రదాయములకు కేవలం పరాయివాళ్లయినా ఏలిక
అభిరుచులను మరగినభాగ్యాన తెలుగుకవిత్వాన్ని—కవులను, ఆద
రించి గ్రంథరచన ప్రోత్సహించారు. చిన్ననాథుడు—విజయరాఘ
వుడు—అటు, తిరుమలనాయకుడు—చొక్కనాథుడు... వీరిందచూ
లేకపోతే తెలుగుతల్లిని ప్రేమతో పూజాస్థానంగా చేసుకోకపోతే...
రంగాజీలాటి దివ్యతారలు మెరసిపోకపోతే... ఎంత అంధయుగం—
వాఙ్మయచరిత్రలో!... తెలుగు యీనాటికై నా కోలుకొనేదా?

ప్రతాపసింహుడు—రసికప్రభువు—1749 మొదటని పద
హారు సంవత్సరాలు పరిపాలనచేసినాడు. ఈతని కుమారుడు...
పితామహుని పేరిటివాడు... ‘భరతశాస్త్రనిధి: సంగీతం ఆతనిసాముః
రూపమున మన్మథుడు.’

ఇంకొకరసికుడు—ప్రతాపసింహుడే ఉన్నాడు—అమరేంద్రుని
కుమారుడు...

ప్రతాపసింహుడు వైష్ణవుడు. తండ్రినాటినుంచి కుల
గురువు—తిరుమల తాతయూచార్యుడు—బ్రహ్మవిద్యానిధి.

♦ ♦ ♦ ♦

చోళసింహాసనాధ్యక్షుడైన ఆ మహారాజు వలపునేస్తము—
ముద్దుపళని...

—పళని... దక్షిణదేశంతో వేలాయుధుని పూజాక్షేత్రము.
ముద్దు—ముత్తు... తమ ముద్దుచెల్లించునేందుకు ద్రావిడులు—
కన్నపాపలకు ఉంచే, నామ—పూర్వపదము. ‘చాలచోట్ల బిడ్డలకు
దేవస్థలములపేరులే ఉంచుచుండుట వాడుకఉన్నది’—అని... నిత్య
సువాసిని బెంగుభూరి నాగ(గాన)తత్వం గ్రంథస్థము చేసినది.

ముద్దుపళని తండ్రి ముత్యాలు. ఈతడు, అనుష్ఠానికనైష్ఠుడై న నాలవజాతిగృహస్థు. — అసలు అవ్యయ్యకు — ఒకకొడుకు ఒక కూతురూ... ముత్యాలు తంజనాయకి అని. వీళ్ల తల్లి — చెంగాతి...

ఎందుచేతనో చెప్పవీలులేకుండా ఉన్నది: భార్య తనకన్న ముందుగా చనిపోవడంచేత, ఒక్కడూ పిల్లలను సాకలేకపోయినాడో — లేక, చిన్నతనంలో తలిదండ్రులు కరవొటచేత ఆమెపాలబడ్డరో — కాని ... తంజనాయకి అని ఒకవేశ్య — ముత్యాలునూ ఆతని తోబుట్టువునూ పెంచుకున్నది.

...చిన్నతంజనాయకి — కులవృత్తిలోకి దిగిపోయింది. ఆమె కూతురు — రామామణి... తనపేర ఒక అగ్రహారం నిర్మించి అనేక సత్కార్యాలు... సప్త సంతానములలో వీలైనన్ని పోషిస్తూ — సంపాదన సద్వినియోగం చేసింది.

— ముత్యాలు... పోటి అనే భార్యతో — నలుగురుకొడుకులు ముగ్గురు కూతుళ్లు... సంసారవృద్ధి చేసుకున్నాడు.

ముద్దుపళని... తొలిచూలు. ఇంకోచెల్లెలు ముద్దులక్ష్మి: చివరపిల్ల పేరు — పద్మావతి. వీళ్లు ఇద్దరూకూడా అక్కతో సమాన లైన జాణలే: కాని, ఏమహారాజులు వారిని ఆదరించారో వివరములు తెలియడములేదు....

‘ముద్దుపళని’ — ఈ నామం మరాఠాభాషలో ఉన్నదని అనుమానించి ప్రాసపండితుడు — ముత్యాలువంశం తెలుగునాటది కాదు అని అభిప్రాయపడినాడు. అచ్చతెలుగు కుటుంబము... దేశము అలజడిలో దక్షిణానికి తరలిపోయి ఉండవచ్చును. వైష్ణవ ఆవేశంవల్ల ద్రావిడనామములు అలువాటుచేసికొని ఉండవచ్చును కొంతవరకూ. ముత్యాలు మరియుద్దరు కుమార్తెలకు — లక్ష్మి, పద్మావతి — అని అరవకల్తీ లేని సంస్కృతనామకరణమే చేశాడు కాదూ?

...కనుక ముత్యాలు—చిరవాసంచేత సగం దావిడుదైన
అంధుడేకాని—మహారాష్ట్రుడు ఏలాఅవుతాడు ?

ముద్దుపళని...భరతాభినయంలో పాపీణ్యం సంపాదించు
కుంది...కులమర్యాదక్రమాన. వయసుకాడైన వైష్ణవదేశికుడు...
'తపఃఫలసారుండు'...వీరరాఘవుడు—సాహిత్యనేపథ్యము శృంగా
రించినాడు. ఇక మహారాజు మనసుకు నచ్చడానికి...ఏమికోదువ?

అయితే: ముద్దుపళని—రంగాజీవలె శాస్త్రుకాకలదీరిన పాం
డిత్యధీరకాదు. గొప్పచక్కదనం, అందుకు వన్నె తెచ్చే భరతవిద్య
—వీటికి దీప్తైన నరసత్వం సాహిత్యం—అన్నిటినీమించిన...మహా
రాజ భోగానుభవయోగము!...

కృష్ణునికి—సాంత్వనోపాయాలు, పదాఘాతబహుకృతులూ—
వితలుకావు. తిమ్మన్న ప్రసిద్ధ—ఉత్పాద్యవస్తువును...రాయల
వారుకూడా, గీర్వాణిలో ముఖరించినారు. ప్రీణనకావ్యములు
ముద్దుపళనినాటికి కొత్తలుకావు. కాని, ఆ కథాకలాపమంతా...
సత్య మీదుగా నడిచింది.

'రాధికాసాంత్వనము'...ముద్దుపళని రచించే అవసరాన—
వీరరాఘవదేశికుడు సలహాయిచ్చి అపుడపుడు సాహాయ్యపడి ఉండ
వచ్చును. కాని ఆతని పాండిత్యానికీ ప్రతిభకూ—యీప్రబంధ
ములో విశేషముపని తగులలేదు.

రావిపాటి తిమ్మన్న సంస్కృత 'ప్రేమాభిరామము' ను...
వల్లభరాయడు అనుసరించినట్లు, ముద్దుపళని సాంత్వనకావ్యమునకు
ఎవో ఒరవడులు ఉండిఉండవచ్చును.

...కృష్ణుని, యశోదానందులు గారాబంగా పెంచుకుంటు
న్నారు వేషతైలో...నందునిచెల్లెలు—రాధ. పెంపకములాలనలో

మరులుకేకెత్తించి... 'గోపనతులకెల్ల కనుమశరు' డైన 'రాజ గోచాలమూర్తి' ని వశముచేసుకుని హరికి ప్రాణపదమై స్వైరవిహారం చేస్తూఉన్నది.

యశోద తోడబుట్టినవాడు కుంభకుడు. అతనికూతురు... ఇళను, కృష్ణునికియిచ్చి పెళ్లిచేశారు. పిల్లమేనల్ల వద్ద చనువుచేత ప్రేమప్రసాదాననే ఉంటూన్నది. ఆమెపోషణకూడా రాధదే...

—ఈదేవతరువాత... ఇళకు మాధవుని... ఔపోసనకార్యం జరిగింది. రాధశుశ్రూషలో గడిచేదినఇళ—పసిబాలఅయినా— ప్రాథమర్యాదల చక్రలేరిగిన నాథుణ్ణి అనురక్తిగా చేసుకున్నది.

కొన్నాళ్లకు, భార్యతో కృష్ణుడు అత్తవారింటికి మిథిలకు వెళ్లాడు. రాధ—మొదలు, కృష్ణుడు ఇళతో దాంపత్యంచేస్తూన్న శృంగారభావనే—సవతిమత్సరంపూని— సహించలేకపోయింది... ఇళమీద ఎంతప్రాణమైనా. ఇక అతడు కంటికికూడా దూరమై నప్పుడు ఆమెచేదన...వర్ణించడానికి వీలవుతుందా?—

విస్మయంభము భరించలేక...చిలుకను రాయబారమంపింది. అది మిథిలకు రెక్కలమీదవెళ్లివచ్చి అక్కడి విలాసాలన్నీ అతి శయంగా వర్ణించేసరికి...రాధ తూలిపోయింది...

ఇంతలో కృష్ణుడికికూడా...రాధను చూడకుండాఉండటం దుర్భరమైతోచి తిరిగివచ్చేస్తాడు. రాధ, అతన్ని చూడగానే ఉక్రోశ పంకొద్దీ మండిపడి తామలాగా లేస్తుంది: ఇట్టంవచ్చిన మాటలంటుంది: ఊమను అర్థిస్తూ అతడు పడములు అంటబోతే—తంతుంది: చివరకు వలవల ఏడుస్తుంది.—ఈమాదిరిగా నాటకమంతా జరిపి... నాథునికొగిలిలో...ఆకులలో పింజెలాగా...అణగి పరవశిల్లి పోతుంది. అక్కడితో—కథకంచికి...

ప్రబంధము నాలుగుశతాబ్దములుగా పెరగడంకోసం ...
ముద్దుపళని, రాధచేత...చంద్రోపాలంభనాదికములు, ఛాందసకార్య
ములు చేయించింది. అంతమాత్రామే!—ప్రత్యేక కల్పనాలంకృత
ములు కావు ఆభాగములు: విశేష చమత్కారములున్నా లేవు...

—కాని, రాధను చిత్రించడంలో ముద్దుపళని శిల్పసాభాగ్య
మంతా వినియోగపడింది. రాధ...నంమనికన్నా చాలాచిన్నది.
గేహే గేహే జంగమా హేమవల్లులు మెరిసిపోయిన వ్రేసల్లవాడ
లోనే...ఆమెనుమించిన అందాలరాసులు లేనందువల్ల...గోపికీశో
రునికి ఆమె అనంగసర్వస్వహావనవటంలో విశేషం ఏమీలేదు.
వివాహిత; కాని, మోట—గొల్లమగనితో కాపురం చేయకపోవడం—
నందాదులుహర్షించిఉరుకున్నారంటే...సామాన్యకుటుంబధోరణిలో
కళంకమైనా ... అది వారిరసజ్ఞతనురెట్టిస్తూ, లోక కళ్యాణగారవీర
శేఖరుడైన కృష్ణునికి పెంపుపకులముగా ఉండగలతాహతుకు ప్రతి
పత్తి కల్పిస్తున్నది.

కృష్ణుడు...రాధకు సర్వమున్నా. కృష్ణుని చిన్ని భార్య కనుక
ఇళను ఎంతోకూరిమితో పెంచి...ఆతనికి తగినయిల్లాలుగా తయారు
చేసింది తన అనుభవమంతా వినియోగించి. —శృంగారించి గడి
లోకిపంపింది. ఇక అక్కడనుంచీ...ఆమె ప్రవృత్తిసాఫుగా మారి
పోతుంది. అంతకుముందు, ఇళ తనశిష్యురాలు. నవ్వులాటకు
సవతి అని పరిహాసంచేసినా...మనసులో బాధపడవలసిన అవసరం
లేకపోయింది—వ్యధ ప్రత్యక్షంగా అనుభూతంకానందువల్ల.

—పడకటింటి గదితలుపు గడియపడగానే...రాధగుండెల్లో
రాయిపడ్డది. దంపతులిరువురూ ఏకాంతాన అనుభవించే సుఖమును
తలచుకొన్నకొలదీ...మతిపోతున్నది. తనకులేదని ఒకమూలచింత:
తనవాడు—మరొక్కతెతో—ఇళ అయినప్పటికీ—తనకుఖాయము
లైన భాగములు పొందుతున్నాడని...అంతకుమించినవేదన. తెల్ల
వాళ్ళూ ఎలావేగించిందో...ప్రొద్దుపొడవకముందే — ఇకనిలువలేక

— వెళ్ళితలుపుతట్టి...లోపలికిచొరవచేసుకుని జొరబడి, కసి -
ససిగా—తీర్చుకున్నది...

...కుంభకుడు కూతుర్ని అల్లుడినీ ఊసుక పోవడానికి వచ్చినప్పు
రాధనుకూడా సమ్మతిఅడిగినాడు. అత్త—అల్లుడిపరిచయం అందరి
ఎరుగున్న దేశదూ?...కాని ఆమె ఏలాపంపగలదు?—మరి పంపకన
విధిలేదు. అందుచేత మనోగతభావములను పై కీతొణకనీయకుం
చాలాసరదాగామాటాడి సంతోషముగా సరేనన్నది. ఇక తరువా
...ఆమె అవస్థ...

—కృష్ణుడు మిథిలనుండి బెదురుతూనేవచ్చాడు...వి
వెళ్ళినందుకు రాధ ఎంతగా దండిస్తుందోఅని. కాని ఆమె తర
రీలో రాటుదేరినవాడే గనుక అనునయించలేకపోతానా అని భరో
మాతో ఉన్నది. అయినా ఏమవుతుందోననేభయం ఆదు
లేకపోలేదు.

కంటబడగానే...ఎన్ని నిష్కరములాడింది!...ఎన్నిరకాల బె
పోడిచింది!...ఎంతకోపము తెప్పించుకుని బుసలుకొట్టింది! అయిన
టికీ, లయవిడవకుండా—మూర్ఛనలో తొట్టవలు గమకించే మ
గాయకుడి గీతాలాపనలాగు, అంతకసురుతున్నా...వెల్లివిరిసిన ఆ
రాగం, అపేక్ష — అంతర్వాహినిగా ద్వోతకమాతూనే ఉన్న
నాథుని అలయించి—అలరించడం...కులపాలికల సామాన్యశృంగ
ధర్మమైనా ఇన్నిపోకడలు—ఎత్తులు, వాళ్లకు చేతనవుతవా—తుల
నుభవయోగ్యతఉన్న సరసనాయకితప్ప...మరొకరు కథా రసప
ణము—ఇంతపోడిమతో చేయనేర్పరులయేవారా?

ముద్దుపళ్ళని వారాంగన అని...సనాతనులు ఆమెను తత్క
కములనూ...అకారణమై రంతో కృత్రిమంగా ఉల్లించవచ్చు

కాని, ముద్దుపశని—మహారాజరసికసమ్మానిత కాకపోయినట్లయితే...
తెలుగులో—‘రాధికాసాంత్వనము’ వెలువడేదికాదు...

శృంగారవర్ణనము గర్వామనే వైదికులకు...జవాబు అనవ
సరము. అనభిజ్ఞులకు విద్యాగానంచేయడం వర్ణనము. హేయ
జగుప్పా కలుషితముకాని శృంగారస్థాయిలేనిది...ప్రకృతి—స్థితికే—
మోసం.

‘రాధికాసాంత్వనము’ నిస్సంశయముగా సత్ప్రబంధము.
నాయికలేని బ్రహ్మచారికూటము గనుక—విశాఖదత్తునికృతి అన
త్కావ్యములజాబితాలో చేర్చినారు పూర్వలాక్షణికులు అని...మల్లి
నాథుని స్వారస్యసిద్ధాంతము...

గొప్పకవిత్వధోరణులులేవు కానిచదివినకొలదీ చవులూరించి
ఆలోచనలలోముంచి ఆనందపారవశ్యము ఆవహింపజేసే రసవత్ కావ్య
చిత్రము...‘రాధికాసాంత్వనము’.

రాధఎవరు? చైతన్యసంపృదాయవైష్ణవసిద్ధాంతముల వివరణానికి,
వేదాంతానికి ఏమికాని...నందగోపుడికి రాధ అనేచెల్లెలు ఉన్నదని
ఆమెకు మేనల్లునితో తగులాటమైనదనీ మొదట ఎవరుకల్పించారో?—
జయదేవుడు...యీకథను నమ్మినాడు. సంసారాన్నీ, చేసుకున్న
మొగుణ్ణీ త్రోసివేసి...కృష్ణుని పెనవై చుకొనిపోయిన ఈ రాధకు...
శృంగారసంచారంలో మన గణనప్రకారం — అది భగవద్విషయ
మైనా—వ్యభిచారదోషముఉన్నది. మరి ఆ కందులోనూ ఎదో
స్వారస్యం ఉండటముచేతనేకాదు...ఇంతవరకూ ప్రతిహతంకాకుండా
దేశమంతా ప్రాకిపోయింది? తెలుగులో—రాధామాధవుల శృంగా
రలీలలకు ప్రతిభాసిత ఉపోద్ఘాతము—సరసభావుకులకు ఏకైక అవ
లంబనము. ‘కరివేల్పుశతకము’—ఎవరికావ్యాత్మ—ఆరచనలో

పునీతమైనదో నిశ్చయించ వీలూ ఆధారములూ లేవుకాని... ఇంత
వరకూ రంగాజీ-ముద్దుపళానీ, పృథక్తయా ఆ—ప్రతిష్ఠను—పంచుకుం
టున్నారు...

ఇంకొకరాధ ఉన్నది... వృషభాను నందిని. ఆమె కన్య:
స్వీయ: కృష్ణుని ధర్మపత్ని. రూపగోస్వామి—‘విదగ్ధమాధవము’
లోనూ, మధురాదాసు—‘వృషభానుజ’ లోనూ ఈ రాధవివాహ
గాధను రూపకవస్తువుగా తీసు కున్నారు. పరిణయ పరిణితికి—యోగిని
నాయికానాయకులకు రాయభారములు నడిపింది. అంతేకాని,
వృష భానుజ—రాధ—పరకీయ్యకాదు....

ఏది ఎలాఉన్నప్పటికీ మత్సరధమన్మధునికి—సరిపోలిననాయిక
రాధ. ఆమెపరకీయ అయినందువల్లనే దాంపత్యశృంగారము అప్రా
కృతభోరణిలో పల్లవించి... వివిధ—రత్యాలంబనభావశబలితమైనది.

రాధప్రేమవాహినిని... తెలుగుకావ్య కేదారప్రాంతముల పర
వస్తు సోలించిన ముద్దుపళానీ... ఉత్తమ—ధన్య...

M. B. L. S. K. S. K.

శ్రీరస్తు.

(ఇశాదేవీయ మనునామాంతరముగల)

రా ధి కా సాం త్వ న ము.

—♦ ప్ర థ మా శ్వా స ము ♦—

లఁ జెలంగురాధికను

జెల్వరొ నిన్నిల ధూపురేఖలక

బోలుదు రేవడంతు లన

మోహపుటాలిని నిప్పు డెన్నెదో

హాళిని నన్నుఁ గూర్చి యని

యలినయచ్చెలిఁ గాఁగిలించుగో

పాలునిఁ జిన్నికృష్ణునిఁ గృ

పాళునిఁ గొల్తు నభీష్టసిద్ధికై .

సీ. రిహి ముద్దుటడుగులు ♦ రాజీవములఁ గేరఁ
 బ్రసదముల్ తాఁబ్రేలి ♦ వగలఁ బోర
 సుసారుకాండముల్ ♦ సౌకర్య మేపార
 లేఁగొను సింగంపులీలఁ జీరఁ
 జనువసుల్ త్రిక్రమి ♦ సౌజన్యమునఁ దేబ
 భుజము లారామతా ♦ స్ఫూర్తి మీఱ
 రమణీయముఖకాంతి ♦ రామచంద్రునిఁ జేరఁ
 జరునవ్వు బలుతెల్పి ♦ గరిమఁ గోరఁ

తే. గీ. గన్నుఁగవ శ్రుతిలంఘి యై ♦ కలిమి గులుకఁ
 దనరుమధురాధరము కల్కి ♦ తనముచిల్కఁ
 జెలఁగుశుకవాణి రుక్మిణీ ♦ జలజపాణి
 భావభవుమాత నంపద ♦ లీవుఁ గాత.

చ. నెఱిగమనంబు వేణియును ♦ నిక్కుచనుంగవ మీఁదిసాదముల్
 కరులును శేషభోగియు న ♦ గంబులు నాదిమకూర్మరాజ మై
 వజ్రలంగఁ బొల్చుగంధవతి ♦ భామ మనోహరరూపన త్వుతఁ
 నుక్కుని గాంచి పెంచుగతి ♦ నకొ గృవ నెప్పుడుఁ బ్రోచుఁ గావుతఁ.

ఆ. వె. శ్రీనివాసుఁ డై న ♦ శేషుని భజించి
 ఘనశరీరుఁ డై న ♦ గరుఁడుఁ బొగడి
 యఘవిదారి యై న ♦ హరిచమూపతి నెంచి
 పరమసూరిజనులఁ ♦ బ్రస్తుతింతు.

మ. ఓతి వాల్మీకిపరాశరప్రియసుత ♦ శ్రీకాళిదాసాదినం
 స్కృతవిద్యత్కవిత్వాల్లం బొగడి భ ♦ క్తి నన్నయార్యుండు న
 న్మతి యాతిక్కన సోమభాస్కరులు శ్రీ ♦ నాథుండు భీముండు నాఁ
 గృతు తానాంధ్రకవీంద్రులం దలఁతు యు ♦ క్తిన్ మత్స్యప్రేక్షిక్.

తే. గీ. పొత్తమున నుండుశిల్పంబు ♦ లెత్తి వైచి
 శాస్త్రయుక్తిని గొని భేష ♦ జంబు సేయఁ

గఁ దగునాక్షేపకవకఃపుటఁ శీర్షః

జనమ కృతుల నకసంగః జనులు వారు.

6

చ. చెలువుగఁ బూర్వవత్కవులు + చేసినకబ్బము లెన్నో యుండఁగాఁ
తెలియని నీకృత్తిక గణన + సేతులె సత్కవు లందు చేముకో
భలి కలసికొందు లె ధ్వినిఁ + బద్ధఃపుండ్రేయ నానుతుమ్మెదల్
పులిసి హసించకే యితరఃపుష్పచురంజము లోలిఁ గ్రోలవే.

7

వ. అని యిష్టదేవతానమస్కారంబును, గవినత్కారంబును,
గుకవితిరస్కారంబునుం గావించి యెద్దెయ్యేనియు నొక్కశృంగారప్రబంధంబు
నిబంధింపం దలంచి హరివాసరంబున శ్రీహరిం బ్రార్థించి మన్నిశాంతంబున
నిదురింపుచున్న సన్నీశాంతంబున.

8

నీ. కటిఁ జుట్టి కట్టినకనకాంబరముతోడ

మెఱుంగుచామనిచాయఁ మేనితోడ

నానికతుడఁ గల్గునవహాక్తి కముతోడ

జిగిలికన్తురిబొట్టుఁ మొగముతోడఁ

గరుణారసముఁ జిల్కుఁకన్నుఁదమ్ములతోడ

నెమ్మిలెక్కతురాయిఁ నీటుతోడ

గుదిగొని వెన్నాడుఁకునుమపుంజముతోడఁ

జంద్రసూర్యాదిభూఁపాళితోడఁ

తే. గీ. బ్రతి యెఱుంగని దివ్యరూపంబుతోడ

సాగను గనుపించు మవ్వంపుఁసాంపుతోడ

రాధికామణికై దండఁరమణఁ బూని

చిన్నికృష్ణండు కలను బ్రసన్నుఁ డయ్యె.

9

తే. గీ. ఇట్లు గనుపట్టునతని నే + నెలమిఁ గాంచి

లేచి సాష్టాంగవందనం + బాచరింప

శౌరి నను జూచి మేఘగంభీరరవము

దనఁగాఁ బల్కెఁగరుణామృతంబు లొల్కె.

10

తే. గీ. చిన్నికృష్ణుండ నే నాదుఁచిత్తమునకు
 సమ్మతం బైనరాధికాసాంత్వనంబు
 తగ నొసర్చు మదీయాంకితముగ నీవు
 లలితగుణపేటి శ్రీముష్ణపథనిబోటి.

11

న. అని యానతిచ్చి యంతరానుం డగుటయు నేను నిదుర
 మేల్కొంచి యీశుభస్వప్నం బెవ్వరితోడ విన్నవించెద నని యూహించి
 యుభయవేదాంతప్రతిష్ఠాపనాచార్యుండును, నిరుపమాదార్యగాంభీర్య
 ఘర్మిండును, బాపండుండగిరితండమహాఖండలుండును, బాలితభక్తమండ
 లుండును, దిరుమలతాతాచార్యవర్యకులకలశపారావారతారాధారుండును,
 మదీయపూర్వజన్మతపఃఫలసారుండును, సుగుణాభిరాముండును నగువీర
 రాఘవదేశికసార్వభౌమునినన్నిధానంబున కరిగి సాష్టాంగదండప్రణామంబు
 గాచరించి తత్కటాక్షంబునం గాంచి యీశుభస్వప్నంబు విన్నవించినఁ
 కత్సన్నిధానంబునం గలనకలకళావల్లభు లగువిద్యజ్ఞనంబులు నన్నవలోకించి
 హత్వాచ్ఛ్రీమన్నారాయణాపరావతారుం డగువీరరాఘవధీరుచరణారవిం
 సంబు లాశ్రయించినదాన వగుటంజేసి దేవదేవుం డగుశ్రీకృష్ణదేవుండు
 హత్వాత్కరించె దీని నీకు నధికశ్రేయఃప్రాప్తి యగు నదియునుం గాక. 12

నీ. ఏరాజు కువలయం డ బెల్ల రంజలఁ జేసి
 జైవాత్మకాఖ్య నిఁచ్చలుఁ దలిర్చు
 నేలోకబాంధవుం డ డిలఁ దమంబు లడంచి
 చక్రప్రమోదంబు డ సంఘటించు
 నేఘనుండు శరంబు డ లేవేళఁ గురియించి
 పరవాహినుల నెల్ల డ భంగపఱచు
 నేయీశుఁ డార్యావనాయకమతిఁ గాంచి
 కీర్తింప నస్వజ్ఞమూర్తి యాను

తే. గీ. వాఁడు సృపమాత్రుఁడే రఘూధ్వహదయాప్ర
 వాహవర్ధితభోపలాన్వయపయోధి

సోమతొళజేంద్రవరతనూఃజుండు శ్రీప్ర
తాపసింహతమాపాలఃతల్లజుండు.

13

సీ. తనయాశ్యసుతమహాఃదార్యవిస్ఫురణంబు
తేభద్రుః బండ్లిగిలింపఁ జేయఁ
దనరామభక్తప్రధానమానసశుద్ధి
నారదు వెలవెలఁ బొందఁ జేయఁ
దనస్వవిద్యావఃధానమేధాస్ఫూర్తి
పన్నగేంద్రనిలలో వంపఁ జేయఁ
దనయభేద్యగభీరఃతానారతఖ్యాతి
యంబోధి భంగపా టండఁ జేయ

తే. గీ. నమర శీతాద్రినేతుమఃధ్యావనీత
లాంతరనిగంతరయశోవిలాసభాస
మానభోసలతొళజరాఃస్మృణిసుతప్ర
తాపసింహేంద్రమాళి ప్రతాపహేళి.

14

తే. గీ. ఆమహారాజుకృపఁ జెందినట్టిసీకు
నిట్టిభాగ్యంబు లదృఢతం బేమి తెల్పు
సార మగునీదువిస్తారఃచర్య తెల్ల
వినుము వినుపింతు మని యిట్టులనిరి కరుణ.

15

సీ. శ్రీమణీకుచఃశిఖరాగ్రముల నేవి
చిగురుశౌంపంబు లై యిది చెలంగు
స్మరరిపుబ్రహ్మాదిమకుటంబులం దేవి
పద్మరాగంబు లై ప్రభ లొసంగు
మౌనిరాజ్యాననమానసంబుల నేవి
కమలవసంబు లై యున మెనంగు
జితరశ్రుతివధూఃసీమంతముల నేవి
యరిదికుంకుమహ్మి లై వెలుంగు

తే. గీ. నట్టిసర్వజ్ఞ మౌళిశృంగగ్రనటన
పటుతరక్రమత్రిజగతీపావనవృ
తీతచారిత్రసురధునీతిలకజన్మ
పదము లనుపమశ్రీవిష్ణుపదము లమరు. 16

తే. గీ. ఆమహీనాథుపదపద్మమందుఁ బుట్టి
సురుచిరశ్వాతిఁ గనె నీతి శూద్రజాతి
దాన నయ్యావయసెలంగెదానకర్ణఁ
డితఁడెయంచని జనులెన్నఁజతురుఁడగుచు. 17

తే. గీ. ఆతఁ డెంతయుఁ గాంచె జెంఁగాతివలన
నతుల యగుముద్దుతంజనాఁయకినిబ్రేమ
నాడి బొంకనివాని ముత్యాలుఘనుని
తంజనాయకి వారలఁ దత్తు గొనియె. 18

కం. అల తఃజనాయకీమణి
కలిమియుఁ జెలిమియు గణింపఁగార దర మగునే
తెలివో గెలివో వలపుల
చెలువ గెలువ దలంచుఁ జెలువముచేత. 19

నీ. వీణ వాయించెనా వివిధచిత్రాద్భుత
శ్రతిమ లెల్లను తలల్ పరగ నూచు
కీవి నటించెనా దేవలోకపురంభ
కొంచక యాదల వంచుకొనును
గానంబు వినుపింప బూనెనా యామహ
గిరిరాజ మైనను గరగిపోవు
సభల మాటాడెనా చల్లఁగాఁ బన్నీరు
చిలికినశేవను జెలుపు మీఱు

తే. గీ. నని దొరాదొర లెన్నఁగాఁ ఘనత కెక్కి
ప్రోడచేడెలలో నీడు జోడు లేక

తతసుగుణవేటి దివ్యసౌంధర్యవాటి
యతనుమదఘోటి తంజనాఽయకివధూటి. 20

కం. ఆరాజవదన పోవఁగ
నారీమణి ముద్దుతంజనాయకి ముత్యాల్
ధీరుఁడుఁ జెలఁగిరి కుంతియు
నారయ వసుదేవునటుల ధ ననుకూలముగాన్. 21

కం. అలముద్దుతంజనాయకి
సలు వందెను గలిమిఁ దంజనాయకి యనఁగా
వలపులదొర యైనను గని
వలపులు గొనునట్టిమేనివలపులు చెలఁగన్. 22

సీ. ఈవిచేతనె కాదు ధ డివిచేతను గూడ
శశిరేఖ నెంతయుఁ ధ జ క్కడంచుఁ
జూపుచేతనె కాదు ధ రూపుచేతను గూడ
హరిణీవిలాసంబు ధ నౌఘళించు
గోరుచేతనె కాదు ధ సౌరుచేతను గూడ
దారావినోదంబు ధ నాటడించుఁ
దళుకుచేతనె కాదు ధ కులుకుచేతను గూడ
హేమాతిశయమును ధ హీన మెంచు

తే. గీ. నని కవుల్ మెచ్చు దనరె నొయ్యార మెచ్చు
నన్నిటను జాణ సకలవిద్యాప్రవీణ
మేటిమధుదంతి యింతులమేలుబంతి
హరిగుణ ముద్దుతంజనాఽయకిమిటారి. 23

కం. ఆముద్దుతంజనాయకి
ప్రేమను గొని కనియె దీనె ధ విరిఁ బడసె ననన్
భూమిశు లెంచ దగునఖ
రామాద్భుతసుగుణమణిని ధ రామామణిన్. 24

నీ ఏరామ కట్టించి ♦ యిడె నగ్రహారంబు
 పుడమి రామాంబాఖ్యపుర మనంగ
 నమర నేధన్య దివ్యాలయం బొనరించి
 తిరము గాంగ శివప్రతిష్ఠ జేసె
 నెంచి యేపుణ్య పెట్టించె నందనవని
 కొఱు లేనివిరు లెత్తి ♦ కొమరు మిగుల
 నేమాన్య జీవనం ♦ బెసంగఁ దటాకంబు
 ఘటియించె సేతుమాన్గంబునందు

తే. గీ. మేటి యెవ్వతె గండరఁకొటలోన
 మఱియు నిత్యాన్నదానాదిమహిమ లంది
 పార్వతీశులనిత్యోత్సవము లొనర్చె
 నట్టిరామామణివధూటి ♦ నలవె పొగడ.

25

నీ. ముదమొప్పు దనగోముఁమోము గాంచినవాడె
 తేజ మొందినరాజురాజు గాంగ
 బ్రతి లేనితనకటివృత్తిమఁ జెందినవాడె
 తెజు గొందుభూతలాఁధిపుండు గాంగ
 గొమ రొప్పు దనగబ్బిగుబ్బు లంటినవాడె
 నిరుపమదుర్గాధినేత గాంగ
 నలుపు మీఠినలననాభి చేకొనువాడె
 వై భవోన్నతచక్రవర్తి గాంగ

తే. గీ. జెలంగుకలిమియుఁ జెలిమియుఁ ♦ జెలివి గలిగి
 కళయుఁ జెలువము తళుకును ♦ బెళుకు నళుకు
 చెలువు గులికెడువలపులసాలపు మిగుల
 మిగులు రామావధూటి యక్షనుగుణపేటి.

26

నీ. నారదుం డలవిష్ణునామకీర్తనభక్తి
 నీరదుం డౌదార్యసారయుక్తి

రాముఁ డద్భుతదయాఁగరసనిరంతరబుద్ధి
 సోముఁ డంచితకళాఁసుప్రసిద్ధి
 రారాజు భీమవిక్రమనికారస్ఫూర్తి
 భోజరాజు కళాప్రభూలకీర్తి
 జిష్ణుఁడు నై భవశ్రీవిలాసఖ్యాతిఁ
 గృష్ణుఁడు భరతశాస్త్రీయజాతి

తే. గీ. ననఁగ నను వొందు బ్రహ్మవిద్యాప్రవీణ
 సరసతిరుమలతాలయాచార్యపాద
 లోయరుహమత్త చంచరీకాయతాత్మ
 పాలితాశ్రితజనుఁడు ముత్యాలుఘనుఁడు. 27

తే. గీ. అట్టి ముత్యాలుఘనుఁడు తాఁజెట్టఁ బట్టె
 దనకు ననుకూల యగునట్టిధర్మపత్ని
 యకా నటంచును మానితానూనసుగుణ
 పేటి మేటివధూటి శ్రీపొటిబోటి. 28

సీ. శ్రీలక్షణమున లక్ష్మీని సాటి యన వచ్చు
 జంచల యై ధాత్రి మించడేని
 వై భవంబున శచీవనిత నీ డన వచ్చు
 బలుగాకపుత్తులఁ బడయడేని
 భూతిపెంపున శైలపుత్రి జోడన వచ్చు
 విభుమేను సగము గావించడేని
 నిశ్చలక్షమ ధారుణిని సరి యన వచ్చు
 బతులను బెక్కండ్రఁ బడయడేని

తే. గీ. యనఁగ ననుపమనకలగుణాభిరామ
 యగుచు బాంధవజనకోటియభినుతింప
 సొంపు మీఱఁగఁ బెం పెక్కు సంపదాధ్య
 హరిగృహవాటి శ్రీపొటి యన్వధూటి. 29

సీ. సాహిత్యవిద్యావిశారద శారద
 యై ముద్దువళని నా ♦ నమరునిన్ను
 గురుతరం బై తగుగుణగణప్రౌఢివే
 లాయుతుం డై నవేలాయుధాఖ్యు
 భరతభావాభావభావజగురుండు నాఁ
 గొమరుఁ జెందెడుముద్దుకొమరువరుని
 రూపవిభ్రమకళారూఢి నెంతయు రతీ
 దేవి యాముద్దులక్ష్యవధూటి

తే. గీ. బుద్ధి నల్లారు ము దెనముద్దురూఢ్యుఁ
 దీటు లేనట్టివద్మావతీ లలామఁ
 దెలివి మీఱురామస్వామి ♦ నెలమిఁ గాంచె
 మేటిముత్యాలు పోటివధూటివలన.

30

కం. వెలసితివి వారిలోన
 న్నెలిచుక్కలలోనఁ జెలఁగునెలరేక యనన్
 లలితకళావిభవంబులు
 వల నొప్పగ మేటిముద్దువళనివధూటీ.

31

సీ. ఏనాతి నీరీతి ♦ నెంతో భక్తి చెలంగ
 వ్రాయించె జయధాటి ♦ రామకోటి
 ఏనారి నీదారి ♦ నెలమి విద్యచ్ఛేదీ
 దనియించె నెర మెచ్చి ♦ ధనము లిచ్చి
 ఏకల్కి నీపోల్కి ♦ నిలఁ గీర్తి గైకొనఁ
 గబ్బముల్ చేనంది ♦ ఘనతఁ జెంది
 ఏబాల నీలీల ♦ నిటు దొరదొరలచేఁ
 బొగ డొందె గడిదేటి ♦ పాలుపు మీటి

తే. గీ. తలచ నేధీర నీమేరఁ ♦ దాతయార్యు
 పాదముల వ్రాలె మది నెంచి ♦ ప్రస్తుతించి

కలరె నీసాటి ముత్యాలుకన్న మేటి
ప్రబలగుణవేటి శ్రీముద్దుపళనిబోటి.

32

సీ. చె న్నొందురంభ గాకున్నచోను బ్రతాప
సింహేంద్రుడెపును ధ జెంద నేల
ప్రతి లేనియలకల్పలతిక గా కున్నచో
లలి ముద్దులక్ష్మితోఁ ధ బుట్ట నేల
తగుదివ్యసుగుణరత్నంబు కా కున్నచో
ముత్యాలలోనుండి ధ పొదల నేల
యిల సుగంధపరిధ ధ మిదియె కా కున్నచో
శ్రీనివాసప్రాప్తిఁ ధ జెలగ నేల

తే. గీ. వీర గలచంద్రరేఖయె ధ కాక యున్న
లలితసకలకళాప్రాధి ధ వెలయ నేల
యని పొగడ మేటి యై మితానతనుఘోటి
భవ్యవాగ్ధాటి శ్రీముద్దుపళనిబోటి.

33

ఉ. పున్నమచందమామ కెనఁబోలుముఖంబు ముఖానురూప మా
తిన్ననిపల్కు పల్కులను ధ దేజిన సద్దయ సద్దయారసో
త్పన్నపుఁజూపు చూపున ద్రుఢం బగునీవియు సొమ్ము లాచు మే
న న్నులు వొంద నొప్పు నరనాథులు మెచ్చగ ముద్దులక్ష్మియున్.

కం. పద్మారిఁ గేరుమోమును
బద్మాస్త్రుఁడు గోరుగోము ధ బలువాల్గన్నల్
పద్మాళి దూఱు ననఁ దగి
పద్మావతిరీతిఁ దనరుఁ ధ బద్మావతియున్.

35

సీ. ఘటియింప నేర్తువు ధ కవనజాతు లెఱింగి
పలుకులకల్కి వెల్వెలనఁ బాఱ
నీయఁగా నేరుతు ధ విలఁ గోరివవరాలు
నగరాజసుకుమారి ధ సగము గాఁగ

చెల్లింప నేర్తువు ♦ చెప్పినరీతిగాఁ

గని ద్రావిడీనతి ♦ కాన కేగ

నటియింప నేర్తువు ♦ నవరసంబుల నంటి

తగురంభ యనిమిషఁ త్వము వహింప

తే. గీ. నీదె ముత్తి యుక్తి పరికింప ♦ నీదె శక్తి

నీదె నెరవద్దు నరయఁగా ♦ నీదె ముద్దు

నరసముగఁ జేసి రాధికాసాంత్వనము

భక్తి హరి కిమ్ము శ్రీముద్దుపల్లవిబోటి. 36

వ. అని నియోగించిన నేనును బ్రబంధనిబంధనోద్యుక్త నై. 37

—♦ ప ప్త్యం త ము లు . ♦—

కం. శ్రీకృష్ణదేవునకుఁ గరు

ణాకరచారిత్రవిలసదనుభావునకుఁ

గోకులజప్రియభావున

కాకృతిజితశంబరార్యహంభావునకున్. 38

కం. కాస్తుభయుతవిస్తృతప

క్షుస్తలునకు భక్తలోకసంరక్షణతా

నిస్తులునకు శ్రుతిమస్తక

వాస్తునకు సమస్తవిబుధపరవస్తునకున్. 39

కం. శౌరికి జనవాంఛితసహ

కారికిఁ బాండవకులోపకారికి నచలౌ

ద్ధారికిఁ గలికలుషాఘవి

దారికి దనుజేంద్రమదనుతంగజహరికిన్. 40

కం. అర్జునమదనాభ్యాసున

కర్జునకరకాంతిమందహాసున కతిభ

క్తార్జునకృతసహవాసున

కర్జునవాసునకు ద్వారకావాసునకున్. 41

కం. కరుణావరిష్టసకుఁ

బరమమునిప్రకరహృదయః వర్తిష్టసకుఁ

గురుకులగిరిజిష్టసకుఁ

జీరగుణయుతవిష్టసకుఁ + శ్రీకృష్ణసకుఁ. 42

వ. అంకితంబుగా నాయొనర్పం బూనినరాధికాసాంత్యసం బను
శృంగార ప్రబంధంబునకుఁ గథాక్రమం బెట్టి దనిన. 43

కం. శ్రీవనితావరశుభ్రయ

శోవారిధిపూర్ణచంద్రుఁ + శుకయోగీంద్రుఁ

భావించి చూచి జనక

త్రావరుఁ డి ట్లనియె భక్తిసంభ్రమపరుఁ డై. 44

సీ. మునినాథ 'మును నేను + బొందుగా హరికథ

ల్వినలవిందుగా + వింటి నందు

నందుతోఁబుట్టు గోవిందుని కత్తయై

వరగుణాకర యన + వజ్రురాధ

తా నెత్తి పెంచఁగాఁ + దగునిశాసతిమీఁద

వడి నేల బలుకారుఁ బారుచేసి

గోపాలదేవుఁడై + గోపించె నపు డెట్లు

దక్షిణనాయకాధ్యక్షుఁ డైన

తే. గీ. దేవకీసూనుఁ డానారిఁతీరు దీక్షుఁ

దీరుగా నేలె నవి యింపుఁదేటునటుల

నాన తీవయ్య బహుసావధానమతిని

విని కృతార్థుఁడ నయ్యెద + విమలహృదయ. 45

కం. అన విని శుకయోగీంద్రుఁడు

వనజాక్షునిదివ్యపాదః పనరుహాయుగళిఁ

దనివారఁ దలఁచి యి ట్లనెఁ

గనులం దానందబాష్పకణములు దొలుకన్. 46

సీ. ఏవంకఁ జూచిన ♦ నేజీవిలోచనా
 రతికూజితార్భటి♦రావచయము
 లేచాయఁ జూచిన ♦ నిందుబింబాననా
 వల్లకీవాదన♦వై భవంబు
 లేతావు చూచిన ♦ నిభరాజగామినీ
 సంగీతసాహితీ♦సంభ్రమంబు
 లేదిక్కు చూచిన ♦ నింద్రసీలాలకా
 భరతశాస్త్రాక్తభా♦వాభినయము

తే. గీ. లెందుఁ జూచిన గోపికా♦బృందగీత
 మదనగోపాలసత్కథా♦మహిమ లలర
 నంగభవమల్లరంగ మై ♦ రంగుమీఱు
 బహుతరస్త్రీలతోడ వ్రేవల్లెవాడ.

47

తే. గీ. అందుఁ జెన్నొందునందుని♦మందిరమున
 వాస మై యుండుఁగొస్తుభో♦ద్యాసితంఘ
 దానవవిదారి యిష్టహృత్తాపహారి
 భవ్యగుణపాలి మదనగోపాలమాళి.

48

సీ. కువలయామోదంబు ♦ గొనవచ్చునత్కిరి
 నిశికాంతుఁ డగుట సంధియము గలదె
 కమలాభిరుచిహేతుకం బైనతేజంబు
 దిననాథుఁ డగుట సంధియము గలదె
 దానవారిసమృద్ధి ♦ దనరించునస్త్రంబు
 దేవేంద్రుఁ డగుట సంధియము గలదె
 హంసాహితశ్రీల ♦ నలరారునెమ్మెను
 నీలాబ్ధ మగుట సంధియము గలదె.

తే. గీ. యినకరదళోపలాలన♦గనుపదంబు
 లంబుజాతంబు లన సంధియంబు గలదె

యని తనుగురించి బుధజను • లభినుతింప
 ఓవి నగుకొత్తుశ్రీకృష్ణ • దేవుఁ డనఁగ.

49

సీ. సనరంపుపరువంపు • సనరంపురుచి నింపు
 నెరసంపు గలజంపు • కురులతోడ
 నలువొందు నెలలందు • గళలెందు •¹దగఁజెందు
 తొగవిందుఁజిఁజెందు • మొగముతోడ
 నునుదమ్ములను దిమ్ము • లను నిమ్ములనయమ్ము
 గనునొమ్ము సిరిగ్రమ్ము • కనులతోడ
²నొగిఁ బ్రబ్బుబిగిరబ్బు • నగుమబ్బు బిగి నుబ్బు
 లనుద్రొబ్బుగననబ్బు • తనువుతోడఁ

తే. గీ. ³దనర వ్రేపల్లెలోఁ గల • తలిరుఁబోండ్లు
 హరికపటచర్యలకు మోహి • తాత్మ లైరి
 యెప్పుడును జేరి మెప్పించు • చొప్పు జూచి
 మరులుపూనరె సతు లైన • మాను లైన .

50

సీ. గురుకుచకుంభము • ల్కుంభరము ల్లాకున్న
 గోపాలకరఘాతిఁ • గొనఁగ నేల
 కలికివాల్గన్నులు • కలువలు గాకున్న
 హరిమాపుకాంతిచే • నలర నేల
 తుల మించుమైదీఁగె • యలమించు గాకున్నఁ
 గృహ్వాంబుధరముతో • నెనయ నేల
 శ్రీపాదపద్మము • ల్చిగురులు గాకున్న
 మాధవుచే జెల్వ • మంద నేల

1. వగఁజెందు [మూ] 2. కలి మెప్పుడును గవ్వ • చెలిమెప్పుఁ గొనుచొప్పు
 కర మెప్పు నెలివిప్పు టురముతోడ. [మూ] 3. మారుమా రవి మారు ము • మూరు
 మారి, మాకు లేకయె మీలు మై • తిరుతోడ, చేజరిల్లెడు గోపాల • దేవుఁ జూచి, మరులు
 పూనరె సతు లైన • మాను లైన. [మూ.] 4 చూడు కాంతిచే. [మూ.]

తే. గీ. యనుచు బుధకోటి పొగడఁగాఁ దనరుకోటి
 యన్నువులమిన్న నందుని కన్నఁజిన్న
 వారిధరవేణి రాధికాకీరవాణి
 ప్రబలును జెలంగ హరిప్రాణపద మనంగ.

51

వ. అభియునుం గాక.

52

సీ. నెరికొప్పమినుకొప్ప నిడుదపెన్నెరులతో
 నునుజుపు లీనెడు కనులతోడఁ
 గళలు దేటుచు మీఱు కలికెనెమ్మొముతో
 విడికెంపు గనుపింపు పెదవితోడ
 గెఱగట్టుకొని పుట్టు నెఱపూపచనులతోఁ
 గడునన్న గిలుచున్న కానుతోడ
 జిగి హెచ్చుచును వచ్చు చికిలిలేదొడలతో
 జడతల్లొల్కుచు గుల్కు నడలతోడ

తే. గీ. రమణ బొల్గాఱుచెక్కుట ద్దములతోడ
 మేల్మి గనుపట్టు చిన్నారి మేనితోడఁ
 దేజరిల్లును బే రిళా దేవి యనంగ
 రాజగోపాలుపట్టంపురాణి యగుచు

53

ఆ. వె. ఆమె గూడి దాన వాళికే గాలుఁడు
 గోపనతుల కెల్లఁ గుసుమశరుఁడు
 జలజజాదిసురల కలవరబ్రహ్మంబు
 తల్లిదండ్రులకును దనయుఁ డగుచు.

54

సీ. మోహించి యొకత్రేవ ముగభామామణు
 ల్త్రుకుఁజూపుల గల్వదండ లొనంగ
 మన్నించి యొకచోట మధ్యాఱుమధ్యలు
 దెలిసవ్వలను సుమాంజలులు ²నెరవ

భావించి యొకప్రక్కఁ ♦ ప్రౌఢచంద్రానన
 ల్లునకుచలికుచము ♦ ల్లాన్క లీయ
 లాలించి యొకయిక్క ♦ లోలలోలాక్షులు
 లలి మానధనములు ♦ లంచ మంప

తే. గీ. సందఱకు నన్నివగల నానంద మిచ్చి
 చల్ల సేయఁగ నింటింటఁ ♦ జంద్రుఁ డగుచు
 మందలో నుండు మన్మథఁమన్మథుండు
 ప్రాభవస్ఫూర్తి రాజగోపాలమూర్తి. 55

తే. గీ. విడక దాదు లడుగులకు ♦ మడుఁగు లొత్తఁ
 గనుయశోదయు గారాబఁముననుజూడ
 గరిమ నందుఁడు గన్నులఁ ♦ గప్పకొనఁగ
 రాధ పోషింపఁదగు నిశాఁరాజవదన. 56

సీ. శౌరిని గని రాధ ♦ చనుగుత్తు లివిగొ కొ
 మ్మన లేవె తన కింత ♦ యను నిశయును
 మురవైరిఁ గని రాధ ♦ మోవిపం డిదుగొ కొ
 మ్మన లేదె తన కింత ♦ యను నిశయును
 వరుని గన్గొని రాధ ♦ నెరిపించ మిదిగొ కొ
 మ్మనలేదె తన కింత ♦ యను నిశయును
 బద్మాక్షుఁ గని రాధ ♦ పలుకెంపులివిగొ కొ
 మ్మన లేవె తన కింత ♦ యను నిశయును

తే. గీ. హరిని గని రాధ యలయాట ♦ లాడుదాము
 పడుకటింటికి ర మ్మనిఁతొడరి పిల్వ
 నాడ నేఁగూడ వచ్చెద ♦ ననునిశయును
 నవ్వె రాధికామాధవుల్ ♦ రవ్వ సేయ. 57

సీ. మురువుగా దాఁగిలి ♦ మూఁత లాడెడువేళ
 యదురాయలకుఁ బల్క ♦ రెధరుపడును

రీతిగా గుజగుజః శ్రేకు లాడెడువేళ
 మదనగోపాలుని ధ గదిసి నిలుచుఁ
 గొమరుగా వెన్నెలఁకుప్ప లాడెడువేళ
 మురవై రిచే గను ధ బూయ నిచ్చు
 గుములుగా గుజ్జెనఁగూడు లాడెడువేళఁ
 గంసవిద్యేషిచెంఁగట వసించు

తే. గీ. నెట్టు లై నను దేవకిపట్టికరము
 గరము తను పోఁకఁగాఁ గనికరముచేత
 సుదతియలనాడె సైగఁగాఁజూచుఁ బోడి
 లమ్మ చెల్ల యిదెంతచిఁతఁగి యనఁగ. 58

సీ. పాడించు నొకవేళ ధ బహుదేశ్య రాగము
 ల్పాగించు నొకవేళ ధ జంత్రవాద్య
 మెఱిగించు నొకవేళ ధ భరతశాస్త్రప్రౌఢిఁ
 బట్టించు నొకవేళ ధ భావరసము
 నెగడించు నొకవేళ ధ నెరికావ్యసంగతు
 ల్గునుపించు నొకవేళఁ ధ గవనరీతి
 బోధించు నొకవేళఁ ధ బూవిల్లుశాస్త్రంబుఁ
 జదివించు నొకవేళ ధ శయ్య లోలి

తే. గీ. నూజి పోయు మఱొకవేళ ధ నారజంబు
 వచ్చె ననిపించు నొకవేళ ధ వాద్యవిధము
 నెపుడు చూతునో యిదె శౌరీ ధ నెనయ ననుచు
 దయ నపుడు పొంగి యిళకు రాధాలతాంగి. 59

కం. నలు గలందు జలక మార్పును
 జలువలు గట్టించు పడ్రఁసాన్నము లుంచున్
 దెలనాకుమఱుపు లిచ్చును
 గలికి ర మ్మనుచు దీసి ధ కౌగిటఁ జేర్చున్. 61

సీ. ఒమ్ముగా దిమ్ములై ♦ కొమ్ము రావలె నంచుఁ
గులదేవతల నెల్లఁ ♦ గోరి కొలుచు
నిడుడలై మెఱుంగెక్కి ♦ నెరికురుల్ పెరుంగంగ
దిన మొకతై లంబు ♦ దెచ్చి యంటుఁ
గలికికన్నెరికంబు ♦ దొలంగఁ జెంచుల కెంతో
యిచ్చి తీసినమందు ♦ లిచ్చు నిచ్చ
నెవ్వ డీజేరునో ♦ యీముద్దరా లని
యపవాస మొకవేళ ♦ నుండనియదు

తే. గీ. వగలు గైసేసి చెలి యుండు ♦ సొగసుఁ జూచి
దృష్టిపై దృష్టి తీసుక ♦ తెఱవ నాదు
నవతి వాడువె యని చెక్కుఁ ♦ జఱచి మోము
మోమునఁ గదించి నూతాఱు ♦ ముద్దు లిడును. 61

కం. సతి నిల్లు రాధికామణి
సతతము గనుగందనీక ♦ చనువున మనిచెన్
రతిమగనితోట లోపల
లతకూనను బెంచినటుల ♦ లలితము గాఁగన్. 62

తే. గీ. కొమ్మ కటు యావ్వనవనంతఁ గుణ మెసంగఁ
దొలుతఁ గనుపట్టుబాల్క జాతులు దొలంగెఁ
గరముచివురులు తొవ రెక్కెఁ ♦ గడమతావు
లోఱపు మీఱెను గోకిలఁ స్వరము లొదవె. 63

సీ. అధరబింబంబున ♦ కరు బెంచుచిలుకల
పలుకులో యన ముద్దు ♦ పలుకు లమరె
ముఖచంద్రమండలంబును గ్రహింపఁగ వచ్చు
పెనురాహువో యన ♦ వేణి యమరె
నలు వొందునాభిపు, న్నా గంబునకుఁ బాటు
నభులబా రనఁగ నూఁగారు దనరె

బదపద్మయుగళంబు ♦ గదిసి పో కున్న రా
యంచ యంచన మందయాన మెసంగె

తే. గీ. మీరుబహునవశ్రీ త్పెందినారు గనుక
విన్నవించెద నని తళ్ళు బెళ్ళు లమరఁ
జేరెనో తెల్ప ననఁ గను ♦ త్పెవులఁజేరె
రమణి కటు చాలయావనాఁరంభవేళ. 64

తే. గీ. గుబ్బగుబ్బలులను ద్రొబ్బి ♦ నిబ్బరముగ
గుబ్బెతకు గబ్బిసిబ్బెంపుగుబ్బ లుబ్బె
సరసయావనమానసఁసరసిలోనఁ
బాడముబంగరునుదుమ్మి మొగ్గ లనఁగ. 65

తే. గీ. అరయఁ దనజోడుబయలాయెననెఱువంత
చిత్త ముననాటనానాఁటఁజిక్కెఁగొను
మానహానికి సైతురే ♦ మహిని దలఁచ
బట్ట గట్టినబలుగుణఁవంతు లెల్ల. 66

నీ. వెన్నునిముఖచంద్రఁబింబంబు కళదేఱుఁ
దరుణిలోచనకుముదంబు లలరె
శౌరికిఁ జికురాంధఁకారము ల్పెరుంగఁగ
ముకురాస్యనఖరతారకలు వెలసె
వనజాక్షువక్షఃకవాటంబు జిగి మీఱ
బిబ్బోకవతిచనుగుబ్బ లుబ్బె
స్వామికి భుజకల్పశౌఖలు బలియంగ
నతనాభికిని బాహులతిక లెననె

తే. గీ. హరికి యావనవాసంత ♦ మతిశయిల్ల
నాతికిని బికకలకంతనాద మొదవె
భార యిటువంటి యీనతిఁవతులజాతి
శీతు లమృత్యు యని రతిఁప్రియుఁడు వొగడ. 67

ఆ. వె. చికిలిసానఁ దీర్చుఁజీవరత్నమురీతిఁ

బరువ మైనకుసుమఁవల్లిపగిది
మెఱుంగు చేసినట్టిఁమేల్మిబొమ్మవితాన
రమణి దనరె జవ్వఁసమున నపుడు.

68

తే. గీ. శుభదినంబున సప్తమఁశుద్ధి గలిగి

చెలఁగువేళను గురుమాపుఁచీరతోడ
సంసరుచిరాన్న భోజనోత్తరమునందు
నీ డెఱుంగనిచేడియ యీడుమీఁతె.

69

సీ. మనయశోదను జీరి యనయిళ పుష్పించె

నని చెప్పి బహుమతు యలందరమ్మ
తెలియఁగా రోహిణిఁదేవిని రప్పించి
యాచిన్నెలో కావొ యరయరమ్మ
చుట్టపక్కలకు యశుభపత్రికలు వ్రాసి
పంప మామకు శ్రుతపఞ్చరమ్మ
దినశుద్ధి లగ్నంబు గని సాంగ్యములు దెల్ప
వేగ గర్భని బిలిపించరమ్మ

తే. గీ. కలికిలతకూన పుష్పిణిఁగాఁ జెలంగె

నెవరు గన్నారు మాధవు నెనసె నేమొ
మందు లీవలె సాంబ్రాణి మధురమధువు
మంచిభిరూరములను దెప్పించరమ్మ.

70

కం అనువనితల గుసగుసలను

విని కనులను జలము లొలుకఁ బెనుసిగ్గుపడక
వనజాక్షిని గని రాధిక
చినిదిన్నెలకన్నె నెన్నిచేసెద రనుచున్.

71

సీ. అంటు గల్గినవారి నంటుకో నియమించి

పడఁతిని మగరాలపలక నుంచి

విప్రసువాసిన్ వితతిచే బాడించి

ననమేనఁ గుంకుమనలుగు లుంచి

చలువగొజ్జఁగిసీట + జలకంబు లాడించి

తడి యొత్తి కురులార్చి + జడ ఘటించి

పన మించు కెంబట్టుపావడ బిగియించి

రంగుచెంగావికోకను గడించి

తే. గీ. రవిక దొడిగించి సొమ్ములఁబంపించి

జాజు లెనయించి కల్పముల్ + సంఘటించి

యరుగుపై నుంచి పాలు పండ్లవరించి

కోరిల నిప్పించి చిమ్మిలిగొట్టఁ బంచి.

72

తే. గీ. భేరి మొదలగువాద్యము + లోభ్యుకొనఁగ

వరుస నెనయించి చెలికొడిఁబ్రాలుగట్టి

కుంకుమరసంబు కస్తూరి + కుసుమములును

బంధుమిత్రానతతి కిచ్చి + పంచి రాధ.

73

తే. గీ. చాన ని ట్లరపడకింటి + లోని కనిచి

మొల్లపూఁబొమ్మపై నత్తమిల్ల నునిచి

దగ్గఱను నింబదళము బెత్తంబు నునిచి

యొగ్గులుల నందు జాగరంబుండఁ బెంచి.

74

తే. గీ. మాంత్రికులఁ బిల్చి యిలుచుట్టు + మంత్రయంత్ర

తంత్రములఁగూర్చి నల్లెనల్ + తప్పిదారి

భూతముల నెందుఁ జొరనీకఁ భూతిఁ జల్లి

కలికిఁ గాపాడఁ గను రెప్పఁగాచినటుల.

75

తే. గీ. వేడ్కఁ గావించి మరునాఁడు + పట్టుబెట్టి

కలశముల నెత్తి నీమనీమలకుఁ దనియఁ

బంచి పంచమదినమునఁబసపు నూనె

యందఱికిఁ బోసి చెల్లెనె. బెండ్లరుగు నుంచి.

76

తే. గీ. తరుణు లప్పడు సంగెంగిఁజైల మంట
మీనుఁబోడిని దాస మాఁడినిఁ బలమిం
దమ్మిగుమ్మిఁబొరచేటిఁతలరుటాకు
చికిలిబాకును దేజుమాల్ ఁ చేసినటుల.

77

సీ. పరిమళములు ముట్టఁగారు లొక్కై నొకభామ
చక్కఁగా యిచ్చేఁ ఁ నొక్కతెమ
కస్తూరితలకంబు ఁ ఘటియించె నొకజంత
బుక్కాము మ్రోసెల్కె ఁ నొక్కకాంత
కెంబుఁపావడ ఁ గీలించె నొకబోటి
యెంగిలై క ముడి నెట్టె ఁ నొక్కబోటి
హంఁగోక మెలంగట్టె ఁ నొకమదొనఁబయలు
యొదవించె మణిభూష ఁ లొక్కచాన

తే. గీ. తరుణి యొక్కతె నిల్వటఁదంబుఁ జూప
1. మణియొక్కతె మేన గంఁదము నలందె
2. బడఁతి యొక్కతె యగురుధూఁపంబు వైచె
జేడియకు నిట్లు రాధ కై ఁ నేయువేశ.

78

తే. గీ. తెలువ యిరీతి నిండుముఁస్తీ బుతోడ
న్దులసిల్లెను మల్లెపూఁజల్లులలర
నవ్వగలచివ్వలకుఁ గాలుఁద్రవ్వకొనుచు
మరునిపడివాగైవ గోవ ఁ మట్ట మనఁగ.

79

కం. అంతటఁ గాంత లిఖాసతి
మితఁగఁ గై నేసి తెచ్చి ఁ వెల గలమగరా
సంతనల మంతు కెక్కిన
దంతపుపనిచవికెలోన ఁ దయ దనివారన్.

80

1. సకియ యొక్కతె యరవిరిఁసరులు దునిమె. [మా.]

2. చుదిర యొక్కతె మేలిమిఁమును గొసంగె. [మా.]

తే. గీ. మేల్మిషచ్చలగద్దయమీంద నుంచి
చేరి యనసూయ మొదలగు పేరటండ్రు
మన యిభామాధవులకు శోభన మటంచు
జల్లగాఁ బాడి సుంకులు ♦ చల్లి తపుడు. 81

సీ. చెక్కుటద్దములపై ♦ జెమటబిందువు లూరఁ
గస్తూరితిలకంబు ♦ గరగి జాఱఁ
గరకంకణంబులు ♦ ఘల్లుఘల్లుని మోయి
నలువంకఁ జూపువెన్నెలలు గాయ
స్తనభార మోర్వక ♦ తనుమధ్య మసియాడ
నిండుమోహంబుతో ♦ నీవి వీడ
గబ్బిసేబ్బెపుటుబ్బుగుబ్బచన్దవ పొంగ
బాహుమూలోజ్వలఁప్రోభ తనంగ.

తే. గీ. గటితటంబునఁ గీల్డ ♦ నటన మాడ
'గగనమున కేగునిట్టూర్పుగాడుతోడఁ
దాళగతు లొప్ప సంపెంగఁజైల మంటె
దమక మెదనాటి హరికి రాధావధూటి. 82

తే. గీ. చెలులచే యానుకొని లేచి ♦ కలికి యిడిన
పాదుకలు మెట్టి రాజనఁప్రోడ్లి నేగి
మేటిమగరాలముక్కాల్లిపీటమీంద
శౌరి కూర్చుండె మజ్జనఁనదనమునను. 83

కం. లికుచకుచ శౌరి కత్తరి
లికుచరసం బిడియె నఖరఁకేఖలచే నొ
క్కొకటిగఁ జి క్కెడలింపుచుఁ
బ్రకటితఘననీల కేశఁపాశంబందున్. 84

కం. కుంకుమ నలు గిడె నొకచెలి
పంకజదళనేతుగ్గిమేన ♦ భావములోనక

డెం కగుననురాగరసం

బింకంగ వెలిఁ దీసి విభున ♦ కిప్పించె ననన్.

85

కం. గంధామలకము వెట్టెను

గంధేభసమానయాన ♦ గనుకనిఁ గరమున్

గంధతను లంది యియ్యంగ

గంధవతీధవున కపుడు ♦ గరిమ దల్చిన్.

86

తే. గీ. పసిఁడిగిండులచే ముంచి ♦ పడఁతు లియ్య

జలక మార్చెను జెలువ గొజ్జంగిసీట

రమణునకు రాధ మదనసామ్రాజ్యమునకుఁ

జెలగి పట్టాభిషేకంబుఁ ♦ జేసె ననంగ.

87

సీ. కురు లార్చె నొకలేమ ♦ సురటి నొక్కతె వీవ

పరిమళాగురులధాఃపములనొసంగి

సిగ వైచె నొకభామ ♦ నిగరాలతాయెతు

వ్రీలించి జంటరుమాలు గట్టి

విరు లుంచె నొకరామ ♦ విదళించి పన్నీటఁ

బద నిచ్చి గోవజఃవాజిఁ జమిరి

పట మిచ్చె నొకచాన ♦ యటు విప్పి నలుగంగ

నీక తావులు గట్టి ♦ నెగయఁ బట్టి

తే. గీ. తిలకవతియోర్తు కస్తూరితిలక మునిచె

గంధగజయాన యొక్కతె ♦ గంధ మలఁడె

దడవుగా నోర్తురత్నాలతొడవు లిడియె

శౌరికిని జాల నయ్యలంకారవేళ.

88

కం. ఎనిమిదిదిక్కులరాజుల

ఘనకీర్తులు వచ్చి యతనిఁ ♦ గవిసె ననంగా

నునుముత్తెఘఃజౌకట్టులు

వినుతాంగి యిడంగ శౌరిఃవీనుల మెఱుసెన్.

89

తే. గీ. కళలు పదియాలు నేఁ గంటి ♦ ఘనునిమోము
గనియె నరువదినాలుగు ♦ కళలటంచుఁ
'గలఁగి కమలారి హరిపదా ♦ క్రాంతకు డయ్యె
ననఁగ మగరాలపెండియుం ♦ బునిచె నొకతె. 90

కం. మగువ యిడ హరియురంబునఁ
దగియెన్ జగిచిలుకతాళి ♦ ధర నాతనిబల్
సాగను గని చిత్త జన్మఁడు
దెగి పాటఁగఁ బట్టు వడిన ♦ తేజి యనంగన్. 91

కం. మగరాలవలక మొకచెలి
దగిలింపఁగ శౌరియెదను ♦ దగె నాలోనన్
²వగ నీనుతోగలరాయఁడు
సాగ నగుతల్లిలఁ దొంగి ♦ చూచె ననంగన్. 92

తే. గీ. కూర్మి నిఁక ని ట్లిభాదేవిగోరు లుంచు
ననెడువగ గోళ్ళకుతికంటు ♦ నునిచె నొకతె
యందులకు రాధ కెంపుల ♦ నందగించు
నిట్టు లనఁ గొస్తుభము శౌరికిడియె నొకతె. 93

తే. గీ. రమణి గీలించుతారహా ♦ రము మురారి
యరమున వెలింగె నెదలోన ♦ మెఱయుచున్న
తనవరుని బంపి మఱి యిళా ♦ తరుణి నెనయు
మనుచుఁ దారక లటువలెఁ ♦ గొనె ననంగ. 94

తే. గీ. చాన గీలించునీలకం ♦ జాతనరము
మెఱసెఁ జిన్ని కృష్ణునివిష్ణు ♦ టురమునందు
మారు లేనితన్మోహనా ♦ కారమునకుఁ
జంచలాక్షులు దృష్టి తాఁకించి రనఁగ. 95

తే. గీ. పడఁతి గట్టినకాంచనాం ♦ బరము దనరె
నంబుజాక్షునిస్వచ్ఛదే ♦ హంబుమీఁద

సరినియెడ నిండి తెగునాదఁ యారసంబు
పైని దాని ట్టులను గానఁవచ్చె ననంగ. 96

కం. తొగమగనిబావ నిట్టుల
వగగాఁ గైకేసి తెచ్చి ఁ పనిహర్షులహా
స్యగరాలచవి కెలోపలఁ
దగువచ్చులపీట నునిచి ఁ తరుణులు వేడ్కన్. 97

తే. గీ. చని యిళాదేవిఁ గని లగ్నఁసమయమాయె
రమ్ము మాయమ్ము యని క్రమ్మిఁకొమ్మలెల్ల
జలిమిఁ గొని పీల్చి రాధికఁభయముచేతఁ
దగ్గి దిగ్గన లేచి నుకఁసిగ్గు మాని. 98

వ. వలపులచంద్రకావిజగిఁపావడరంగు లెసంగఁ బై ఖిణీ
జలిబిలిచీరకుచ్చెళులు ఁ చిందులు ద్రొక్కంగ జంటిరై కలో
పలిచనుగుబ్బు లుబ్బుంగను ఁ బంగరుటందెలుఘల్లుఘు ల్లనక
జలజదళాక్షి వచ్చె రభఁసంబున నయ్యదురాజునొద్దకున్. 99

తే. గీ. అపుడు నుముహూర్త మనుచు గఁర్గాదిమునులు
శోభనముఁ జేసి రానిత్యఁశోభనులకు
వాద్యములు మ్రోయ నిఖిదిఁకృతులు పొగడ
నాప్త బంధుసుహృత్తోటి ఁ తృప్తిఁ బొంద. 100

కం. అవ్వేళను హరియు నిళా
యావ్వతరత్నంబు బాంధఁవావలితోడక
బువ్వము దిని రారుచులకు
నువ్వి భూరుచును మెవ్వు ఁ లొసఁగుచు నంతన్. 101

కం. నందుం డందఱఁ బరమా
నందంబును నొందఁ జేసె ఁ నయ్యైమర్యా
దం దగుసూన్యతభాషా
సందోహముచేఁ బటాదిఁసత్కారములన్. 102

తే. గీ. అంత సంతోషసంభరితాంతరంగుఁ
 డగుచుఁ దాంజూలఫలదాన ♦ మాచరించి
 యతివయును దాను క్షీరాన్న ♦ మారగించి
 యువతి యిడురత్నపాదుకా ♦ యుగళి తొడిగి. 103

చ. చలువ లెసంగుచప్పరపు ♦ జంత్రపుబొమ్మలు పావురంబులు
 గిలకలమంచము న్విరులు ♦ నించిన సెజయుఁ గీచుబుజయు
 దలగడదిండ్లు దోమతెర ♦ త శ్కనుడోలిక నిల్వటద్దముల్
 గలపడకింటి కేగి యటఁ ♦ గంజవిలోచనుఁ డుండె నత్తఱిన్. 104

సీ. వలిపెచెంగావిపావడకొసల్ బిగియించి
 కుంకుమపువ్వుంచుకోక గట్టి
 కలపంబు నెమ్మేనఁ ♦ గలయంగ మేదించి
 హవణిల్లుముత్యాలరవికె దొడిగి
 గేదంగిరేకుల ♦ గీల్ జడ ఘటియించి
 చంద్రసూర్యాదిభూషణము లుంచి
 పాలుపుసంచపురేకుబుక్కాము మై జల్లి
 కస్తూరితిలకంబు ♦ సిస్తుపటచి

తే. గీ. గోవజవ్యాజి మెడను గీల్కొల్పి జఘన
 మునకు నగురుసాంబ్రాణిక్రింబాగలు పట్టి
 కనులఁ గాటుకరేకలు ♦ కదియఁ దీర్చి
 రాధికామణి యిళకు నలంకరించి. 105

కం. నిద్రపుటద్దముఁ జూపిన
 ముద్దియ తగె నద్ధిమధ్యమున బింబిత మై
 ముద్దులు గులికెడుకలుముల
 ముద్దులగుమ్మయన భువనమోహిని యగుచున్. 106

సీ. ఎటు తాళ నున్నదో ♦ యీకొమ్మకెమ్మోవి
 కై టభారాతిపల్లాటలకును

ఎటు లోర్వ నున్నవో ♦ యీకన్నెచెన్నలు
 గోపసింహుని గోటిగొమ్ములకును
 ఎటు లాన నున్నవో ♦ యీతన్నివేదొడల్
 చాణూరహరుమారుసాదనలకు
 ఎటు లాగ నున్నదో ♦ యీనాతిరునుమేను
 దంతిమర్దనుకొంగిలింతలకును

తే. గీ. నంచుఁ దను గేలి యొనరించుమించుబోండ్లఁ
 గాంచి తలవంచి సిగ్గుచేఁగలఁకఁబాటు
 వారిజాననవీనులవద్ద జేరి
 బుద్ధిగా నిట్లు లను రాధ ♦ బుజ్జగించి.

107

నీ. చెలువుండు కొంగిటఁ ♦ జేర్చినయపు డీవు
 గుబ్బల మెలమెల్లఁ ♦ గ్రుమ్మవమ్మ
 విభుండు చెక్కిలి ముద్దువెట్టినయపు డీవు
 నలరుమో వొక్కింత ♦ యానవమ్మ
 సామి పైకొని రతి ♦ సల్పినయపు డీవు
 నించుక యెదురొత్తు ♦ లియ్యవమ్మ
 పాక్షేశుఁ డలకేళి ♦ బడలినయపు డీవు
 పురుషాయితము వేగఁ ♦ బూనవమ్మ

తే. గీ. అతఁడు నవరసరసికశిఖావతంసుఁ
 డధికసుకుమారమూర్తి వీ ♦ వతని నెటుల
 వలచి వలపించుకొనియదో ♦ పలికినాను
 నాన గొనఁబోకు నామీఁదియాన నీకు.

108

కం. అని మనసిజగమనమ్ములు
 విను మని యుపదేశ మిచ్చి ♦ నే లె మ్మిదిగో
 యెనసెను శుభలగ్నము ప్రియు
 నెనయఁగ వలె వేళ తప్పనియ్యక యనుచున్.

109

కం. మరుగంధసింధురంబును

గరముం గదలించి తెచ్చుకరణిని దెఱవన్

వరుకడకు బలిమిజులుములు

మెఱయఁగఁ గొని తెచ్చి పలికె ♦ మెల్లన హరితోన్.

సీ. పదపద్యముల నొప్పుబంగారుగొలునులు

మేలు గుల్కెడునిగఁజాలు గాఁగఁ

గటితటి నటియించుఁగంటలమొలనూలు

పాలాదిగంటలఁచాలు గాఁగ

నల్లచీమలబారునా మూరునూఁగారు

మేర మీఠిఁపదఁధార గాఁగ

గబ్బిసిబ్బెపుటుబ్బుఁగుబ్బుగుబ్బలు లెంతో

మంతుగన్ వింతకుఁవచ్చుములు గాఁగ

తే. గీ. గండవడిలోనదుమ్మాడి ♦ మందగతుల

వచ్చె నెంతావి కళులచాల్వల గొనంగఁ

జిన్నిమరుదంతి ని న్నొకఁసన్నఁ జూడ

సరస నెక్కెడు మీఁదిపైఁసరము లేగ.

111

సీ. ఈగోటిమీటుల ♦ కీకుచగిరులట్ల

పొంగి తాళపు దీనిఁమొగ్గచన్ను

లీపంటిగంటుల ♦ కీమోవిపగడంబు

వగను దాళదు దీనిఁచిగురుఁబెదవి

ఈమూరుసాధన ♦ కీయూరుకాండంబు

లటులతాళపు దీనిఁయనఁటితోడలు

ఈకొఁగిలింతల ♦ కీసనుకనకంబు

వలెను దాళదు దీనిఁమొలకమేను

తే. గీ. నీకు సరి యగునటు లెల్ల ♦ నేను గాను

పొల మెఱుంగని దిది వట్టిఁముగ్ధ గాని

తెలిసి యెటు లేలెదో నీకుఁ ♦ జెలుప వలెనె
దేవ దక్షిణనాయకాధిపుడ వీవు.

112

సీ. కొననాల్కఁ గొని మోచిఁచెనకి చూతువు గాని
యదరంటఁగా నొక్కఁ యూనఁబోకు
ముద్దుచెక్కులఁ జిన్నిఁముద్దు లుంతువు గాని
జగిగోటికత్తులఁ ♦ జీరఁ బోకు
మొనవేళ్ళఁ జనుమొనల్ ♦ పుడుకు దింతియ కాని
వగవగ బిగిపట్టుపట్టఁ బోకు
రతికేళి మెల్ల మెల్లన సల్పుదువు గాని
దురుసుపై సరములు ♦ నెరపఁ బోకు

తే. గీ. వెఱ్ఱి నై తెల్పెదను గాని ♦ వెలఁది నీవు
వలపులను మించి గడిదేరి ♦ వద్దఁ జేరి
మారుసాములఁ జలపోరి ♦ పోరువేళ
నాదుగురికట్లు నిలుచునా ♦ నలిననయన.

113

తే. గీ. అంచు హరిచేతి కిళ నొప్పఁగించి రాధ
వత్తు నేఁ గూడ నని చెలి ♦ పైఁటఁ బట్ట
వేగ వచ్చెద నని విడిఁపించుకొనుచుఁ
జనియె మది భేదమోదముల్ ♦ పెనగొనంగ.

114

వ. ఇ ట్లమ్మందయాన యమందయానంబునఁ బడుకయిలు వెల్పడి
రత్నముద్రికాలంకృతం బైనకెంగేల నొక్కబాలికామణిఁ జెయ్యానుకొని
యవ్వాసుడేవు నెడఁబాసిపోవం జాలనిచిత్తంబుతోన తత్తరపడి యమ్మత్త
కాశినులం గని తలు పోర నేయుండనునెవమున తిరిగి తిరిగి చూచుచు
రాజనం బవలంబించి యెవ్వరితోడం బలుకక డగ్గుత్తియ నడంపుచుఁ గేళి
పూగుత్తు లాఘ్రాణించుపోలిక బెట్టునిట్టూర్పులు నిగుడింపుచుఁ జెందొగల
విందుఁ గనుచుండంబున వదనారవిందం బెత్తి కందోయిం గ్రందుకొనుబాష్ప
బిందుబృందంబులఁ జిప్పిలనీక రెప్పల నార్పుచు హరివిరహభృరంబునం దాఁకె

జారినకరకంకణంబులం గని చేయెత్తి కప్పుకొప్పు దిద్దుకొనుచొప్పునఁ గప్పు
 చుఁ గుచలికుచంబులం దగదగ మని తగులుకొనుచిగురువిలుగలతంలువన
 గలఁ దగిలి చిటిలి పెటిలి పడుతారహారంబులం బయలుపడనీక పయ్యెద
 చెఱంగున మఱుంగు నేయుచు నిజమందిరఁబుఁ బ్రవేశించి యం దొక్క
 చొకాటంపునులుపుపట్టుమేలుకట్టులం గనుపట్టుకట్టఁగిముత్తి యంపుజల్లులతో
 నల్లిబిల్లిగా నల్లుకొనుబొండుమల్లియలపూదండలం దగిలి రొదలు నేయు
 తుమ్మెదలగరులనిగనిగలకుం బదు లనఁగఁ దగిలి మగరాలసోఠనగండ్లనుండి
 వెలికి నిగుడునగురుసాంబాఁగిపొగల మగుడం దొక్కియుచుఁ దెరగంటిమచ్చ
 కంటులనెరినెరుల వరలువిరులచేరులనెత్తావుల నత్తమిల్లి మత్తిల్లి వచ్చుకమ్మ
 తెమ్మెరలవగ మిగులుమగరాలసాధంబున నెంతయు వింతవింతపనిసంతసల
 మంతు కెక్కుజీవదంతపుఁజప్పరకోళ్ళమంచంబుపై రవిబింబంబుడంబు విడం
 బించుకెంబట్టుపరువునరాజనశిఖారేఖల సెకమిఱుసూరెపుటంబుతలగడఁజేరి
 యొక్కపల్లవపాణి పదపద్మంబులు పట్టుచుండఁ బవ్వళించి యాత్మగతంబున.

ఆ. వె. సొమ్ము లియ్య వచ్చు, సొమ్మంద మియ వచ్చు
 నియ్యరానిప్రాణమియ్య వచ్చుఁ
 దనదువిభుని వేరు, తరుణిచేతికి నిచ్చి
 తాళ వశమె యెట్టి, దానికై న.

116

నీ. నాతి యింతకు మున్నె ♦ నాసామిమధురాధ
 రామృతమ్మును జూట ♦ లాడ కున్నె
 యతివ యింతకు మున్నె ♦ హరివిష్ణుటరమ్ముపై
 గుబ్బలకసి దీజఁ ♦ గ్రుమ్మ కున్నె
 రమణి యింతకు మున్నె ♦ రమణకొఁగిటఁజేరి
 పారావతధ్వజుల్ ♦ పలుక కున్నె
 చాన యింతకు మున్నె ♦ శౌరి పైకొన వెను
 దియ్యక యెదురొత్తు ♦ లియ్య కున్నె
 తే. గీ. మున్నె యది జాణ సిగ్గుచే ♦ నున్నఁ గాని
 విభుఁడు వగఁ జేసి తనువ్రీడ ♦ వీడఁజేసి

చేరఁగాఁ దీసి యందందుఁ ♦ జేయివేసి
కొమ్మ నిటమున్నె తా దిద్దుకొనక యున్నె. 117

కం. అని చింతింపుచు నచ్చటఁ
గనువిలుతునిబారి కలికి ♦ కను మూయక లో
వనరుచు నుండెను రాధిక
వనరుహదళనయనుఁ డచట ♦ వనితామణితోన్. 118

కం. చెలియా వింటివె రాధా
జలజేక్షణమాట లెల్లఁ ♦ జక్కఁగ ననినన్
గలకంఠీమణి సిగ్గునఁ
దల వంచుకొనంగఁ జూచి ♦ దయ దై వారన్. 119

సీ. చిన్ననాటనె చెల్లిఁ ♦ జేసితి మెడ లేక
మన కేటిసిగ్గులే ♦ మధురవాణి
నేఁ బల్కఁగా లేదె ♦ నినుఁ జూచి ననుఁజూచి
యీవేళ మాటాడ ♦ విందువదన
కూడి యిన్నా శ్వాటఁలాడమో యెటుపోయె
దాయాట లీయాట ♦ లంబుజాక్షి
పోనిపోనీ నేను ♦ బారుగూరివాడనా
నీకు మేనరికంబు ♦ నీలవేణి

తే. గీ. యశుకు లేటికె ననుఁ జూచిఁ కులుకులాడి
మోముఁ జూడవె మో మెత్తి ♦ మోహనాంగి
ముద్దుగా ముద్దు లియ్యవె ♦ ముద్దుగుమ్మ
మాటు కేగకె నాయాన ♦ మందయాన. 120

కం. మనరాధ దెలిపె నేటికి
ననువుగ నాల్కగనియాట ♦ లాడక యున్నన్
మనసిజభూతము వెఱపుం
గనిపించు నటంచు వేగఁ ♦ గదియుద ఘబలా. 121

కం. చన దిటు లూరక యుండఁగఁ

గనువినుదయ్యంబు గదుమఁగ వచ్చినయా

వెనుక నెటు దాగువారము

మనసిగ్గులు దాని నెదిరి ధూర్జన వసుచున్. 12

చ. గమగమతావులం గులుకుకప్పరబాగము లిచ్చి వేడ్కతో
సమముగఁ గ్రొత్తముత్తియపునన్నపునున్నముఁ బెట్టి చొక్కపుం
దమలపుటాకుఁ జుట్టి వనితామణిచేతి కొనంగఁ బోవువోఁ
గొమిరె నయంబుతోఁ గొనిన ధోవకలాభరణుండు ప్రేమతోన్. 12

సీ. ఉసికొల్పి వంచించి ధనుకులచనుదోయి

చేనంట నమ్మ నొచ్చినె యనును

మొనసి యేమరఁ జేసి మో వాన గమకింప

వడి నుల్కి కరపల్లవములఁ గప్ప

నల్లందులకుఁ జొచ్చి యటు నీవి వదలింప

మిట్టిమీ నై బెట్టు కొట్టుకాడు

విభుఁ డందుఁ జెవకీ తా వికవికనవ్వుచో

నటు గిరుక్కున మళ్ళి యలుక నించు

తే. గీ. తను గురించినఁ గని తనకనులు మూయుఁ

గవకవల్ నించుచో వ్రేళ్ళు చెవులఁ జొనుపు

కొను నిశామానినియు ముగ్ధతనముఁ బూని

రాజగోపాలనంగమాఁరంభవేళ.

వ. అంత.

124

125

ఉ. ముద్దులబెట్టు కొంత జగిమోముగదింపుల వింత మోహపు

సుద్దులచే రవంత తెలిచూపుల నంత విరాళిచేతలం

బద్దుల సుంత పావురపువల్కులు పల్కి కలంతసిగ్గు పో

దిద్దు మురారి నారి నటు తెప్పనఁ బై కొని మోవి యానుచున్ 126

మ. అలరు ల్వాడ రుమాల వీడ నెదపై ♦ హారాళు లల్లాడఁ ద
 ఘ్నలచౌక ట్లసియాడఁ బౌవురపుఁబల్కుల్ పల్కుచున్ గుల్కుచున్
 బలుజోకొట్టుచు మబ్బుదట్టుచును బై ♦ పై నిక్కుచున్ సాక్కుచున్
 గళ లెల్ల న్నరఁగించి 'యేలె సాగయం ♦ గంజాస్తుకయ్యంబునన్. 127

చ. గొనకొనుసిగు మోహమును ♦ గూడఁగ నొక్కటి కొక్క తెక్కుడై
 పెనఁగొను కేలు మోమువయిఁ ♦ బెట్టుక మెల్లన వ్రేళ్ళనందులక
 గనుఁగవ రెప్ప లార్చక యెఁగాదిగఁ గన్గొనె శౌరివ క్తముక
 మనసిజకేళినై పుణిని ♦ మానక మానిని యప్పు డెంతయుక. 128

చ. ఉలుకును గొట్టుకాడు నగు ♦ నూర్పు లడంపుచు నూర కుండు లోఁ
 గలఁగును బల్కుఁబోవుఁ దటఁకాపడుఁ గన్గొనుఁ గన్మొగుడ్చు మైఁ
 బులకలు దార్చు గ్రుక్కు లిడు ♦ బొమ్మెల మై మరచుక సుఖోన్నతిం
 దలకొని పారవశ్యమునఁ ♦ దామరసాక్షి య దేమి చెప్పదున్. 129

సీ. మో మొకించుక యెత్తి ♦ మోవి యానఁగ నొత్తి
 యది యిది చాలించి ♦ యట్టె యుండుఁ
 గౌఁగిలింపఁగఁ జూచి ♦ కరవద్దములఁజూచి
 యందు కిందుకుఁ బోక ♦ యట్టె యుండుఁ
 జనులఁ గ్రుమ్మఁగఁ గోరి ♦ సరస మెల్లనఁజేరి
 యవల కీవల కేగ ♦ కట్టె యుండుఁ
 బొరుషుతి కెచ్చి ♦ పైకొన గమకించి
 యటు నిటులను జేయ ♦ కట్టె యుండు.
 తే. గీ. ముద్దు లిడ వచ్చి యుండుండుఁ ♦ బ్రొద్దు పుచ్చుఁ
 బలుకఁగా మీఱు నెలు గెత్తి ♦ కలఁకఁబొలు
 విడఁ మొనఁగఁ బోవు సగమాకు ♦ మడిచి మానుఁ
 దీరి తీరనిసిగ్గునఁ ♦ దెలవ యపుడు. 130

వ. ఇ ట్లనేకవిధంబుల నిశామాధవులు భంగరానంగసంగరక్రీడా
 పరవశులై యున్నయెడ. 131

చ. భువి బధికాళి యాత్రలకుఁ ♦ బోవఁగ నైష్టికవిప్రసంఘముల్
జవమున లేచి తానములు ♦ నల్ప రతాంతరసుప్త దంపతుల్
గవిసి రమింప వేళ యిది ♦ గాదె యటంచుఁ ద్రిభంగుల న్నెరా
హవణికె నుగ్గడించెఁ జరఁజ్ఞాయుధబోధకయాధఁ ముద్ధతిన్. 132

ఉ. అంతట దిగ్గునక బరుపు ♦ నంటక లేచి పయంట దిద్దుచుక
వంతను గొంత దాచి బలఁవంతపుఁజుయి రవంత పూని చె
ల్కింతులు చెంతలం బిలువ ♦ కేగిన దేమొ యటంచు నల్క రాఁ
గంతునితండ్రిని న్గదియఁగఁ జని రాధిక తల్పుతట్టినక. 133

తే గీ. 'చేరి యందాఁక వారు చౌఁశీతిబంధ
²గతులఁ బెనఁగి చాలక పునఁగతులఁగలసి
బడలికలు దీఱ నొక్కింత ♦ పవ్వళించి
మదవతీకృష్ణు లప్పడు ♦ నిదురలేచి. 134

సీ. మిసిమిచెక్కులఁ దమ్మఁగరసము నాథుఁడు పెంపఁ
బికవాణిమోవి కాఁటుకను బెంపఁ
జెదరిన ముంగురుల్ ♦ శ్రీనివాసుఁడు దిద్దఁ
గాంత జారినతిలఁకంబు దిద్ద
నలగోరువంకల ♦ నతఁడు కుంకుమ నించ
గలికి పల్లంటికే ♦ గపుర ముంచఁ
గప్పపెన్నెరికొప్ప ♦ కాంతుఁ డల్లనఁ బాపఁ
జెలియ హారావళుల్ ♦ చిక్కుఁ బాపఁ

తే. గీ. జుట్టి సగమాకు నోటికి ♦ సుదతి యొనఁగ
మరిలిమురవైరి కొఱికినఁమమపులొనఁగ
నట్టియెడ రాధకరకంకఁజాళి ఘల్లు
రనఁగ వినె నుల్లములు ఝల్లు ♦ మనఁగ నులికి. 135

1. చేరి యందాఁకఁ బెనఁగు చౌఁశీతిబంధ. [మూ].

1. రతులచాలక మఱి పునఁగతులఁగలసి. [మూ].

తే. గీ. కలికి వే లేచి గడ దీసి ♦ తలుపు దెఱవ
 శౌరి రమ్మన రాధిక ♦ చేరఁ బోవు
 సంతకును మున్నె హరిచెవిఁచెంతఁ జేరి
 చెలువు చిలుకఁగ ననె నాతిఁచేతిచిలుక. 136

సీ. నాతికీల్గొప్పన ♦ నల్లకల్వలు గావు
 విరవాదిశరము లోఁసరసిజాక్ష
 నెలఁతనాసికయందు ♦ నీలంపుమణి గాదు
 ముక్కరముత్యంబు ♦ మురవిఫాల
 పనితపాలిండ్లపై ♦ పలచుకస్తురి గాదు
 మలయజపంకంబు ♦ మదనజనక
 తరుణి నెమ్మేనఁ గఁదంబపుప్పొడి గాదు
 వెలిదమ్మిపుప్పొడి ♦ విమలచరిత

తే. గీ. మరునిశరవహ్ని దరికొని ♦ మదిని బాదలి
 వెలికి విసరంగ దాని లోఁపల నడంచి
 యిదిగొ వచ్చెను బరితాప ♦ మడఁప ఘనుడ
 వీ వటంచును రాధ యిఁదెంతధీర. 137

చ. జలరుహపత్రనేత్ర విను ♦ చందనగంధివిరాళి యెంతొ మై
 నిలఁ గలసొమ్ము లంగజునిఁయింగలమందుఁ గరంగి పూదె లై
 మిలమిల డొల్లి రాఁ జెలులు ♦ మిణురుబూచు లటంచుఁ బట్టి చే
 తులు సెగ లంటి పొక్క వెతఁతో విదలింతురు మిట్టమీను లై. 138

తే. గీ. లేమకును నీవు పొత్తున ♦ లేనియట్టి
 వాసరము లెల్ల శ్రీహరిఁవాసరములు
 మానినికి నీవు ప్రక్కను ♦ లేనియట్టి
 రాతి రెల్లను మఱి శివఁరాత్రి యరయ. 139
 కం. కన లేదో విన లేదో
 కనులార స్వీనులారఁ ♦ గాంతలు కాంతల

ఘనవిరహాగ్నిని స్రుక్కగఁ
గన విన లే దిట్టివలపు ♦ కంజదళాక్షా. 140

కం. అనివలుకు చిలుకపలుకులు
విను వనజదళాక్షుఁ జేరి ♦ వేడ్కను రాధా
ఘనవేణి యిళను జూపుచుఁ
దనదగుప్రేమాతిశయము ♦ దనరంగ నగుచున్. 141

సీ. చిగురాకుజిగి నూకుఁచెలియకెమ్మోవికా
గజబిజిమొనపంటిఁగంటు లెల్ల
ననచెండులను జెండునాతెలేజనులకా
కఱకుగోటిఱిరంగిఁనఱుకు లెల్ల
నునునాచులను నేచుఁవనితపెన్నెరులకా
కక్కసం బగుపెక్కుఁచిక్కు లెల్ల
మరువంపుగురి దింపుఁమగువనెమ్మేనికా
విడువనిమరుసాముఁబడలి కెల్ల

తే. గీ. నకట మగలకుఁ దమయక్క ♦ రై నజాలు
నబలలా గెంచి లాలించ ♦ రనుచు నిశకు
వగచుగతి రాధ తనలోనిఁవంతఁ దెలియఁ
జేసి శౌరికి నన్యవఁదేశముగను. 142

చ. అది విని శౌరి రాధకర ♦ మల్లనఁ బట్టి విరాన చేనరాల్
గుడురుగఁ గంకణంబులును ♦ గూడఁగ ఘల్లుమటంచు మ్రోయఁగాఁ
గదియఁగఁ దీసి నల్లికి ♦ కాంతనివేరెద వ్రాలె నంతలో
గుదిగొనుసిగ్గుచే నిశయు ♦ గొబ్బునఁ జాలున కేగె నవ్వచున్. 143

తే. గీ. మాయురే బొబ్బ హయిరే ♦ మజ్ను భళిరె
కలిసి విరిశయ్య మత్తేభఁములవితాన
నీడు లే దని వలపులఁజేడు పొగడ
నపుడు వారెప్పు రాకయ్య ♦ మందుకొనిరి. 144

వ. ఇట్లు విడిచిడి.

145

సీ. కొనరువల్కులఁ గ్రమ్మెఁ ♦ గోటికత్తులఁ జమ్మి
కాసులోఁ జెయి వేసి ♦ కదియఁదీసి
కన్నాత లాలించి ♦ కౌగిటఁ గదియించి
సరిబిత్తులల నెత్తి ♦ చనులనొత్తి
యల్లందులకుఁ జొచ్చి ♦ కల్లమ్ములకు వచ్చి
మెఱుఁగుచెక్కిలి గొట్టి ♦ కురులు పట్టి
తోడకంబముల నాని ♦ తోపునూకుల నూని
సందుచేసుక నొక్కి ♦ ముందు కెక్కి

తే. గీ. యదలుపులు కీలుగొట్లు నెఁయ్యంపుటిట్లు
గళరవంబులు దుడుకులు ♦ చెలఁగ రాధ
మాధవుండును గడిదేరి ♦ మారుసాము
హాయిగాఁ జేసి సరిగెల్పు ♦ లంది రపుడు. 146

వ. అంత రాధాకృష్ణులు పరస్పరము సంభాషించి రది యెట్లనిన.

సీ. మగడ యాపని దీతె ♦ మఱియొక యాటాడి
నాకును గట్టిగా ♦ న్యాయ మొసంగి
పొలఁతి నీపెందొడఁపుణ్యంబు నా కందె
లేతచిన్నది వట్టిఁరోత నాకు
నీకు దానికి నింతఁ నేస్తమాయెను గృష్ణ
పొంతగా నినుఁ గూడి ♦ యింత బాగ
చెలియ నిమ్మళముగఁ ♦ జేసితివో లేక
యది చేసెనో నన్ను ♦ నడుగ వలదు

తే. గీ. బాగుబా గన గట్టిగాఁ ♦ బని యొసంగ
నియ్యరా కృష్ణ నాకును ♦ నిమ్ముగాను
ఠీవి వయసున గుణమున ♦ నీవె పెద్ద
రయము రయమునఁ గావింపు ♦ రతిని రాధ. 148

సీ. అధరామృతంబు నీ ♦ వానితివో కృష్ణ
 యది లేజగురువగ ♦ రంతె రాధ
 కఠినస్తనము లెదఁ ♦ గలఁచితివో కృష్ణ
 యవి లేతలికుచంబు ♦ లంతె రాధ
 లలితోరు లూరుల ♦ మెలఁచితివో కృష్ణ
 యవియనంటులత్వక్కు ♦ లంతె రాధ
 లీలాంగములు కౌఁగి ♦ లించితివో కృష్ణ
 యవి ననలతకూన ♦ లంతె రాధ

తే. గీ. చతురసమరతిసుఖ మొనఁర్చితివో కృష్ణ
 నవనమాగమమున సౌఖ్య ♦ మవునె రాధ
 యుపరతుల నిన్నుఁ గూడనేఁమోయి కృష్ణ
 యాచమత్కృతి ముగ్ధ కెట్లబ్బు రాధ.

149

వ. ఆనమయమునందు.

150

సీ. కాలివాలిపిట్టల ♦ కలకలంబులు మీఁజె
 బగడకన్గలయొజ్జ ♦ బయలుదేఱె
 నెలరాజు పశ్చిమాఁచలరాజముం జేరె
 బలుచంద్రకాంతపు ♦ శిలలు పేరె
 దారకాగణములతఱుకు లెల్లడ జాతె
 దీపంబు లెల్లను ♦ తెల్లఁబాతె
 నతనుఁడు రే యెల్ల ♦ ననిఁ జేసి వేసారె
 ధర వియోగులపరిఁతాప మాఁజె

తే. గీ. దమ్ము లలరారెఁ గలువలఁతావు దీఁజె
 గోకములు తేజను జకోరఁకులము తారె

మ. యమునాతీరవిహార హారసదృశోఽద్యతీర్థి సంభార భా
రమణీయాకృతిమార మారసికతాఽప్రావీణ్యసంసార సా
రమరందోక్తి విచార చారణనుతప్రభ్యాతవిస్తార తా
రమహీభృత్సమధీర ధీరమునివాఽరాధార రాధాఽతా.

152

కం. ధీరాశిమతోద్ధారా
ధారావర కృత్త మత్త ఽ దానవవారా
వారాశినిభగభీరా
భీరాహిత్యామరాదిరి ఽ విశ్రుతధీరా.

152

మాలిని. కలికలుపవిఫాలా ఽ కాంచనోద్భాసిచేలా
గళధృతవనమాలా ఽ కాంతరాధావిలోలా
బలభిదుపలసీలా ఽ పాండవత్యాణశీలా
తిలకితగుణజాలా ఽ దేవకీదేవిబాలా.

154

గద్యము. ఇది శ్రీచిన్నికృష్ణకరుణాకటాక్షవిక్షణక్షణప్రవర్ధమానానూన
శృంగారసప్రధాన సంగీతసాహిత్యభరతశాస్త్రాదివిద్యాపారంగత
శ్రీమత్తిరుమలతాతయూచార్య పాదారవిండమిళిందాయ
మానమాననచోళసింహుననాధ్యక్షప్రతాపసింహ
మహారాజ బహూకృతానేకచామీకరాం
బరాభరణ ముత్యాలుగర్భశుక్తి ముక్తా
యమాన ముద్దుపళని ప్రణీతంబైన
రాధికాసాంత్యనం బనుశృంగార
ప్రబంధంబునందుఁ బ్రథమా
శ్వాసము.

క్రీరస్తు.

(ఇళాదేవీయ మనునామాంతరముగల)

రాధికాసాంత్యనము.

—♦ ద్వి తీ యా శ్వా న ము. ♦—

రాధామధురాధర
సారామృతపానచతుర ♦ సద్గుణహారా
పారావారవిహారా
భారతసఖ చిన్నికృష్ణ ♦ పాలితకృష్ణా.

1

తే. గీ. అవధరింపుము దేవదిఃవ్యానుభావ
వ్యాసమునిసూతి జనకభూఃవిభునిః జూచి
చొక్కటపుజీనిచక్కెర♦యుక్కెరలకు
నెక్కు డై మించు నుడిచవులెక్కె బలికె.

2

కం. అటు లారాధిక గోపీ
విటు నటు రతికేళి నేలి ♦ విడువంగ నిలా
కుటిలాలకః జేరె తనదు
కుటిలత్స్న మెఱుంగనీక ♦ కూరిమి చెలంగన్.

3

తే. గీ. నిను మిగుల గాసి యిడె నని ♦ నే మురారి
నెనసి పైకొని దండింప ♦ నీవు నిదియె
నందుచేనుక యెచటికి ♦ జరిగి తనుచు
నిశను జేపట్టుకొని రాధ ♦ యింటి కేగె.

4

ప. అప్పుడు.

5

సీ. మహితగండస్థి ♦ మకరికాపత్రికల్
మొసలివాపోగుల ♦ పనలు దెలుప
మొలుగుచన్నొనఁ గ్రమ్మి ♦ మొలయుతమ్మరసంబు
పటుచరకొస్తుభ ♦ ప్రభ ఘటిల్లఁ
దలిరువాతెర నొప్ప ♦ బలు కెంపు లలవేణు
వివరంపునొక్కుల ♦ విధ మెనంగ
నలిగి వెన్నునఁ గుల్కు ♦ తెలిముత్తి యపుజడ
పన్నగతల్పంబు ♦ చెన్న దనర

తే. గీ. హరగతి మణిశ్రీవత్స ♦ సారకాంతి
దశదిశల్ నిండ రాధికా ♦ తరుణితోడ
శౌరిసారూప్య మంది యిల్ ♦ చేర వచ్చు
నిశను గన్గొని యలివేణు ♦ లిట్టు లనిరి.

6

సీ. మనిసికాటున కెందు ♦ మందు లే దందురు
మంచిది ఘనసార ♦ ముంచరమ్మ
చిఱుగోటిపోటులు ♦ సెలవారు నందురు
పునుగుకుంకుమ గూర్చి ♦ పూయరమ్మ
తొడసాముచేఁ గండ ♦ లెడ గట్టు నందురు
చలువగొజ్జఁగి నీట ♦ జవరరమ్మ
వలపుచెమ్మట లింకఁ ♦ జలి పట్టు నందురు
కలపంబు నెనయించి ♦ యలదరమ్మ

తే. గీ. కమ్మవిలుకానియేనుగు ♦ గున్న బడలె
దళుక్కుజెక్కుల సాంకవ ♦ తెల ముంచి

యలరుమందులపొడిఁ బూసి ♦ యలుపుదీఱు
మేటితాంబూలకవళంబు ♦ మేపరమ్మ

7

కం. అని మిగులవగలఁ బల్కుచు
ఘనతరసురతాంతతాంత ♦ కాంతామణికిఁ
మనసిజశాస్త్రక్రమమునఁ
దనువలయిక దీర్చి రంతఁ ♦ దద్దయు వేడ్కన్.

8

చ. అలరులమోవికాటు పస ♦ పంటినదుప్పటిసీటు చెక్కులన్
విలసిలుతమ్మముద్దు జిగి ♦ వెన్నునఁ గీల్జడదద్దు కన్నులన్
నెలకొనునిద్రసాక్కు మెడ ♦ నెక్కునుగాజలనొక్కు తెంతయున్
వెలయఁగఁ గేళిమందిరము ♦ వెల్వడె మన్మథమన్మథుం డొగిన్.

9

తే. గీ. ఇటుల వెలువడి మజ్జనఁగృహముఁజేరి
చలువగొజ్జంగిసీటిచే ♦ జలక మాడి
వలువలుధరించి కలపముల్ ♦ గలయఁబూసి
యతివ వడ్డింప దివ్యాన్న ♦ మారగించి.

10

చ. వడఁతి యొకర్తు కెంపురవఁపావలు వెట్ట లతాంగి యోర్తు పా
వడఁ గొని వీవ నొక్కమదఁపారణగామిని తావికప్రపుణ్
విడె మొనఁగన్ మఱొక్కనవఁసీరదవేణి కళాచిఁ బూనఁగా
నడిదము కేడెముం గొనుచు ♦ నంగన యొక్కతె వెంటఁ గొల్వఁగన్.

సీ. మగరాలకంబాల ♦ నొగి యంత్రపాంచాలి
కలు మీటువీణెలఁగులుకు రాగ
ముల సొక్కి తల లూఁచు ♦ జలుగుబంగరుసీటు
వ్రాఁతచిత్తరుబొమ్మలను గురించి
యొరలెడుచిలుకలఁగొరవంకలనునవ్వు
నిలువినగవులో ♦ యివి యనఁదగు
ముత్తెయంబులతీఁగెఁముడికట్టుపనులహాం
బట్టుమేల్కట్టుల ♦ వజ్రలు విరుల

సరులమూఁగెడుతేంటఁగరులమొయి శృని
యాడునాఁడునెమళ్ళఁయడుగుటందె

తే. గీ. లందుఁదగురొదరతినాద ♦ మనుచు నెపుడు
నిలువుటద్దాలపడకీళ్ళ ♦ నలరుగూండ్ల
రమణఁ బలికెమపారావఁతముల నెనఁగు
రాధికామణిమణిసౌధఁరాజమునను. 12

తే. గీ. చేరి 'యట వింతపనులచే ♦ జెలుపు గులుకు
చలువచప్పరకోళ్ళమఁచంబుమీఁది
యంచరెక్కలసెజ్జెన ♦ నలరుముత్తి
యంపులోడునఁ దగఁ జేరి ♦ హాసు మీఱి. 13

తే. గీ. అండ నటు నిల్చియిళ ముత్తియంపునున్న
మిడినతమలపుటాకులఁమడుపు లియ్యఁ
గదిసి రాధిక తనచమఁగవకుఁ బులక
లమరఁ జూచినపాదపద్మముల నొత్త. 14

నీ. తంబుర మీటి గీఁతంబు పాడుచు నొక్క
మధురోష్ఠి సరిగమఁవధని యనఁగ
జగ్గుచౌకల్లను ♦ నుగ్గడింపుచు నొక్క
చక్కెరబొమ్మ తఁదిక్కుమనఁగ
గుజరాతిజక్కిణీఁకోపు లాడుచు నొక్క
భామిని జేవునఁల్లా మనంగ
బిరుదుకై వారము ♦ లేర్పిరి సేయుచు నొక్క
సరసిజానన జయఁజయ యనంగఁ

తే. గీ. జంద్రబింబాస్య యొకతె హెచ్చరిక డెలుపఁ
జెలియ యొక్కతె సందడి ♦ దొలఁగఁ జేయ
సందఱకు నన్ని వగల నానంద మిడుచు
నిండుకొలు వుండె యదువంశఁమండనుండు. 15

చ. అపుడు పయఃపయోధిమణిః యల్లునిఁ బిల్వఁగ నెమ్మిఁ గోరి న
 ద్విపులకులప్రదీపకుఁడు † విశ్రుతకీర్తి యశోదతోడఁబ
 ట్టపరిమితప్రభావజనః కాధిపుమన్ననఁ గొన్న కుంభకుం
 డుపగతహర్షుఁడై వరుస † లొప్పఁగ వచ్చెను నందుఁజెంతకున్. 16

కం. వచ్చినమఱుదిని గని ముద

మెచ్చఁగ వడి లేచి కాఁగి † లిచ్చి సమానం

బచ్చువడఁ బసిఁడిగద్దయ

నిచ్చి రహి న్నందుఁ డతని † నీక్షించి దయన్. 17

ఉ. వచ్చినకార్య మే మనుచుఁ † బల్కిన నాతఁడు కూఁతు నల్లునిక
 మచ్చికఁ బంపఁగా వలయు † మా నదనంబున కన్న, రాధతోఁ
 జెచ్చెర నెచ్చరించి యటు † చేయుదు నం చని నందుఁ డాడఁగా,
 నచ్చెలియింటికిం జనె నిఁభాబ్జదళాక్షినిఁ గన్నతండ్రియున్. 18

వ. ఇట్లు చనునెడ నాళీజనంబులవలనఁ దదాగమనం బాలకించి
 యవ్వొరించిగురుం డుదంచితముదం బెదం గడుర నెదుర్కొని ప్రణమిల్లి
 యవ్వల వత్ల జునిదీవనలం జెందిన వేడుకఁ దోడుకొని తెచ్చి హెచ్చు
 పచ్చరాగద్దియ నుంచిన నతం డందు వసించి రాధావధూరత్నంబుతోనం
 గురియించి యిళామాధవులఁదోడ్కొని మానివాసంబుకునకు నీవు రావల
 యు నన నావనజానన యయ్యా నన్నడుగం బని యేమి యయ్యిళయు
 నేనును మీ కొక్కరూప కాదె న న్బిలువ వలయునే వలసినప్పడు వచ్చెద
 నివ్వడివృధావరులఁ బిలుచుకొని చనుం డని పనిచిన వారలం దోడ్కొని
 నిజమనోరథంబీడేర రథం బారోహించి యాభీరవీరు లపారాయధపాణు లై
 బలసి నలువంకలంగొలువ నమితానందంబును జెంది నందుమఱుది నిజమంది
 రంబునకుఁ జని సుఖంబుగడై నంత నిచ్చట.

19

సీ. పద్మాక్షుఁడును దాను † బవళించుపడకయి

ల్లని కను ల్కటికచీఁకటులు గ్రమ్మ

నెడలేక మురవైరి † నెనయుముచ్చట లెంచి

శ్రీకృష్ణుచే గొనుచిలుకపల్కులు విని
గుమ్మగుమ్మ చెవుల్ ♦ డిమ్మగొనంగ
హరిభోగ్యవస్తువు ♦ లందందసోకిన
నెమ్మేను యుమ్మని ♦ సొమ్మసిల్లి

తే. గీ. నిప్పుదొక్కినకీతిని ♦ నిలువ దెచట
గాము సోకినమాదిరి ♦ గలువరించు
విరిగి తల మిన్న పడినట్లు ♦ విన్నవోవు
భావజునిధాటి కలికి రాధావహూటి.

20

నీ. వెన్నెలచిచ్చులు ♦ వెడజల్లు రేరాజు
కిరణంపుగుంపుల ♦ సారిగి సారిగి
యమధనుష్టంకార ♦ మన మీటుతేటియుం
కారంబులకుఁ జాలఁ ♦ దారి తారి
రాహుపూత్కారంబులను మించి చనుదెంచు
మలయానిలునిధాటి ♦ కళికి యళికి
యురుమనిషిడుగు లై ♦ యెడలు చిల్లులు వోవఁ
బడుమరుకోలల ♦ బడలి బడలి

తే. గీ. వదరుచిలుకలకూతకు ♦ బెదరి బెదరి
పలుకుబకదారిపిట్టల ♦ కులికి యులికి
తల్లడిల్లుచు వడిఁ బడఁకిల్లు జేరి
మరులుకొని చాన తనదునెమ్మనములోన.

21

వ. ఇట్లని విత్కించె.

22

నీ. కలుగునా కన్నలకఱ వెల్లఁ దీటంగఁ
గమలాక్షునమ్మొము ♦ గమఁగొనంగ
వేవేగ నబ్బునా ♦ వీనులవిందుగా
ధనుజారివేణునా ♦ ధము వినంగ
నలవడునా చేతు ♦ లతిపుణ్య ముండంగ
వాసుదేవాంఘ్రి సేవలఁ బెనంగ

దొరకునా నెమ్మేను ♦ పరవశ మందంగ
వటపత్రశాయికొ ♦ గిట మెలంగ

తే. గీ. నొదవునా గోవగోపికా ♦ నదయు నెనసి
యురుతరానందజలరాశి ♦ నోలలాడఁ
బ్రబల మగుమద్దశాపరం ♦ పర లవెట్లు
గాఁగ నున్నవో యే నై తె ♦ కాన నకట. 23

తే. గీ. రాసిఁ జేసినశృంగార ♦ రస మనంగఁ
జక్షులకుఁ దోచుకరుణాతి ♦ శయ మనంగఁ
నొకటి యైనట్టిమన్నథా ♦ యుత మనంగఁ
బాలుచుగోపాలరూపంబు ♦ బొగడవశమె. 24

కం. తమ్ములు శౌరీశ్రీపా
దమ్ములు మోదమ్ము లొదవుఁ ♦ దమ్ముల నెల్ల
దమ్ము లనం దప మళినా
దమ్ములు వేదమ్ములు నిన ♦ దమ్ములు సలుపున్. 25

ఆ. వె. పుంగవములమీఁదఁ ♦ బులులును బులులపైఁ
గరులుఁ గరులపై ని ♦ హరులు గవియు
నందగోపసుతుని ♦ నడ కొకించుక సాటి
తాము తాము తాము ♦ తా మటంచు. 26

తే. గీ. దానవారాతినఖిధాశ ♦ ధశ్యములును
బ్రపదరోచులు పదరుచుల్ ♦ పరిధవెల్లె
నతనియడుగుల నొకటిగా ♦ నతిశయిల్లు
బాహ్నివీయమునాసర ♦ స్వతు లనంగ. 27

తే. గీ. తీర్థపాదునిశ్రీపాద ♦ తీర్థమందుఁ
గలకమతనక్రములు దేలి ♦ వెలికి వచ్చె
జోడుజోడుగ నన నీడు ♦ జోడు లేక
యతనిమీఁగాల్లి జటుదొడ ♦ లనువుమీఱు. 28

చ. సిరియును భూమిసీశలును ♦ జెల్వగువల్లవపల్లవాధరల్
నిరతము లాలనల్ నలువ ♦ నిగ్గులు గుల్కెడుశౌరిజంఘలక్
గరకరిఁ జూచి మారజయఁకాహళు లూఁదఁబడంగ నే మగుక్
మొఱు లిడు టింతె కాని సరిఁపోలునె పోలిన బోలుఁ జెందవే. 29

కం. నాగారిగళముపైఁ దగు
నాగమదధ్వంసితోడలు ♦ నాగకరంబుల్
నాఁ గనుకని నగరే యెల
నాగలతో ధీరు లై నఁనాగరజనముల్. 30

ఆ. వె. కాస్తుభంబుతోడఁ ♦ గనుపట్టు ఫణిరాజ
శాయిగళము శంఖు ♦ మాయె ననుచుఁ
గనకపటముతోడఁ ♦ దనరుగోపాలక
స్వామికటియుగంబు ♦ చక్ర మయ్యె. 31

తే. గీ. జానులను జేరుబాహులఁసరవెఁజూచి
కనులు చెవులకు వివరింపఁ ♦ గదియువిత
పోలుపు వినఁగోరి తల లెత్తెఁభుజము లటులఁ
గాన లే నై తి ననువంతఁగొనుచిక్కె. 32

తే. గీ. ముజ్జగంబులు వెన్నునిఁబొజ్జనున్న
తెఱఁగువివరించుదారి నాఁ ♦ ద్రివళు లమరుఁ
గదిసి వళిభంగములఁ దేలుకమల మనఁగ
నలువగుము లీనుకృష్ణునిఁనాభి దనరు. 33

ఆ. వె. శ్రీయుతంబు గాఁగఁ ♦ జిలువరాపడగయు
గంధపట్టె లుండుకతనఁ దలుపు
హరియురంబునెదిరిఁశిరము వే వ్రక్క లై
మూలయింటిలోన ♦ మూఁతఁబడియె. 34

కం. కనుపసికాపుపడంతలు
చనుజక్కువ లలరఁ జేయుఁశౌరినఖంబుల్

చను నే నెలరేఖలు నా

ననుపమములు తత్సమంబు ♦ లవియే జగతిన్. 35

ప. ఖరమురకంసహంసనర ♦ కాదినురారులపాణివాయువుల్
పొరిగొని దివ్యరత్న మయ ♦ ముద్రక లొప్పడిసోగప్రేళ్లతో
హరిభుజకాండముల్ చెలువ ♦ మందు శిరోమణులంద మందగా
మురు వగుపంచభోగయుత ♦ భోగుల నీగను శ్రీ లొసంగుచున్. 36

ప. శరణువారికి న్మృదువు ♦ శత్రులకు న్లతనత్వ మిచ్చు ద
మౌఱుగనివీనివల్లవము ♦ లే మెన యంచు దలంచె నంచుగా
మురు వగుదేవశాఖని నఁమూలముగాఁ జెకలించి తెచ్చి యా
మురపుకేలుదోయి యిడ ♦ ము న్నొకభామపెరంటిచెట్టుగన్. 37

ఉ. కోరినఁ గల్పశాఖ యొక ♦ కొన్ని ఫలంబుల నిచ్చు నల్పముల్
కోరిక పార నిత్యఫల ♦ కోటుల నిచ్చు మురారిబాహువుల్
సారెకు వాని వీని కెటు ♦ సాటి యనం దగు దీటు లేమిచే
వారక పోల్తు రీకవులు ♦ వానికి వీనికి దాటుమాటుగన్. 38

చ. అరయఁగ శంఖచక్రముల ♦ నంది సుగంధములం భరించి ప
ల్మరు విను చిక్కినట్టిమహి ♦ మక్ ఘనసింధురసేవ్యమాన మై
ధరణిధరత్వ మంది గిరి ♦ తద్భుజయుగ్మముమీఁద నెంతయుక్
సరిపడఁ జోరి యెత్తు వడ ♦ చాలక యా మురవై రిచేతనే. 39

చ. సరసులు మెచ్చుఁగాఁ దనరు ♦ శంఖ మనంతము పద్మయుగ్మముక్
నరహరికంఠమధ్యనయ ♦ నంబులకు న్వేలగా వట్టన్నచో
నరయఁగఁ బోకలా విడికి ♦ లా యొకచేర లటంచు నెంచఁగ
హరిహరి వారిమూఢమతి ♦ కాదియు నంతము గల్గఁ నేర్చునే. 40

తే. గీ. మారు డధరామృతం బెందు ♦ జాఱినీక

కోరి పెట్టిననీలంపు ♦ కోర యనగ

గొల్ల చెలియలసొమ్ముగాఁ ♦ గొనుచు దసరు

మదనజనకుని చుటుకంబు ♦ మధుర మొదవు.

తే. గీ. కావి గా దది విడికెంపుఁదీవి గాని
దీవి గా దది యమృతంపుఁబావి గాని
బావి గా దది కపురంపుఁతావి గాని
తావి గా దది శౌరికెఁమోవి గాని. 42

కం. తేటలుగాఁ జిగిముత్యపు
పేటలుగాఁ బంచదారఁపేటలుగాఁ బూఁ
దోటలుగా రాచిలుకల
మాటలుగాఁ గంపవైరిఁమాటలు దనరున్. 43

తే. గీ. శౌరిముఖచంద్రునకు సహజంబులగుచుఁ
దగియె నధరామృతస్ఫూర్తిఁ మృగమదాంక
మతులితకటాక్షశీతల ఁ మైనకళలు
నవ్వువెన్నెల కువలయానందగరిమ. 44

ఉ. మల్లెలు మొల్ల మొగ్గలును ఁ మంకెనపువ్వు సువర్ణకోశమున్
దెల్లనినవ్వు పల్వరున ఁ తియ్యనివాతె నిక్కుముక్కు నై
యల్లుకొన న్మృఖాబ్జమున ఁ నాతఁడు మాధవుడౌ పెరింగి మే
ల్పెల్లవె వీనికి న్బుధులు ఁ చెప్పెడియాసుమనోభిధానముల్. 45

చ. మురహరునాన నూఁదఁబడి ఁ పోయిననీలపువేణునాదమున్
సరి గన లేక చేఁబడినఁచంపకకాండవిలాససంపదన్
నెరి గని కాదె పక్షిపతి ఁ నేర్చున ముక్కెడఁ జేసి తగ్గి త
చ్చరణము లంది క్రిందుపడె ఁ నమ్మతి నెవ్వడు వీఁపుఁ జూపుచున్. 46

కం. సరి లేనిశౌరినాసిక
స్మరవనవంశంబు గాదె ఁ మఱి దానితుదన్
వరముక్తాఫల మేటికి
వెర వగుతిలపుష్పతుహినఁబిందువ్రతీన్. 47

కం. అదిరి నిద్రపులదము
లక్షనుజవిదారిచెక్కు ఁ లటు గా కున్నన్

సుద్ధపుటద్భుతరసమున

కొద్దిక యై చూచువారి ♦ నొగి లోఁ గొనునే. 48

జలజము కల్వ లొక్కడెన ♦ శౌరివిశాలవిహారనంబులం
దుల గనఁ గోరి హంసతతితో జలమందుఁ దపంబు సల్పుగాఁ
గలిగెను దోసము స్వగలుఁ ♦ గ్రమ్మట నాకనుదోయి నెంచగా
జెలఁగెఁ బికన్వరం బమర ♦ శ్రీధరణీకరభూషణంబు లై. 49

కం. మురహరుని వంకబొమ్మలు

మరువిండ్ల కాక యున్న ♦ మగువలమనముల్
మెఱుఁ గై నచూపుతూపులఁ
గురిసి విభేదించుదారి ♦ గొనునే జగతిన్. 50

తే. గీ. తనుఁ దలఁచి దీను లిడు మొఱుల్వినఁగ లేక
యతులనవదివ్యసంపద ♦ లలరఁ జెలఁగు
శౌరివీనులు శ్రీతె పో ♦ సారె కటులఁ
గాక కనుదమ్ములటు మేలు ♦ గనఁగ నేల. 51

తే. గీ. శౌరిముఖసామ్యమును గోరి ♦ సారసారి
గట్టుపై నెక్కి తలక్రిందు ♦ గాఁగ నెంతో
కాఁకఁబడివడి తనచేతఁ ♦ గాక కాదె
యతనుచిత్తానువత్తి యై ♦ యతిశయిల్లె. 52

వల నగునబ్జరూపములఁ ♦ బాత్రము జ్యోతియుఁ గాఁగఁ జేసి య
వ్వలపుల తేనితండ్రి మొగఁవాసికి వాసిగ దృష్టి దీసిను
జెలిమి ఘటిల్ల నవ్వు డొకఁచెల్వము గాంచి ఘనంబు మించి హం
సలకుఁ గలంగకే యుభయఁసంపద లందెఁ దమఃప్రసక్తి గాన్. 53

తే. గీ. ఇరులు గా వని నీలంపునరులు గాని
నరులు గా వని మగతేటిగఱులు గాని

గజులు గా వవి మరువేటఁగారులు గాని
యురులు గా వవి శౌరిముంగురులు గాని.

54

నీ. ఈకప్పపెన్నెరి ♦ కెన యశానె సారముల్
నీలాంచలముపై ని ♦ నెగడినంత
నీయెమ్మొక్రొమ్ముడి ♦ కెన యశానె నునునాచు
యమునాజలంబులో ♦ నల్లినంత
నీనిడుకీలడ ♦ కెన యశానె రాహువు
గురుతమోవిఖ్యాతిఁ ♦ గొన్నయంత
నీగొప్పకొప్పన ♦ కెన యశానె శిఖికోటి
ఘనులతో బహుమైత్రిఁ ♦ గన్నయంత

తే. గీ. ననఁగ వలగట్టి మృదులత్వముంది చిక్కు
గొనక భంగ మై కొనసాగి కనుల కెనఁగి
బెండుపడకయె యెపు డొక్కఁదండి వన్నెఁ
జెందుగోపాలకన్యామిఁచికురభరము.

55

నీ. శకటారినెమ్మాముసరి యెందు లే దని
ద్విజరాజుపై నానఁ ♦ బెట్ట వచ్చు
శౌరికన్నులతోడ ♦ సమ మెందు లే దని
తమ్ములఁ బడవైచి ♦ దాట వచ్చు
మరునికన్నయమోవిసరి యెందు లే దని
యమృతంబుముందర ♦ నాడవచ్చు
గ్రీడిబావయురంబుజో డెందు లే దని
యాదిశేషనిఫణ ♦ మంట వచ్చు

తే. గీ. కంసరిపుమధ్యసామ్యంబుగలుగ దనుచుఁ
జెప్పి హరిముందరనె బాసఁనేయ వచ్చు
గృహజేవునిరూప మిం ♦ కెందు దొరకఁ
బో దటంచును నజ నై న ♦ ముట్ట వచ్చు.

56

కం. ఇల రాయరాయ లగుమా

యలరాయల నెంచి యూచ ♦ కాచక మదిలో

నలరాయల నెలరాయల

వలరాయల నెన్న దృష్టిపాత్రలు గారే.

57

. ఆనడ లామెఱుంగుతోడ ♦ లారసికత్వము లావిలాస మా
మేనిమెఱుంగు లామెలక ♦ మీసపురంగులు నాబెడంగు లా
సూనశరాసతంత్రపరిశోధన లామధురస్మితంబు లా
పూనికచొప్ప లాపలుకు ♦ పోడిమి యానెఱజాణకే తగున్.

58

. మాటలు ముద్దుపద్దులును ♦ మక్కువతెక్కులు మ్రొక్కుసొక్కులున్
గాటపుకొంగిలింతలు వ ♦ గల్ గిలిగింతలమీటువంతలున్
మాటికి మాటికి న్గలయు ♦ మాలిమి మేలిమిఁ జూచినట్టియే
యాటది వాని వీడు నకటా కడురక్కసి నన్ను దక్కంగన్.

59

. అని చింతించుచు మించుబోడి తనకు ♦ బ్రాణావనోదార మై
వనజస్యందమరందబిందువలన ♦ ద్వాగ్ధోరణీసార మై
యనవద్యాఙ్గులలోకవర్ణితమనో ♦ జాకార మాకీరముం
గని తా ని ట్లనె సూనసాయకశరా ♦ ఘాతార చిత్తబ్జయై.

60

. ఇదిగో వచ్చెద నంచు బోయె బహునా ♦ శ్లేగే మహాబంబు లై
సదయుం డేటికి రాఁడు నామెడఁ గటాక్షం బెల్ల బో నాడెనో
మదిఁ దా వీడెనో కూడెనో యిళను రామా జీవ మూటాడెడిన్
మదనక్రూరదవానలం బదన మై ♦ మై నంటఁగాఁ గీరమా.

61

. కంటికి నిద్ర రాదు విను ♦ కాంతుని బాసిననాటినుండియున్
వంటక మింపు గాదు పెరవార్తలు వీనుల పోక లేదు నే
ఁజొంటిగఁ బ్రోద్దు పోదు మరు ♦ లూరక యుండఁగ నీదు తొల్లియే
జంటఁ బెనంగువారిఁ గనఁ ♦ జాలక చాల కరంగఁ గంటినో.

62

నీ. వానిమోమును జూచి ♦ నే నేల మరు లైతి

జిగిగిందమామపై ♦ వెగటు దోచ

వానిమొసాగ సెంచి ♦ నే నేల వలచితిఁ

గలువలపాన్పుపై ♦ గసటు వొడమ

వానినవ్వు దలంచి ♦ నే నేల చిక్కితిఁ

జిక్కినిపాలపై ♦ జేద గొనఁగ

వానిమాటాలించి ♦ నే నేల లో నైతిఁ

జిలుకపల్కులపై ని ♦ జల్కు నమర

తే. గీ. వానివ్యాతెర నే నేల ♦ యానఁ గంటి

జీనిచక్కెరయుక్కెర ♦ లేని మాన

2నిందు కేమందు నేమందు ♦ నందితిందు

3నెప్పుడు హరిపొందు గనుఁగొందు ♦ నెట్టులుందు. 63

నీ. కనుఁగవ హరిమోము ♦ గనుఁగొననే కోరు

వీనులు హరిమాట ♦ వినఁగఁ గోరు

నాసిక హరిమేని ♦ వాసన ల్గానఁ గోరు

నధరంబు హరిమోవి ♦ యానఁ గోరుఁ

జెక్కిలి హరిగోటి ♦ నొక్కుటెక్కుతె కోరు

గుబ్బలుహరితొమ్మై ♦ గ్రుమ్మఁ గోరుఁ

గరములు హరి నెంతో ♦ కౌఁగింపఁగఁ గోరు

మేను శ్రీహరిప్రక్క ♦ మెలఁగఁ గోరు

తే. గీ. నిన్నియొక్కొకటే కోరు ♦ నిదిగొ నాదు

మనసు గోరెడికోరికెల్ ♦ మట్టులేవు

మర్మమెందుకు మదనసా ♦ మ్రాజ్య మిచ్చి

నెగడు హరియె యాయుర్దాయ ♦ మగుటశుకమ. 64

తే. గీ. మనసు కరఁగును హరిముద్దు ♦ మాట విన్న

మోహ మెద నిందు హరినగు ♦ మోము గన్నఁ

1. లేనిహరి. [మూ]. 2. లిందు కేమందు మదిని నానందమొందు. [మూ].

3. దెప్పుడు. [మూ].

దమి చెలంగును హరిచెంత ♦ నిమిష మున్న
మరువ వచ్చు నె యెవరెంత ♦ మరువుమనిన. 65

సీ. హరిపేరురముఁ జూచినంతఁ జన్మబ్బలు
సిగ్గుమాలుచు రైక ♦ చిటుల నుబ్బుఁ
బసిగావురాయలఁపల్కు విన్నంతనే
వీనుల కమృతంబుఁవిందు లగును
మీనాంకుతండ్రినెఁ మ్మేను సోకినయంతఁ
బులకలు తను వెల్ల ♦ మొలక లెత్తుఁ
గమలాయతాక్షుని ♦ గదిసి పైకొన్నంతఁ
దమి నిండి తండ్రిపఁతండ మగును

తే. గీ. నందనందనుఁ డబ్బెనా ♦ నవనిధాన
ములును దక్కినచందానఁ ♦ జెలంగుఁ జిత్త
మామనోహరుఁ బాసి నేఁ ♦ డడల వ్రాసె
నార తలవ్రాత తలకొట్టఁమారిధాత. 66

కం. చెలువుని గన్గొనుటకు నా
పలుకునఁ జని చిక్కె నేమొ ♦ పరిపరిగతులకొ
బిలిచిన రా దిచ్చటికిం
జెలిమి గలుగునాదుమనసుఁచెలి యోచిలుకా. 67

కం. వీడుదు బంధుల మగనికొ
వీడుదు ధనధాన్య గేహవిభవము లెల్లకొ
వీడుదుఁ బ్రాణము లొడలకొ
వీడంగాఁ జాల హరిని ♦ వే యన నేలా. 68

ఎంతని విన్నవెందు హృదయేశుఁ డొనర్చినవెంత లన్నియుం
జింత కెడంబు లాయె మును ♦ చేసినబాసలు దప్ప లాయె న
న్నింతులు నవ్వ నాయె వెత ♦ లెందు వెలి నివ్వడ గూడ దాయె నే
నెంతయుఁ చోర నాయె నిక ♦ నేటికి మాటలు ముద్దుకీరమా. 69

కం. కల గంటి నిన్న రాతిరి

¹కలకంటిని గూడి హరికిఁ ♦ గరకరిన్నాపైఁ

²గల కంటినగతి నిదిగో

కలకంఠధ్వనులు కర్ణ ♦ కాండము లయ్యెన్.

70

ఉ. కావునఁ బోయి నీ విపుడు ♦ గావుము శౌరిని దెచ్చి కూర్చి వే
గావుగ నన్ను వే గదిసి ♦ కాయజుఁ డెంతయుఁ బంతగించె లో
జీవము లావలించెఁ దమి ♦ సిగ్గు నడంచె విరాళి మించె మై
దీవె చలించె దాయ యము ♦ దేవుఁడు నన్నిట ముంచెఁ గీరమా.

సీ. నాకృష్ణదేవుని ♦ నాముద్దుసామిని

నాచక్కనయ్యను ♦ నాదుహరిని

నానోముపంటను ♦ నారాజతిలకుని

నారాముతమ్ముని ♦ నాదువిభుని

నామనఃకాంతుని ♦ నానందలేనయుని

నాప్రాణనాథుని ♦ నాదుప్రియుని

నామోహనాంగుని ♦ నానీలవర్ణుని

నావిటోశ్రంసుని ♦ నాదుసఖుని

తే. గీ. జేరి కన్నులకలు వెల్లఁ ♦ దీరఁ గాంచి

చాల నడిగితి మ్రొక్కితిఁ ♦ గేలు సాచి

కొంగిలించితిఁ గరములు ♦ కనులఁ జేర్చు

కొంటి ర మ్మంటి మదివేడుకొంటి ననుమి.

72

సీ. మోహనాంగునితీయ్యఁమోవి బింబ మటంచు

మదిఁ బొక్కి నామాటఁ మరువ వలదు

నలినలోచనునిలేనగ వాసవా లంచు

మరులెక్కి నామాటఁ మరువ వలదు

1. కలకంటిని గూడికారి ♦ కంటిని యిటు లై. [మా.]

2. గలఁ గనినగతియు నిదిగో. [మా.]

కంసారిపలుకులు ♦ కండచక్కెర లంచు

మది దక్కి నామాట ♦ మరువ వలదు
రమణుచల్లనిచూపు ♦ లమ్మతపూరమటంచు

నెరి జిక్కి నామాట ♦ మరువ వలదు
కమలాక్షుకరములు ♦ కల్పశాఖ లటంచు

మది నెంచి నామాట ♦ మరువ వలదు

తే. గీ. వానిఁ గనిరేని ఘనమోహాఽవనధిలోన
మరగి మున్నదు రయ్యాదిఽమాను లై నఁ
బలుక నేటికి మనవంటిఽవారిఁ గానఁ
గీరమా తెల్వి గొని తెల్పు ♦ శౌరితోడ.

73

కం. ఇళచెంత నాథుఁ డుండఁగ

బలుకం బోయెదవు నాదుఁపలుకులు చిలుకా

వెలి దీసి యొంటికోలువునఁ

జెలుపునితో విన్నవంబు ♦ సేయుము చిలుకా.

74

కం. అనుచిలుకలకొలికిని గని

కనికరమునఁ జిలుక పలికెఁ ♦ గలికిరొ వినుమా

పనరుహనయనుఁడు మఱి మది

నిను గడ నిడి భలి మఱొక్కఁ నెలఁతను గొనునా. 75

సీ. కలికి నీకంఠంబుఁకరణి నున్న దటంచు

నీకటితటిదారి ♦ నెగడె నంచుఁ

గాంత నీయూరులఁగతిఁ జెలంగె నటంచు

నీయూరుతీరున ♦ నెగడె ననుచుఁ

జాన నీబామలచంఁదాన మించె నటంచు

సీముక్కుఁ కెక్కున ♦ నెగడె ననుచుఁ

బొలతి నీకొప్పుచొప్పున మేలు గనె నంచు

నీమోముగోమున ♦ నెగడె ననుచు

తే. గీ. శంఖచక్రగదాఖడ్గశారములను

వేణుశిఖిపింఛపద్మము ♦ ల్విడక పూనె
నట్టిహరినిన్నువిడుచునా ♦ యడల వలదు
నిమిషమునఁ దెత్తు నే వాని ♦ నీలవేణి.

76

కం. జలజభవాదులచేతం

దెలివిగఁ దే రానివానిఁ ♦ దే నోపుదువే
భక్తిభక్తి నీ వనఁ దెత్తును
బలుసోదరు నీకటాక్షఁబలమునఁ జెలియా.

77

కం. అని పలికి కలికిపంపురఁ

జనె ముద్దులు చిలుకుచిలుక ♦ జలజదళాక్షుం
గొని వత్తు నంచు నంతట
వనిత సఖుల్లోలువఁ గేళివనమున కరిగెన్.

78

తే. గీ. కొమ్మ యిరీతిఁ జని కొమ్మకొమ్మయందు

నూతనం బగుదళములు ♦ నూల్కొనంగ
మరునికో టగుపూదోటఁజొర వెఱవఁగఁ
జొరవ నుడివిరి తెఱవలుఁమఱువుపడగ.

79

చ. సకియరొ చూడుమా కనులు ♦ చల్లగ నల్లదె మాధవుండు వా
రక సుమనోవికాసుఁ డయి ♦ పొస్త వనప్రియచిద్విలాసుఁ డై
శుక ముఖనద్విజప్రకరఁసూన్యతవాఙ్మయుఁ డాచు గోపికల్
కకవికఁజుట్లఁ బెట్ట వనఁలక్ష్మీని గూఢి చెలంగె వేడుకన్.

80

చ. పొగడలు చెంగలించె సురఁపొన్నలు క్రొన్నన లుంచె మావులం
జగురులు మించె సంపెంగలు ♦ చెల్వ వహించె రసాలసాలము
ల్మొగడలు నించె గొజ్జగిగఁము ల్వికసించె నశోక భూజము
ల్మొగరు ఘటించె మించెఁ గదఁళల్ కనవే ఘనవేణికామణి.

81

చ. ఘనకమలాకరాశ్రయతఁ ♦ గాంచిన హంసలు మాధవస్తుతిం
జనుపికముల్ హరిం దలఁచుఁజక్కవపక్షులు కృష్ణవర్ణముల్

గొనునునుదేంట్లు మారగురుఁ ♦ గోరి వహించుశుకంబు లొప్ప మే
లని పురుషోత్తమస్ఫురణఁ ♦ గైకొనె నీవనిఁ జూడు భామినీ. ౪

కం. ఇటు లాడుచెలులమాటలు
కుటిలాలక యాలకించి ♦ కొంతకుఁ గొంతకు
దిట మూని కేళివనమును
జటులగతిం జొచ్చి మెల్లఁ ♦ జని చని యచటన్. ౪

సీ. పున్నాగములఁ జూచి ♦ పున్నాగము లటంచు
భ్రమ గొని లేమావిగుములజేరు
లేమావిగుములను ♦ లేమావిగుము లంచుఁ
దారాడి స్యందనతతికిఁ బాటు
స్యందనతతులను ♦ స్యందనతతు లని
వెత నొంది పరవీరతతులఁ గోరుఁ
బరవీరతతులను ♦ బరవీరతతు లంచు
బెదరి కెంజగురాకుపొదలు దూఱుఁ

తే. గీ. బొదలు మదనుని విరియంపపొదు లటంచు
నవలగొజంగినీటికాళువలఁ దారుఁ
జెలులపై జీరు వేమారుకలకఁబాటు
వెతలచే మీఱు వేసారు ♦ విధిని దూఱు. ౪

కం. ఈరీతి నెచట నిలువక
తారాడుచు నొకరసాలతలమూలమునక
జేరి విరిపాన్పుమీఁదను
నారీరత్నములు గొలువ ♦ నవలూ చెలఁగెన్. ౪

తే. గీ. కోకకుచ కాఁకఁబడఁజూడ ♦ లేక లోక
బాంధవుం డస్తమించెను ♦ బళ్ళిమాద్రుఁ
గువలయద్యేషి యయ్యును ♦ గొమ్మవంతఁ
గనఁగ లేడన నితరుల ♦ ననఁగ నేల. ౪

సీ. మఱి సంజ గనిపించె ♦ విరహలపై వల
 రాజు గ్రక్కినకోపః♦రస మనంగఁ
 దిమిరంబు ¹తిమిరించె ♦ దెగిపాంథులను ముంచ
 మరుఁడు నిర్మించినఁమాయ యనఁగఁ
 చారక లరుదెంచె ♦ మారుండు పథికులఁ
 గూల్ప నించినచిచ్చుఁగుం డ్లనంగ
 విధుబింబ ముదయించె ♦ వెన వియోగులనొంప
 స్మరవీరుఁ డెత్తినఁచక్ర మనఁగ

తే. గీ. బొండుమల్లియతండముల్ ♦ పూచినటులఁ
 బండువెన్నెల బ్రహ్మాండఁభాండ మెల్ల
 మెండుకొనె విప్రయోగులఁమీఁద శంబ
 రారి వై చినవెలిగుడాఁరం బనంగ.

87

చ. కలువలు మీఱె నీరరుహఁకాండము తారె జకోరపంక్తి వె
 న్నెలరుచి గోరె జక్కవలఁనీటులు దీతె విటీవిటాళిపే
 రలుకలు జాతె సూనశరుఁ ♦ డమ్ములు నూతె సుధాంశురాలలో
 పల జల మూరె దంపతులఁబంధురతాపము లాతె నంతటన్.

88

చ. వెడవిలుకాఁడు లోపలను ♦ వెల్పుల గాలియుఁ బైని జంద్రుఁడున్
 జడిగొని చుట్టుఁ గీరములు ♦ శారికలు న్నికహంసముల్ నెరా
 యిడుములఁ బెట్టఁగ్గాఁ గలికి ♦ యిట్టటు బెట్టుగఁ గొట్టుకాడుచున్
 బడలి విరాళిచేఁ గుముదఁబంధుని గన్లొని సైచ కి ట్లనున్.

89

ఉ. తోయధిరాజుకుం బొడమి ♦ తోయజవాసినితోడఁబుట్టి యా
 తోయరుహపుజం టగుచు ♦ తోయజనేత్రునకు నృఱుంది వై
 త్రోయఁగ రానిచీఁకటులఁ ♦ ద్రోయచుఁ జల్లనితెల్పి చెందియున్
 నాయమె నీకుఁ జెంగలువఁనాయఁడ నాయెడ నింత సేయఁగన్.

90

తే. గీ. కాలమహిషాధిరూఢతఁ ♦ గదలి వచ్చి
 కిరణపాశములఁ దగిల్చి ♦ విరహిజనుల
 'డాసి తీసెదు ప్రాణముల్ ♦ దోసకారి
 రాజవా నీవు యమధర్మరాజు గాని.

91

కం. తమ్ములకును గొడుగునకును
 సమ్మతి గానట్టిరజని చరుడవు గావా
 యిమ్మహి రావణదితిజుల
 నమ్మక్కరొ మించి తొర ♦ యత్రీకుమారా.

92

తే. గీ. గురుసతిని బట్టి విప్రయోగులను గొట్టి
 తమ్ముల నడంచి పక్షపాతము ఘటించి
 కాలగతి నుండి యిదెరాజుగట్టునుండి
 పడె దధోగతి రారవప్రాప్తి జెంది.

93

. తనుఁ గొనువారినిం గొనుచు ♦ ధర్మము దప్పక కాలకూటముకా
 మును గళమం దడంచికొని ♦ మూర్ఖత ని స్మరసావహింపఁగాఁ
 బునుకకళాస మెమ్ములను ♦ బూదియుఁ బూని తలెఱుఁ బట్టి మే
 నును సగ మయ్యు మూలఁ బడె ♦ నుగ్రుఁ డుదగ్రనిశాచరాగ్రణి.

94

వ. అని మదనునిం గూర్చి యిట్లనియె.

95

తే. గీ. వినముతోఁ బుట్టె గావున ♦ విధున కకట
 పద్మినుల నేచుగతి సరే ♦ భళిర నీవు
 పద్మినీపద్మనేత్రులవలనఁ బుట్టి
 మేనమామను బోలఁగా ♦ మేలె మదన.

96

తే. గీ. తల్లిపుట్టింటివగవానిఁ ♦ దనరఁ జేసి
 తండ్రిపేరును గైకొన్నదంటనయి
 పద్మినీజాతులను జంపఁ ♦ బగలు గంటి
 వార నీ కిది యేమిటి ♦ మేర మార.

97

చ. అని యనిలుం గురించి పవనా¹పవ నాయెడఁ జేయ నాయమా
ఘన మెడలించి మారుగతిఁ ♦ గైకొనుచు న్నుమనోహరుండ వై
దినమును లంకనుండి చనుఁదెంచుచుఁ గొమ్మలఁ బల్కి బట్టఁగా
ననఁ దగు దీవు రావణున ♦ కన్నవో తమ్ముడవో యెఱుంగరా. 98

వ అని శుకపికాదులం గురించి 99

సీ. ²కాని మాటనె బందిఁఖాననే వేయింతు

గడుసుకొ క్కెరవేటఁకానిఁ గూడి

³పట్టి మీపు ట్టెల్లఁ ♦ బలుగాకుల కొనంగి

వే ముంతు గోపికాఁరాముఁ గూడి

పద మెత్తి పెట్టి మీఁమద మెల్ల వదలింతు

మెదలనీయక నీలఁమేఘుఁ గూడి

జడకొద్ది గొట్టి మీఁచెడుగంతుల నడంతు

నిసులశరదబ్జఁనేత్రుఁ గూడి

తే. గీ. యలిగి మొగ మేల నెఱఁజేయఁశుకములార

⁴విడుపుడి వట్టికూతలు ♦ పికములార

డించుఁ డటు మందగతుల రాఁయంచలార

నిలుపుఁ డిఁక వెట్టికేకలు ♦ నెమ్ములార. 100

వ. అని విలపించుచుండునవసరంబున. 101

చ. చిలుకవజీరుఁ డత్త రిని ♦ జిందఱవందఱఁ జేతు నంచు నా
చిలుకలకొల్కిపైఁ గదిసి ♦ చివ్వలిరవ్వ లడంగ జాతిపెం
జలుకులకోరికోల లటుఁచేదెను దుమ్మెదనారి మ్రోయఁగాఁ
గలికిమెఱుంగుగుబ్బలను ♦ ఖంగు ఖణీలు ఖచిక్కు రింగనన్. 102

కం. ఇ ట్లేసిన మదిర్పుల్లని

⁵పట్టెల్లను సడలి రాధ ♦ భయ మందుచుఁ దా

1. పగ. [మూ]. 2. కానిమ్మ నే. [మూ]. 3. పట్టి మీపుట్టెల్లఁ. [మూ].

4. వ్రేలగా నేలవిప్పుడు ♦ పికములార. [మూ]. 5. పెట్టెన్మదిసడలి రాధ ♦

పంబినవెతతో. [మూ].

నిట్లని పలుకఁ దొడంగెను

బొట్లంబుగఁ జుట్టు నున్న పొలఁతులతోడన్. 103

3. శౌరిని బిల్వఁగాఁ జనినఁచక్కనికీర మదేల రాదొ యే
దారిని జన్నదో నడుమఁ ♦ దారెనొ చేరెనొ లేదొ గోపికా
జారుని గాన్పెనో కనదొ ♦ చక్కఁగ నావెత విన్నవించెనో
సారెకు లేక శౌరినుడిఁచక్కెగయుక్కెర మెక్కి చిక్కెనో. 104

సీ. పద్మాక్షుఁ డెవ్వతెఁపైఁ గన్ను వేసెనో

పలుమాటు వలకన్ను ♦ పదరె నిదిగొ

శౌరి యెవ్వతెమోవి ♦ చవులకు మరగెనో

వదలక కెమ్మోవి ♦ యదరె నిదిగొ

వనజారి యచట నెఁవ్వతెచెట్టఁ బట్టెనో

విడువక భుజము కంఠించె నిదిగొ

ఫణిశాయి యెవతెను ♦ బైకొని యేలెనో

మించి పెందొడ చంచఁలించె నిదిగొ

తే. గీ. చిత్తజనితండ్రి యెవతెచేఁ ♦ జిక్కుకొనెనొ

మించుసంచున మై తత్తఁరించె నిదిగొ

చిలుక యీవేళును రాక ♦ నిలిచినపుడె

యేమి హేతువొ తెలియ లేఁదింతులార. 105

కం. చెలువుఁడు వేటొకచెలియను

దలఁపునఁ దలపోసినపుడె ♦ తనకుం దానే

తల నొచ్చుఁ గనక వినకయె

కలికినో యే మందు వలపు ♦ కానిది సుమ్మో. 106

4. కిలకిల నవ్వుచుం దివిరి ♦ కిన్నెర మీటుచుఁ బాట పాడుచున్

జలుగురుమాలచెంగు వెనుజీరఁగ దుప్ప టొకింత జాఱఁగాఁ

గళుకుఘోరంగుపెండియము ♦ ఘుల్లన నాయొడ తెల్ల ఝల్లనన్

దులదుల శౌరి వచ్చుగతి ♦ దోచియుఁ దోచక యున్న దేముకో.

సీ. మదహస్తిపై నెక్కి ♦ మావటీల్ గొలువంగ
 విచ్చలవిడిఁ జొచ్చి ♦ వచ్చునటుల
 సాంబ్రాణితేజిపై ♦ సాహిణు ల్పొగడంగఁ
 బట్టాను జేపట్టి ♦ వచ్చునటుల
 వెంట దళంబు లై ♦ విచ్చుకత్తులవారు
 మెచ్చఁగా దులదుల ♦ వచ్చునటుల
 గిలుకుపావలు మెట్టి ♦ చెలికాండ్లు వెంట రాఁ
 బాపురంబును బూని ♦ వచ్చునటుల
 తే. గీ. బడఁతు లిరువంకఁ దెలనాకుఁమడుపు లొసఁగఁ
 గొనుచు జిగిచూపులను నాదుఁమనను గొనుచుఁ
 బడకయిలు సేరఁగా శౌరి ♦ వచ్చునటులఁ
 దోఁచుటే కాని మఱి యేమి ♦ దోఁచ లేదు. 108

చ. ఉరమున హఠము ల్గదల ♦ నొ ట్లసియాడ రుమాలచెంగు వె
 న్నొరసి నటంపఁగాఁ జెమట ♦ లూరఁగఁ గన్తురిబొట్టు జాఱఁగా
 వరుసలు మీఱఁగా గళరఁవం బొఱపారఁగ మందనుండి శ్రీ
 హరి నను నేలె నేను నెదుఁరానఁగ మాయగ నున్న దేమొకో. 109

చ. అరయఁగఁ బ్రాణనాయకుల ♦ నవ్వల నివ్వలఁ బాయురామ లా
 విరిశరునంపతంపరల ♦ వ్రేఁగునఁ బొల్లఁగ న్యాయ మక్కటా
 హరి యిదో నాదులోవెలి నఁహర్నిశముం గనుపట్టుచుండెడి
 విరహ మి దేలనో మిగుల ♦ వేదనఁ బెట్టు దురాగతంబుగన్. 110

చ. వలచినవారు లేరొ యెడఁబాసినవారలు లేరొ వార లీ
 యలమటఁ జెందిరే మిగుల ♦ నందియు నావలె జీవయుక్త లై
 నిలిచిరె యేటిమాట లివి ♦ నేరక యాడితి భూమి నుండఁగాఁ
 గలిగెను శౌరితోఁ జెలిమి ♦ గంధగజేంద్రసమానగామినీ. 111

ఉ. ఎంతవిలాస మెంతసాగ ♦ సెంతవదాన్యత యెంతరాజసం
 బెంతయొయార మెంతకళ ♦ యెంతగభీరత 'యెంతసోయగం

బెంతనిరూఢ మెంతనయ ♦ మెంతమనోజ్ఞ త యెంతకీవి నా
యంతటిమందభాగ్య కీక ♦ నంతటిచక్కనిదేవుఁ డబ్బునే.

111

సీ. నేను ముద్దులు వెట్టఁ ♦ దాను ముద్దులు వెట్టి
తెఱవ నీదుఱుణంబు ♦ దీరె ననును

నేను గెమ్మో వానఁ ♦ దాను గెమ్మో వాని
వెలదిరో విందుకు ♦ విందె యనును

నేను జెక్కిలి నొక్కఁ ♦ దాను జెక్కిలి నొక్కి
విరిబోణి వీడుకు ♦ వీడె యనును.

నేను గొంగిటఁ జేర్చఁ ♦ దాను గొంగిటఁ జేర్చి
మెలతరో మేరకు ♦ మేర యనును

తే. గీ. రతుల నే నేలఁ దా నమఁరతుల నేలి
సారసాక్షిరో యిది మారుఁబేర మనును
చిన్ని చిన్నారివెన్నుఁడు ♦ నేయుచిన్నె
తెన్ని యె న్నని తలపోతు ♦ నేమి నేతు.

112

సీ. కెమ్మోవి యానకు ♦ కేలి నేయుదు రంటె
గజబిజిమొనపంట ♦ గంటి నేయుఁ
గురులు ప ట్టిడ్వకు ♦ గుట్టు దక్క దటంటె
చీకాకుగాఁ దీసి ♦ చిక్కుపఱచు
జిగిగుబ్బ లంటకు ♦ సిగ్గు పోవు నటంటె
క్రొత్త నెత్తురు గ్రమ్మ ♦ గోరు లుంచుఁ
బరులు రాఁ గలరు లే ♦ వడిగ నేలు మటంటె
జాములతరబల్లఁ ♦ బ్రేమ నేలుఁ

తే. గీ. బలుక వ ల్లనఁ బాపురాఁపలుకు పలుకుఁ
గిలకిలను వవ్వవ ల్లనఁ ♦ కేక వేయు

వానివగ లెంచి మై నీరు ♦ గానియపుడె
రాతఁ జేసెనొ చెనటివి ♦ ధాత నన్ను.

114

నీ. వానికన్నులతేట ♦ వానిచల్లనిమాట
వాఁ డాడునయ్యాట ♦ వానిపాట
వానిముద్దుమొగంబు ♦ వానికంబుగళంబు
వానిఱొమ్ముదిటంబు ♦ వానిడంబు
వానివాతెరకావి ♦ వానిపెన్నెరితావి
వానిచక్కనితీవి ♦ వానియీవి
వానిమూఁపులపొంగు ♦ వానిమేనిమెఱుంగు
వానికొను బెడంగు ♦ వానిరంగు

తే. గీ. వానియొరతీరుచూపులు ♦ వానిసారు
వానివలపులదొరసాము ♦ వానిగోము
వానినేతలతగుమేల్మి ♦ వానితాల్మి
పరుల కెవ్వరికినిలేదు ♦ మరపు రాదు.

115

నీ. తనరఁ జూచిన దృష్టి ♦ దాఁకునో యని వాని
నునుమోము కనులారఁ ♦ గనఁగ నై తిఁ
గదియ నొక్కిన నేడఁ ♦ గందునో యని వాని
యధరంబు తనివార ♦ నాన నై తి
బిగిగుబ్బు లెద సోఁకఁబొగులునో యని వాని
ఱొమ్మున నిండారఁ ♦ గ్రుమ్మ నై తిఁ
దడపు చేసిన మేను ♦ బడలునో యని వానిఁ
జెలఁగి నామనసారఁ ♦ గలియ నై తి

తే. గీ. నొచ్చు నంచని చెక్కిలి ♦ నొక్కనై తి
నలుగు నని గ్రుచ్చి కౌఁగిట ♦ నలమ నై తి
నందనుతుప్రేమ సత మని ♦ నమ్మియుంటి
నివ్వ డీరితో నమచు నం ♦ చెఱుంగ నై తి.

116.

నీ. మును చల్వ లొనఁగుచు మోమోబమున నున్న
 సోముఁడు సోముడై చురుకు చూపె
 నవరశరీరుడై యాత్మజుడై యున్న
 మారుడే మారుడై పోర సాగె
 దాక్షిణ్యశాలియై తగుప్రాణమై యున్న
 గాలియే గాలియై కలఁప సోకె
 మధువు గూరుచువేళ మహిమ నపేక్షించు
 సురభియే సురభియై తరుమఁ జూచె

తే. గీ. నగ్నిశిఖ లయ్యె వివరింప నగ్ని శిఖలు
 భవి శిలీముఖములు శిలీముఖము లయ్యె
 నన్ని యట్లయ్యె నిట్లెనయపుడె యిపుడు
 కృష్ణదేవునిదయ దప్పె నేమి నేతు.

117

వ. ఇ ట్లగుటంజేసి.

118

నీ. తగుకుంకుమరసంజు మగనిపేదరమునఁ
 జెం పొందుకొమ్మ కఁర్పించరమ్మ
 పద నై నగంబురా నదయువాతెర నాని
 యెసఁగురంభోరున కొనఁగరమ్మ
 మాజినకస్తూరి గారాబుపతిప్రక్క
 వెలయుమ్మగాక్షి కి ప్పించరమ్మ
 చేర్చి కూర్చినవిరుల్ చెలికాని బైకొని
 పొసఁగులతాతన్వి కొనఁగరమ్మ

తే. గీ. కటకటా నేర కిటు లంటి గాని దోహి
 యెననే గూడఁగాఁ బెట్టి నట్టిదీని
 నిచ్చినంతనె వారల మచ్చికలకు
 హాని పుట్టదె యిప్పుడే చానలార.

119

వ. అని యనేకవిధంబుల విలపించునమయంబున.

120

తే. గీ. హరు నుదిటికంటిమంటలఁ నంటి బెదరి
 త్రుళ్ళి రాతును బడ వైచి ♦ మళ్ళి వచ్చు
 తియ్యవిలుకానిసాంబ్రాణిఁ తేజి యనఁగ
 గగనమార్గంబునను దోచె ♦ గలికిచిలుక. 121

కం. ఇటు లేతెంచినచిలుకను
 గుటిలాలక చూచి లేచి ♦ కులుకుచుఁ జిలుకా
 యిటు రమ్మ ర మృటంచన
 దిటమున ముంజేత వ్రాలె ♦ దీనత దోషన్. 122

తే. గీ. అటుల ముంజేతిపై వ్రాలిఁ నట్టిముద్దు
 చిలుకను గురించి చిలుకలఁకొలికి పలికె
 మోవి కంపింప ముక్కరఁముత్తై మదరఁ
 గప్పరపుతావి గుప్పన ♦ నుప్పతిల్ల. 123

నీ. కంటివా నాసామిఁ కళలుగుత్కెడుమోము
 కనులకఱపు దీర ♦ గరిమ చేర
 వింటివా నాసామి ♦ వెలలేనిపలుకులు
 తమకంబు దైవాఱు ♦ దాప మాఱు
 నుంటివా నాసామి ♦ యొక్కపై నముంజేతఁ
 గాయంబు చెలువాఱు ♦ ఘనత మీఱు
 మంటివా నాసామి ♦ మన్ననల్ గైకొని
 బలుసంతసము చేర ♦ వలపులూర

తే. గీ. నంటివా తుంటవిలుదంటఁ మంటమారి
 తనము తొగగంటి వెనువెంటఁ ♦ దగిలెనంట
 తొంటి నెనరంట నొంటినే ♦ నింట నుంట
 జంట గూడక తాళ లేనంట చిలుక. 124

ఉ. దేవకిచ్చి కుఱ వసుఁ దేవునికూన యశోదపట్టి నా
 దేవుని నెందుఁ గందు బలఁ దేవునితమ్ముఁడు గోపగోపికా

జీవనజీవనంబు యదుఁసింహుఁడు శౌరి కిరీటిబావ శ్రీ
దేవియనుంగు సౌఖ్యనిరతి న్వసించుపగఁ గంటె కీరమా. 125

తే. గీ. ఎంతవేడిన బదు లాడ ♦ వేమి చిలుక
కాలగతు లెట్టు లున్నవో ♦ గడచినామె
కాగలది కాక మానదు ♦ గానఁ దెల్పు
చల్ల కై వచ్చి ముంత దాచంగ నేల. 126

తే. గీ. అనిన విని చిల్క యల్కి పేరల్క చిల్కఁ
బల్కె నిట్లని చిల్కలఁకొల్కితోడ
నన్నదలమిన్న విను మొన్న ♦ నన్న నీవు
వనజనాభుని దోడి తె ♦ మృనఁగఁ బోయి. 127

కం. తెఱవా యే మని చెప్పదు
హరి యున్నవనంబు చేరి ♦ యటు చూతుఁ గదా
గిరికొని యున్నా రచ్చటఁ
దరుణులు కోటానకోట్లు ♦ తన్మధ్యమునన్. 128

నీ. బారను గొల్వగా ♦ మీఱువక్షమువాఁడు
తలచుట్టి వచ్చు నేత్రములవాఁడు
చిక్కనిపాల్లాఱుఁచెక్కులు గలవాఁడు
మెఱుఁగుచామనచాయఁమేనివాఁడు
విడికెంపునణగింపుఁబింబాధరమ్మువాఁ
డున్న తాజానుబాహువులవాఁడు
చిగురాకులను గేరి ♦ నగుపాదములవాఁడు
డంబై నకంబుకంఠంబువాఁడు

తే. గీ. నెమలిరెక్కతురాఁబూనుఁనెరులవాఁడు
మొలకనవ్వులదగుముద్దుఁమొగమువాఁడు
మదనకోటలఁ గొనగోట ♦ నదుమువాఁడు
చారుతరమూర్తి గోపాలఁచక్రవర్తి. 129

తే. గీ. పూలసిగ వీడ బావిలోఁ తూలియాడ
రాజనము గూడ భూషణఁ రాజితోడఁ
బ్రోడలకుఁ బ్రోడ యని కొనిఁ యాడిపాడఁ
గనఁదగియెనాడఁ గన్నులఁ కటవులూడ. 130

తే. గీ. మనము మాటాడ వేళ గాఁదనుచు నేను
దియ్యమామిడికొమ్మపైఁ ఁ గుయ్యకణగి
యుంటి దంటలమటుమాయఁ తంట లెఱుంగ
సరగఁ గులుకుచు వారలుఁ హరినిగూడి. 131

సీ. కొమ్మ యొక్కతె గబ్బిఁ గుబ్బలు గదియించె
సఖయ యొక్కతె మోవి ఁ చప్పరించె
వనితయొక్కతె రాధఁ వలెనేలు మనితక్కె
జెలియ యొక్కతె నిక్కిఁ చెక్కునొక్కె
రమణి యొక్కతె పావుఁ రాపల్కులను బల్కె
గలికియొక్కతె పొలఁ యలుక చిలికె
నలివేణి యొక్కతె ఁ సొలపిముద్దులు వెట్టె
నువిద యొక్కతె పాదఁ యుగము పట్టె

తే. గీ. ముదిత యొక్కతె చుంబనంఁ బునను బొల్పె
బాల యొక్కతె పుంభావఁ కేళి నిలిచె
జాన యొక్కతె సమరతిఁ నలువఁ బిలిచె
దరుణి యొక్కతె నటనబంధనము వలచె. 132

చ. అపు డొకకుల్కులాడి పొలఁ యల్కులుచిల్కుచుఁ బల్కుపల్కుకున్
గపురపుపల్కు లొల్కు వగఁ కాడ బలే నిను మెచ్చఁగా వలెన్
గపటము చేసి మాచెలిని ఁ గంతునిగంతుల కొప్పగించి నీ
విపు డీటు వచ్చి నెచ్చెలులఁ వేడుకల స్మరుగంగఁ జెల్లునే. 133

తే. గీ. అనుచుఁ జనుదేగఁ గని యిళాఁవనితచెలియ
యంచు మది నెంచి చెలులకేడించి దాని
గబ్బిచనుదోయి యెద నుంచి ఁ కాఁగిలించి
పడఁతితోఁ దెల్ప వల దని ఁ పంజరించి.

184

సీ. తప్పక తనుఁ జూచి ఁ తెప్పవేయక వచ్చు
జలజాక్షిపై దృష్టిసైత మిడక
మోహంపదేశతఁమోముఁ జూపుచు వచ్చు
సకీయమోమున ముద్దుసైత మిడక
బహుదూరమున నుండి ఁ పైఁట విచ్చుచు వచ్చు
చానగుబ్బలగోరుసైత మిడక
భ్రమఁ బోకముడి సగ్గి ఁ బారవైచుక వచ్చు
నాతిమేనున మేను ఁ సైత మిడక

తే. గీ. జారుశిఖివీడ తెలిముత్తైసరము లాడ
నందియలు పల్కఁ బఱచె ఘ ఁ రాంబు లొలుక
నదరు మదినాటి యిళ నెంచి ఁ యదుకిరీటి
పదక మెద మీఱ బంగారుపటము జాట.

185

ఇటు లేతెంచినశౌరిరాకఁ గని యఁయ్యేణాక్షిమోహంబుచే
ఁటు చన్గుబ్బలు లుబ్బు గన్ను బెఱకఁ ఁ హారాళు లల్లాడ నా
పటుమాయ ల్లలశౌరిఁ జేరి పులకల్ ఁ మై గ్రమ్మఁగాఁ గ్రుచ్చి కాఁ
ట శయ్యాగృహమందుఁ జేర్చి మదనఁక్రీడాభిలాషం దగన్.

186

కం. అప్పుడు వారలవెంటనె
చొప్పెఱుగఁగనీక నందుఁ ఁ జొరఁబడి యొక హా
స్యైప్పులకీల్పొమ్మకడఁ
దప్పక కనుచుంటి వారిఁతటమట లెల్లన్.

187

సీ. పన్నీరుమేరువల్ ♦ బాగాలతట్టలు
 కలపంపుగిన్నెలు ♦ గండపాడులు
 ముడిపూలపొట్లముల్ ♦ పునుగుకరాటముల్
 జవ్వాదిబరిణె లాఠ్ఠూరసంబు
 సొమ్ముల పెట్టెలు ♦ సారిది యత్తరుబుడ్లు
 కుంకుమపింగాండ్లు ♦ కుసుమధృతులు
 కపురంపుక్రోవులు ♦ కస్తూరివీణెలు
 కట్టువర్గంబులు ♦ చుట్టు దనరు

తే. గీ. చలువచప్పరకొల్ల మంఛంబులోనఁ
 జెంపబిళ్ళలతలగడల్ ♦ చిన్నిదిండ్లు
 బటువులొఱగులుఁ గలపూలపాన్పుమీఁదఁ
 దమకమున నిళామాధవుల్ తగ వసించి. 138

సీ. కంసారి బిగియారఁ ♦ గౌఁగిటఁ జేర్చిన
 గుబ్బలకసి దీరఁ ♦ గ్రుమ్మఁ గొమ్మ
 కంజాక్షుఁ డాని చిక్కనిముద్దువెట్టిన
 నలరుచక్కనిమోవియానె జాన
 యతనునికన్నయ్య ♦ యచ్చోటఁ జెనకీనఁ
 దేటచెక్కిలి గోటమీటె బోటి
 మందరనగధారిమణితముల్ నించినఁ
 జిగురుమకారముల్ ♦ చిలికె గలికి

తే. గీ. కృష్ణదేవుఁడు కరికరక్రీడ సలువఁ
 జేరి తమి రేచి పురికొల్పె ♦ గీరవాణి
 నీలవర్ణుఁడు పైకొని ♦ క్రీడ నేల
 బాళి నెదురొత్తు లిచ్చె నిళాలతాంగి. 139

సీ. కిలకిలనవ్వులు ♦ గిలిగింతలును బంధ
 భేదపురవములు ♦ వింతవగలు

పావురాపలుకులు ♦ వాతెరనొక్కులు
 చిగురుమకారముల్ ♦ జలుగుతిట్లు
 దురుసుపై సరములు ♦ తొందరముద్దులు
 బిగికొంగిలింతలు ♦ బింకములును
 గొనగోటిమీటులు ♦ గోరింపు లుబుకులు
 కొనదులు బామముళ్ళు ♦ కురుచసన్న

తే. గీ. తార శాబాసు మేలు బభారె బాగు
 హాయి తడబడ కెడ గాకు ♦ మాయెనాయె
 విడకు విడువకు మనియెడి ♦ నుడువు లపుడు
 చెల్లవో యేమి చెప్పదుఁ ♦ గొల్లకొల్ల. 140

తే. గీ. వెలఁది యారీతి వేవేలవితము లమరఁ
 గలిసి కనివోక నీలమేఘంబుమీఁద
 నెరితఱుక్కునుక్రొక్కాఱుఁమెరు పనంగ
 నరసిజాక్షునిపై వేగఁ ♦ జొకళించె. 141

సీ. వడిగండ్లగమిగుంపువర్షించుఘనమనఁ
 గుసుమముల్ గురియుకీల్కొప్పు మెరయ
 హిమబిందుసిక్త మైయిం పొందుతమ్మినాఁ
 జెమట గ్రమ్మినమేనుఁచెలువు మీఱఁ
 జిలుక నొక్కినబింబఁఫలరాజమో యన
 మొనపంటిగంటికెఁమోవి దనర
 డాగువేసినబల్కుఁడానికుండలరీతిఁ
 గొనగోటిమీటుల ♦ గుబ్బు లలర

తే. గీ. మారసంగ్రామగంభీర ♦ భేరిదారి
 రవలబంగారుబండెలఁరవ మెనంగఁ
 దరుణి పొడలుచుఁ బురుషాయుఁతంబు నలిపె
 ముద్దులమూరొప్పై లకుఁముకే యనంగ 142

వ, తసుకులు మూల్గు లగ్గలికెఁ తాఁకులు సోఁకులు తోపు లూపులుఁ
 కొసరులు మెప్పులుఁ వగలు • గుల్కులు బెక్కులు కూర్మిపల్కులుఁ
 వెనఁ జిటుసన్నలుఁ వలపుఁవిక్కులు తక్కులు సొక్కుఁమొక్కులుఁ
 గుసగుసమాటలు న్నడిచెఁ • గూరిమి నిద్దటికి న్నమంబుగన్. 143

కం. నానావిభవాకర మై

మానససంజాతజాతఁమహిమార్ణవ మై

కానుకతర మై యాసుఖ

మానందోబ్రహ్మ మైన • హరి మైమఱచెన్. 144

గుణితమత్తైభవిక్రీడితవృత్తము.

తరుణీమన్మథ తామసాంతతిమిరోఁద్యచ్ఛాయ తీర్థాంఘ్రిపు
 మ్మరమా తూర్ణగవై నతేయహయ తేఁజసూన్యతైత్త్వోజ్జ్వల
 ద్వరచక్రాయుధ తోయజాతనయనా • తౌషారశుభ్రప్రభా
 కరకీర్తిప్రద తంద్రికేతరచిరాఁఖ్యా తస్కరాగ్రేసరా. 145

కవిరాజవిరాజితము.

వృజినవిదారణకారణ దారుణఁవీర్యగుణగుణవిత్ ప్రతిభా
 విజయవిస్మత్వరజిత్వరసత్వరఁవీర పరాత్పరవిప్రసభా
 నిజపదసేవనపావనభావనఁనీలఘనాఘనస్మలభా
 స్వజనకృతాదర మోదరసాదరఁసర్వధరాధరసారశుభా. 146

కం. అంభోధిపటీభారవి

జృంభణసకలాద్రికులవిఁశృంఖలదళహృ

జ్జంభారితనయసారధి

గాంభీర్యాదార్యవిజితఁకలకాంబునిధి. 147

రాధికాసాంత్వనము.

గ ద్య ము .

చిన్నికృష్ణకరుణాకటాక్షవీక్షణక్షణప్రవర్ధమానానూనశృంగారరసప్ర
సంగీతసాహిత్యభరతశాస్త్రాదివిద్యాపారంగత శ్రీమత్తిరుమల
తాతయూచార్యపాదారవిందమిళిందాయమానమానసచోళ

సింహాసనాధ్యక్ష ప్రతాపసింహమహారాజ బహు

కృతానేకచామికరాంబగాభరణ ముత్యా

లుగర్భశుక్తి ముక్తాయమానముద్దు

పళనిప్రణీతం బై నరాధికా

సాంత్వనం బనుశృంగార

ప్రబంధంబునందు

ద్వితీయా

శ్వాసము.

శ్రీరస్తు,

(ఇళాదేవీయ మనునామాంతరముగల)

రాధికాసాంత్యనము.

—♦ తృతీయాశ్వాసము. ♦—

మహిళాప్రియనాయక
సామజరాజాపవర్గసంధాయక భ
క్తామితకామితదాయక
భూమిప్రియ చిన్నికృష్ణ ♦ పోషితకృష్ణా.

1

తే. గీ. అవధరింపుము దేవ దివ్యానుభావ
వ్యాసమునిసూతి జనకభూవిభుని జూచి
చొక్కటపుజీనిచక్కెరయుక్కెరలకు
లెక్కయై మించునుడిచవు లెక్క బలికె.

2

చ అపుడు చెలంగి పొంగి యిళహామికతో విడివడ్డై కతోఁ
గపురపుతావివీడియము ♦ ఘ మృని క్రమ్మముఖాంబుజంబుతో
గపురపుటారజంబుగమకంబు నయంబు భయంబుఁ జూపుచు
విపులతరస్తనాగ్రముల ♦ వెన్నునిఱొమ్మునఁ గ్రుమ్మి నెమ్మితోన్. 3

పరవశుఁ డైనశౌరిఁ గని ♦ పంకజలోచన రాధికామణిం
నొరఁగు మటంచు వేడుకొనెఁ ♦ ద్రోయక మాధవుఁ డిచ్చె నమ్మికఁ
పురుషుల కేటిసత్యములు ♦ పూనికె లేడవి నమ్మి కేది నీ
సురు లిటు కొండలై పెరుగుమాత్రమె కాని కురంగలోచనా. 4

వ. అనిన విని ఘనాఘననిస్వనంబువిన్నచిన్ని రాయంచచందంబున
బెబ్బులిమ్రోతలాకర్ణించినకన్నెసారంగంబుతెఱంగున బిడాలఘోషం
కించిన బాలశుకంబురకంబున సింహనాదం బాలకించి బెగడినపెంటియే
తెఱంగున బెగ్గడిల్లి యాపాదమస్తకంబునుం జల్లు మని పులకలు
కలెత్త గుండె గభీ లనక వకావకలై తల్లడిల్లి డిల్లి వడి యారామ
నిచే ఖండితం బయినకదళికాకాండంబుచందంబున నందనందనునిపైఁ
వలపు నిలువోవం జాలక చాల కరంగి జాలిమాలి నేలవ్రాలి
గ్భల్లిన న్లనుంగొని చెంగట మెలంగుమెఱుంగుబోలు లెలుంగుదిగులున
కచెల్ల యీహల్లకపాణి నింక నమ్మగఁ జెల్లదను నుల్లసంబున న్నుల్ల
స నవ్వల్లవపల్లవాధర నెత్తియొత్తువయ్యెదచెఱంగులస్వేదభింధునందో
లం బో నొత్తి చల్లనిపటీరసీరపూరంబు చల్లి నల్లకల్పరేకులు తుండల
గ్లిగఁ గనుపట్టువట్టివేల్గివీవనలు వినరి కెందమ్మిదళంబులం గట్టినకపు
సొట్లమ్ములం గర్ణంబులం గీలించి శైత్యోపచారంబుల నేద దేర్చు
ఁ ట బ్రొద్దునకు ఘుకుళితంబు లగుకనుదమ్ములు విచ్చి పదాహతిఁ
లనరగాంగనభంగి బుసగొట్టుచుఁ గటితటంబు లుబుక ముక్కుపుట
దర రాకానిశాకరబింబంబుడంబును విడంబించునెమ్మొగంబు జేవు
బ్రచండమార్పుతతండంబునం దవిలి వడంకుకెందలి రాకువీక బింబా
ం కంపింప మరుఁ డురువడి నొర వెరికి విరహులయురంబులు దూసి
గ్రుమ్మి తదీయరక్తంబులంటఁదీసి ధశధశర్పుళిపించుతళుకుకత్తుల
ం బెట్టుచుఁ గ్రొత్తలతుక చొత్తిలమత్తిలుబిత్తరపుజూపులు కడకన్ను
సమ్మరింప దగ్గరి హెగ్గడికత్తియలు బెగ్గడిల్లి యవల నివలఁదొలంగి
పాకారం బగుశోకంబురీతి సామృత్త్యంబునకోపంబుభాతి సశరీరం

బగుబడలికకై వడిం గనుపట్టుచుఁ గలికిచిలుకం దిలకించి 'క్రోధమూర్ఛితయై
ఞాంతతడ వూరకుండి ఖండియుఁ దెలివి దెచ్చుకొని బెట్టునిట్టూర్పులు నిగు
డించి గద్గదస్వరంబున ని ట్లనియె.

5

శా. ఏమేమీ వెర పింత లేకయె యిశాఃపేమాంగి యి ట్లాడె నే
యామాట ల్విని మంచి దం చనియెనే యాధూర్తగోపాలుఁడు
రామా యట్లనె కాని మంచిపని ²రాఃరావేల యేమాయె నా
భామారత్నము గూడి తా సుఖము మై యిల్లనిం జాలదే.

6

సీ. మఱచెనో నాచేతిఁ మణితంబు లన్నియుఁ
బలుకనేర్చిననాఁటిఁ పంజరింపు
తెలియదో నాచేతిఁ దేశ్యంపుగుజరాతి
విత మెఱిగిననాఁటిఁ వేడుకోళ్లు
ఎంచదో నాచేత యిల జంఠ్రగాత్రంబు
లభ్యసించిననాఁటిఁ యణకులెల్ల
వేడదో నాచేత యెడవిల్లుశాస్త్రంబు
లెఱుంగఁబూనిననాఁటిఁ తిరుగుమరుగు

తే. గీ. గణన నేయదో మరుసాము యిగమనములకుఁ
దాను నాచేతఁబడినబెత్తంపు పెట్టు
పరులు గని కేరి నవ్వ దబ్బర మురారి
లాలనకె పొంగి యిప్ప డిఁ శాలతాంగి.

7

తే. గీ. నిన్నఁగుప్పయు నేడాళ్లు యెలతె తాను
గోరి నామీదఁ జేసెనేకారుబారు
ముక్కుపచ్చలు మానక యెనుపె బిరుదు
పిచ్చుక యెదిర్చి కాట్లాడ యచ్చినటుల.

8

తే. గీ. వెనుకఁ గొప్పను ముందఁజనులు గేలి
నేయనాయెను నాచెంతఁజేయు వింత

- తాను బెంచినపొట్టెలు ♦ తనదుచేన
నన్నుఁబడుసామ్య మామెనో ♦ చిన్నిచిలుక. 9
- తే. గీ. తనదుమట్టెంత తా నెంత ♦ తానె యింత
చేయఁజూచిన నే నెంత ♦ నేయరాదు
వేలు వాచిన తోలంతఁవిరివి యైన
తోలు వాచిన నది యెంత ♦ బోలు గాదు ? 10
- తే. గీ. వారిజాక్షుని నాపగఁవారివెంట
ననుప గోరంత యైనను ♦ మనసు లేదు
నందుఁడనుపఁగఁ గని మనఁమందునందు
కొంటి తడ నేయరా దని ♦ యుంటిఁ గాని. 11
- ఆ. వె. కుట్టఁ దేలు కుట్ట ♦ కున్నఁ గుమ్మరబూచి
తోసిరా జటంచుఁ ♦ జేసి చెలియ
దానివేలు దీసి ♦ దానికన్ పొడిచిన
యటులఁ జేయ కున్న ♦ నగునె చిలుక. 12
- ఆ. వె. తగరు కొండమీఁదఁ ♦ దాఁకఁ గోరినదారి
నెదురు వన్నఁదెలియ ♦ కింత పలికె
నెంతమీను వచ్చి ♦ యెంతమీనును మ్రొంగె
గానఁ ద్రుళ్ళునెదె ♦ గంత మోయు. 13
- నీ. ఆశుకవిత్వంబు ♦ లల్లితేనే సరా
చిత్రప్రబంధము ♦ లేయ వలదె
గోటిచేతను వీణ ♦ మీటితేనే సరా
కొంచక రా ల్గరఁగించ వలదె
పదచాళిరాగము ♦ ల్పాడితేనే సరా
హిత వొప్ప వర్ణంబు ♦ లెత్త వలదె
అలనాట్యభేదమ్ము ♦ లాడితేనే సరా
నవరసంబుల నంటి ♦ నడువ వలదె

తే. గీ. వింతవింతగఁ గలసినఁయంత సరియె
యెమ్మొకానిమనోభావ • మెఱుంగ వలదె
యేమినేరని నిన్నటిఁయింతమొటికె
నన్ను విడనాడనా కోరె • జిన్నిచిలుక. 14

తే. గీ. కాని పదరకు మిఁకమీఁద • దానిమోము
గనఁగ వల దని శౌరిని • గట్టిపెట్టి
వింకములు కూల నరకాలఁబెట్టి నేల
రాచ కున్నను నాపేరు • రాధ గాదు. 15

కం. అన విని శుక మి ట్లనియెను
వనితా యేమందు దానిఁవగలో శ్రుల్లో
మినుకో తెలివో గలివో
విను వెన్నకుఁ బండ్లు వచ్చు • విత మాయెఁ గడే. 16

తే గీ. చూపులోపల నొకవింతఁచూపుతఁగుకు
నడుపులోపల నొకవింతఁనడుపుబెగుకు
నుండు నునికికి నొకవింతఁనుండుకులుకు
వచ్చెఁగదవమ్మ మనయిళాఁవనిత కీపుడు. 17

తే. గీ. లేనిపట్టింపు లెల్లను • బూని చాన
నేనె యెదు రై న నిం తెనఁ • గాని చూడ
దల్పునకుఁ గల్గి వచ్చిన • నర్థరాత్రి
గొడుగు తె మ్మన్నకత గాను • కోమలాంగి. 18

తే. గీ. పడఁతి మును దెల్పనా పదింబదిగ నేను
దాని వినయంపుపోకిళ్లు • తగ నెఱింగి
మానిసిని జేయ వలదమ్మ • దీనిఁజేర్చి
తెలియ నిది మేకవన్నియఁపులి యటంచు. 19

వ. అనిన మధురవాణి యనుమధురవేణి యవ్వరిజోణి నవలోకించి
యి ట్లనియె. 20

కం. మున్నెంతో చను వొప్పగ
మన్నించినవిభుడు వెనుక ♦ మార్మొగ మైన
గన్నియ బలిమిని వేడుక
విన్నదనం బదియె కాదె ♦ విధుబింబాస్యా.

32

సీ. మేను మే నానిన ♦ మేను సోక దటంచు
గలవంబు లొల్లఁ డో ♦ కలువకంటి
పరులు వచ్చిన రిత్త పలుక నయ్యా నని
తెర యెత్త నియ్యఁ డో ♦ శరదవేణి
అలమి కౌగిట జేర్ప ♦ నడ్డ మయ్యా నని
హారంబు లొల్లఁ డో ♦ హంసగమన
గాసిల్లి నాతోడల్ ♦ కండె లయ్యా నని
పుంభావ మొల్లఁ డో ♦ పువ్వబోడి

తే. గీ. మణిగుణంబులదారిని ♦ ననఁగి పెనఁగి
కుసుమగంధంబులట్టులఁ ♦ గూడి మాడి
చెలఁగి తిలతైలములరీతిఁ ♦ గలసి మెలసి
యున్నవిభుఁ డెట్లు చేసెనో ♦ నన్ను తాంగి.

33

కం. అల్లునిమంచితనంబును
గొల్లనిరసికతయు లేదు ♦ కోరితి న్నరెం
డల్లనె చూచియుఁ గనియును
బల్లములోఁ బడినదాని ♦ భంగిని జెలియా.

34

కం. నరతన ముడి గింటింటికీ
దిరుగుచు బతిమాలు హరికిఁ ♦ దెఱవలు కఱవా
తిరిపెం బెత్తెడువానికిఁ
బెరుగుంగూ డేమిబ్రాతి ♦ విధుబింబముఖ.

35

కం. కలలో నై వసు బాయక
కలకాలము నున్నవిభుఁడె ♦ కమగాయకు నై

పలచన చేసె నటన్నం

జెలియా మగవారిచనవు † చెడ్డది సుమ్మీ.

86

కం. అనువనజాక్షిని గని తా

గనికరమునఁ జలుక పలికె † గానీ వమ్మా

వనజాక్షువీంత లెఱుంగవె

కని తెల్పిన భారతంబు † కత లై పెరుగున్.

37

సీ. కొననాల్కుఁ గొని దానిఁ ననమోవి చెనకితే

కనుగందునో యంచు † గలవరించు

మొనవేళ్ళమెలమెల్ల † జనుమొనల్ నిమిత్తితే

తగిలి నొచ్చునో యంచు † దత్తరించు

వదన మించుక నాభి † పై మోపి ముద్దాడి

బరువాయెనో యంచు † బలవరించు

గోటిచేఁ గప్పముం గురులు చి క్కెడలించి

చురుకునేమో యంచు † బరితపించు

తే. గీ. జాజిపూఁదేనె గొనుజేటి † జూడ నమరి

తాను రతి చేసి దాని పా † దమ్ము లొత్తు

వలచువారును వలపించు † వారు లేరొ

వార లీబూమె లొనరింప † లేరు గాని.

38

తే. గీ. దొరకరానిపదార్థంబు † దొరకి నటుల

ఊమ్ముననె కాని డించఁ డే † యిమ్ము నైనఁ

బెట్టువోటను బెట్టక † వెలఁది నిపుడె

కట్టి కాచుక యున్నాడు † కదలనియడు.

39

సీ. కనకాంగికట్టువర్గమె వల్లెవా టాయె

గొమ్మపావడ చుట్టు † కొనుట కాయె

నలివేణి నమ్మోము † నిలుపుటద్దం బాయె

జెలిగోటిలత్తుక † తిలక మాయె

దరుణిలేనునుతోడ ♦ ల్లగడదిం డ్దాయె
వెలదిగుబ్బలు చెంపభిశ్శ లాయె
లలితాంగిచెమ్మట ♦ ల్పులువపన్నీరాయె
గలికిమేను నలుంగుకలప మాయె

తే. గీ. బోటి పడకిల్లు జిగికోల్పుకూట మాయె
లోలలోచనతోడిదే ♦ లోక మాయె
బలుకు లేటికి నిపు డిళాభామనుండి
యచట శౌరికి దొరతన ♦ మమరె నమ్మ. 40

తే. గీ. మగువ యదిగాక యికనొక్కమాటగలదు
వినుము వలపులదొరసాని ♦ యనెడు పేరు
దాని కిచ్చెను నినుబిల్వఃభో నటంచు
జేలుల నో రాజునో శౌరి ♦ కెఱుంగనమ్మ. 41

తే. గీ. రాధలోనను నాలోన ♦ రమణి యెవతె
తెలుపుమాయంచు నానతో ♦ బలుకనాతఁ
డన్నిటను మీర లొక్కరూపై నఁగాని
మురిపెమున నీవె హెచ్చనఁమోహనాంగి. 42

అనిన విని రాధావధూరత్నం బి ట్లనియె. 43

ఁంబుల న్మనుచునేలిక కంజభవాదిహానిహృ
దోజరాజముల ♦ బూని వెలింగెడితేజ మిందిరా
పాణిబాహువుల ♦ కబ్బునిదివ్యసుఖంబు చిత్ర మీ
ణమిసీచగణవారిజసేవకు లెప్పఁ జిక్కెఁగా. 44

తే. గీ. వారి వీరిని నన నేల ♦ వీరి వారి
గలగలపు చేయున న్నన ♦ వలయుఁగాక
తెఱఁగెఱుంగక యపు డట్టు ♦ దిమ్మగొంటి
తలఁపఁ దననుండిరానట్టితప్ప గలదె. 45

తే. గీ. ఎల్ల వారికి శకునంబు ♦ తెల్లఁ బలికి
బల్లి తాఁ బోయి తొట్టిలోఁ ♦ బడినరీతి
నొకరి నననేల తాఁ జేసికొనినవనికి
వెనుకఁ జింతించు తెల్లను ♦ వెఱ్ఱితనము. 46

ఆ. వె. హద్దుముద్దుమీఱి ♦ యాడొది మగఁ డంచుఁ
గూడి మాడి యాడఁ ♦ జూడఁ దలఁచి
బలిమి విందుఁ బెట్టి ♦ పగ గొన్న చందానఁ
బెండ్లి చేసి నేనె ♦ బేల నైతి. 47

ఆ. వె. నక్క యరుల్లలోనఁ ♦ జిక్కుకొన్న వితానఁ
గోరి మనము చేసికొన్నవనికిఁ
బేగులోనితీఁటవిత మాయె ననఁగ రా
దత్తకొంగు తొలఁగి నటులఁ జిలుక. 48

చ. కరి తరుమంగ వాడి గలకంటకము ల్వని మేనఁ గాడఁగా
సరి పడఁ బోవఁ బాము గని ♦ జాలిన మధ్యమనీమ నెల్క వే
కొఱికెడువేరు పట్టి చుఱుకుల్ తగఁ గందురుటీఁగ తెల్లెడం
గరువఁగఁ దేనె గ్రోలఁ జనుకామినితో సరి యైతఁ గీరమా. 49

తే. గీ. నీవు పోయినవనికి రానీవు కొదవ
పట్టి పల్లార్చి దేవకి పట్టినటకుఁ
దోడుకొని వత్తు వనుచు నీతోడుచిలుక
నెమ్మి కన నెమ్మనమ్మున ♦ నమ్మియుంటి. 50

తే. గీ. దాని వెలి చేసి శౌరి నెట్లెనఁ గాని
తోడితెచ్చునుపాయంబు ♦ దోచ లేదా
తోచ కాడితి నీ కేలతోచ నిచ్చు
ముందుపడ నాదుతలవ్రాతముద్దుచిలుక. 51

వ. అనిన విని బెట్టులికి చిటుక యక్కిలికించితవతీతిలకంబుం దిల
కించి యాబాల యంతబేల యగునే యని బెట్టునిట్టూర్పు నిగుడించి
యిట్లనియె. 52.

సీ. చిక్కనికొఁగిళ్ళఁ జిక్కి మై మఱచుచు
 తొమ్ము తొమ్మున నాని ♦ రోజుకొనుచు
 నొక్కరికెమ్మోవి ♦ యొక్కరు మార్చుచు
 గలగల్పుమణితము ♦ ల్పలుకుకొనుచు
 నెదురుయ్యలల నెక్కి ♦ యెలనాగయును దాను
 జిగినోటిమనుపులు ♦ చేకొనుచును
 గళ లీనుచెక్కుల ♦ నెలవంక లీనఁగా
 దిలకము ల్కొనగోళ్ళ ♦ దిద్దుకొనుచు

తే. గీ. నచట వేసినతెర వేసి నట్టులుండ
 సరిగచోశీతిబంధము ♦ ల్పలుపుకొనుచు
 జెలఁగు వనమాలిఁ జేరితి ♦ సిగ్గుమాలి
 వరున నెటు తోడితెత్తు నో వన్నెలాడి. 53

కం. తల కెక్కినవలపున హరి
 యలయిళ దాసానుదాసుఁ ♦ డై మెలఁగంగా
 గలవె యింక నేటియాసలు
 కలి పోసినవెనుక నుట్టి ♦ కనుఁగొనుమాడ్కిన్. 54

5. అనిన విని మనస్సునఁ బట్ట రానికినుక పొడమినంత. 55

3దుమోవి తొట్టుపడు యానముఁ గుచ్చెల జాఱుపైఁటయున్
 సముంగురుల్ మిగులఁ ♦ జింతిలుచిత్తము వాడుమోము లోఁ
 లెడివాంఁ యగద్గదిక ♦ మోఘకనుంగవ మీఱ మారుచే
 పను లేచి యామెలఁత ♦ వెన్నునిపైఁ దగుమచ్చరంబునన్. 56

సీ జడ వేగ వదలించి ♦ ముడిపూలు విదలించి
 యలజడిఁ గీల్గంటు ♦ నందగించి
 కలసామ్ము లెడలించి ♦ వలయము ల్చిట్టించి
 నుదుటఁ గనరబొట్టు ♦ కదియ నుంచి

కాటుక సమయించి ♦ కలపము లైమలించి
 సరసవాసనకట్టు ♦ సంఘటించి
 దుగరై క తొలగించి ♦ జిగిచల్వ నటు డించి
 మాసినచీర సమ్మతి ధరించి

తే. గీ. 'వెతల మితి మీఱి వేసారి ♦ విధిని దూఱి
 యలమటలఁ దారి జీవపుటాన లాఱి
 పడకయిలు చేరి కంకటిపైని జేరి
 పొరలె మరు లూరి చిలువరాఁబొలఁతిదారి.

57

చ. పొరలును గొట్టుకాడు వెతఁ ♦ బొందును హా యనుఁ జింత నొందు నీ
 వ్యేఱపడు వాడు లోఁ గుములు ♦ వెఱ్ఱిగఁ బ్రేలు విరాళిఁ జెందు బల్
 సాదుగును సొమ్మసిల్లు మదిఁ ♦ జొక్కు వితా కపు మారు దూఱు నా
 తరుఁజిని కేరు మారుకొను ♦ తల్ హరి దూఱును బెట్టు మూర్ఛలున్.

చ. ఉలుకును వెచ్చ మార్చుఁ గడు ♦ నున్న రనుం దల యూఁచు లేచు లోఁ
 గలగఁబడుఁ దిగుల్పడును ♦ గానిపను లలపోయి వేసరుం
 గలవల మందుఁ గన్గొను వికావిక నవ్వు భయంబుఁ జెందుఁ గ
 న్గొలఁతుల నీరు నించు మదిఁ ♦ గొంతుఁ డలంకు వడంకు నెంతయున్.

ఉ. రా యను వింత పుట్టినది ♦ రా యనుఁ జూతువు గాని వేడ్క లే
 రా యను మేలువార్త వినుఁరా యను నావల పింత చేసె నౌ
 రాయను నిన్ను దూఱ నగఁరా యను నంతియె కాదు కాని పో
 రా యను దానిపొందె కనఁరా యను హా యదుకేళిరా యనున్. 60

సీ. ఏయెడ నాఱ్ఱొమ్ముఁ ♦ బాయనివీణ నే
 పాటలాధర గోట ♦ మీటునొక్కొ
 నామాట మీరక ♦ నలు వొందుకో మే
 నెలఁతముండేతిపై ♦ నిలుచునొక్కొ

యెలమి నాకనునన్ను ♦ మెలఁగునేణాక్షు లే
నలినాక్షియాజల ♦ నడుతుకొక్కొ
నామొగంబున కొద్దికై మీటునద్ద మే
సుందరీరత్నంబు ♦ చూచునొక్కొ

తే. గీ. తూఁగుటుయ్యల నెవ్వతె ♦ తూఁగునొక్కొ
పెట్టెసామ్ముల నెవ్వతె ♦ పెట్టునొక్కొ
పొందుగా శౌరి నెవ్వతె ♦ పొందునొక్కొ
తెలియ దిటుమీఁదఁ బ్రాణము ♦ ల్నిలుప రాదు. 61

దఱిఱొమ్మురా ఘడిగె ♦ నందఱినెమ్మది చల్లనయ్యె నే
దఱినెమ్మొగంబులును ♦ హాసములం జెలు వొందె నొర గో
దుఁడు దానిఁ గూడి నను ♦ వింత యొనర్చినయంత నక్కటా
దక కంద నేమి కలకాలము నాదుమనంబుమాత్రమున్. 62

సీ. హరిని బాసిననన్ను ♦ బరిహాస మొనరించు
మోహనాంగులనోరు ♦ మూసినటుల
నానాటఁ గృశియించు ♦ ననుజూచి కనుగీటు
పువ్వుబోలుకన్ను ♦ పొడిచినటులఁ
గడువిన్న నగునన్ను ♦ గని సంతనం బందు
మెలఁతలఱొమ్ములు ♦ మెట్టినటుల
నెంచి న న్నిక త్రుళ్ళు ♦ నంచని తల లూఁచు
ముద్దుగుమ్మలతలల్ ♦ మొట్టినటుల

తే. గీ. యదువిభుని జేరి సామి రమ్మనుచుఁ జీరి
గెలివి యొనగూర్చి విండుకొఁగిటను జేర్చి
మరిపెమునఁ దొట్టి చిక్కనిముద్దు వెట్టి
మేలిమిని గూడఁ గలదె యీమేనితోడ. 63

కం. అని మిగుల వగలఁ బొగులుచుఁ

దమదమము కొది కడుగున • కడుగునొక్కొ

గనుగొని వనరుచు రాధా

వనజేశ్వరణ పలికె వలపు ♦ వడ్డికిఁ బాఱన్.

64

మ. చిలుకా యెవ్వతె లేనిచోద లిడి డా ♦ చేతం గడం ద్రోయునో
బలిమిఁ రాధికదూత గావె యని కోఁపావేశతం జూచునో
నలి యూఁకంటికి ఖండచక్కెరలఖాఁణం బుంచునో యుంచదో
కలలో నంతకుఁ దాళలే వకట నీఁగారాబ మె ట్లున్నదో.

65

సీ. ఏసాంకవామోద ♦ యిఁక రాపు సేయునో

చూడఁ జాలక రాజశుకములార

అంబుదాలక యేది ♦ యలజశ్శు బెట్టునో

సైరింప లేక హంసంబులార

శరదందుముఖ యేది ♦ విరసంబు చేయునో

నెమ్మి నెమ్మది మాని ♦ నెమ్ములార

మించుబోణియెవర్త ♦ మిఱుమిట్లు గొల్పునో

వైరంబు మీఱ గోర్వంకలార

తే. గీ. తేజరిల్లునిఁఖండజఁరాజయాన

కాల రాచును మిము నెల్ల ♦ నేలఁబెట్టి

మిగుల మునురీతి నావెస్క ♦ నెగిరి పడఁగ

వలదు మనుఁ డింక సన్మార్గఁవర్త లగుచు.

66

తే. గీ. కలరవములార యిఁక నొక్కఁకలికి మిమ్ముఁ

దప్పు లెంచక యూకలిఁదప్పులెఱిఁగి

సనగ లులవలు నువ్వులు ♦ సన్నబియ్య

మునిచి పెంచునొ పెంచదోకనరు చేసి.

67

వ. అని నెచ్చెలులం జూచి యి ట్లనియె.

68

సీ. హరిమధ్య యెవ్వతె ♦ కరికోత బెట్టునో

యదలించి మత్తేభఁయానలార.

కనకాంగి యెవ్వతె ♦ కడుఁ గాఁకఁ జూపునో
విడివడి సమదాళి ♦ వేణులార
శుకవాణి యెవ్వతె ♦ వికటించి పలుకునో
మొగ మెఱుఁ జేసి యో ♦ ముగుదలార
అబ్బాస్య యెవ్వతె ♦ యెఱిగొఱల్ నించునో
పక్షపాతమునఁ బ ♦ ద్మాక్షులార

తే. గీ. యింక నేకలకంఠి తా ♦ నెగిరి పడునా
పగను మీమీఁదఁ బల్లవఁ పాణులార
మీరు కల నైన ననుఁ బాసి ♦ పో రటంచు
నమ్మి యుండితి నిదివఱ ♦ కమ్మలార.

69

తే. గీ. ఒక్కపాటు నెఱుంగక ♦ యున్నమీకు
నకట నన్నుండి యీవెత ♦ లంద వలసె
నినుముతోఁ గూడ నగ్నిహో ♦ త్రునకుఁ బెట్లు
తగులు నంచనుకతగాను ♦ తరుణులార.

70

సీ. ఈమేను దొరఁగివ ♦ నిక జీవునకు వేతె
వరతను వబ్బ దఁభామను గాదు
పద్మాక్షుఁ డీవట్టి పడకిల్లు గన్గొని
పరితాప మందు సఁస్థామను గాదు
మనరాధ పోయెగా ♦ యని యిళాకలకంఠి
వగ లందునో యనుభ్రమను గాదు
చుట్టువాఱుక బెట్టుచుట్టంపుపూఁభోండ్లు
పలవెంతుఁ యమభ్రమను గాదు

తే. గీ. మంచి యేలికసాని లే ♦ దంచు మీర
లెగ్గు చెందెద రనుచు నే ♦ నిన్నినాళ్లు
నిలువఁ గూడనిప్రాణముల్ ♦ నిలుపుకొంటి
నిక నిలువ రాదు ధయయంచు ♦ డెంతులార.

71

వ. అని విలపించుచుండునమయంబున.

72

కం. మరుఁ డురువడి నొట నరవిరి
కిరునఁగ్గురీ లంచు దూసి ♦ కినిసి బిరానఁ
పరుఁ జంటఁ జెమట పొడమఁగఁ
దరుణీమణియెదను దారిఁదప్పక కుమ్మెన్. 73

కం. తను వెల్ల జల్లు మనఁగా
ననమోచి చలింప మిగుల ♦ నడుము వడంకం
జను లదరఁ గురులు వదలఁగఁ
గనుదమ్ములు తొడ్చి వ్రాలె ♦ గామిని మూర్ఛన్.

కం. అత్తరి బిత్తరు లెల్లను
జిత్తమ్ములు తల్ల డిల్లఁ ♦ జిత్తజాచివురుం
గత్తులపై వ్రాలిన య
మృత చకోరాక్షిఁ జూచి ♦ మమత దలిర్పన్. 75

సీ. కలకంఠనిట్టూర్పుఁగాడ్పులు నిగిడిన
వల్లిమతల్లిక ♦ లెల్ల సారిగె
మదవత్తిపై సోఁకుఁమారుత మొలసిన
శుకపికనికరము ♦ లోలి వ్రాలె
నలివేణి యొరగినఁతలిరుటాకులసెజ్జ
నీరసం బై బూదిఁదారిఁ గాంచె
దరుణిగుబ్బల నున్నఁతారహంబులు
సాబ గెల్లఁ జెడి చిట్టి ♦ మన్నమయ్యె

తే. గీ. దమ్ము లిడఁ బోవఁ గలువమొత్తము లయ్యె
విసము లయ్యెను జేర్చినఁబినము లన్ని
మల్లె లయ్యెను విరిబొండుఁమల్లె లుంచ
నెందునను వీరఁజెడు దీనిఁజెందుకాక.

76

కం. ఏ మంద మేమి సేయుద

మేమందునఁ దీరు కాఁక ♦ లీదిన మకటా

యేమందయాన నడుగుద

మీమందరకుచ తెజంగు ♦ లెల్ల నటంచున్.

77

సీ. తావికప్రపుడిన్నె ♦ దనరించె నొకరంభ

యొప్పుపుప్పొడి గప్పె ♦ నొక్కశ్యామ

విరిజాజు లలరించె ♦ వేటొక్కలతకూన

యొమ్ములమ్ముల నుంచె ♦ నొక్కనరసి

బినకాండములఁ జేర్చె ♦ వెన నొక్కపద్మిని

యొగిఁ బల్లవము లుంచె ♦ నొక్కకొమ్మ

హిమజలంబులఁ జల్లె ♦ నిల నొక్కశశిరేఖ

కెందొగ లిడె నొక్కకృష్ణవేణి

తే. గీ. తక్కునెచ్చెలు లట్లనే ♦ తలిరువిల్లు

ధాటి కోర్వనిరాధావధూటి కపుమ

తమతమకు నొద్ది కై ననాధనము లొసఁగి

సారైజేసిరి శైత్యోపచారవిధులు.

78

ఉ. కోమలిసిబ్బెపున్నలుదగుబ్బల జొబ్బిలునొప్పకప్రమా

కామునికాఁక సోకి యది ♦ గప్పన మండఁ దొడంగె మన్నథ

స్వామికి నేఁ డిదే చమురు ♦ పత్తియు లేనిదివాళిజోతు లో

సామజయాచలార యని ♦ చానలు చేతులు పట్టి పల్కంగన్.

79

తే. గీ. సకియ లిటు నల్పుశై త్యోపచారవిధులు

చెలియ కవి నిమ్మ కెడవు వేసినవితానఁ

గాఁక మితి మించఁగా నది ♦ గాంచి మధుర

వాణి యనుచాన మన్నథస్వామి నెంచి.

80

సీ. రతిమనఃకాంతాయ ♦ రాజీవమంతాయ

పరిధానిలరథాయ ♦ మనః

సత్కిరవాహాయ ♦ జగదేకమోహాయ
మత్తశూర్పవధాయ ♦ మన్మథాయ
పద్మాకుమారాయ ♦ బాలికాధారాయ
మహానీయవిబుధాయ ♦ మన్మథాయ
మాధవప్రభవాయ ♦ మాధవసచివాయ
మానితాత్మకథాయ ♦ మన్మథాయ

తే. గీ. మంజుహర్షణబోధాయ ♦ మన్మథాయ
మధుసగుణచాపనాథాయ ♦ మన్మథాయ
మహితశృంగారసదనాయ ♦ మన్మథాయ
మనసిజాయ తుభ్యం నమోమన్మథాయ. 81

కం. సగధరుఁ డెప్పటివలె జెలి
తగు లొందిన నిన్నె యిష్టదైవమ వంచున్
దగఁ గొలుచుఁ బొపు మావద
ఖగవాహన గోపతనయ ♦ కమలాదరణా. 82

తే. గీ. అనుచుఁ బ్రార్థించి వందనం ♦ శాచరంచి
మృగమదముచేత గేదంగిఁరేకుపైఁ ద
దీయయంత్రంబు వ్రాసి రాఁధికను డాసి
యాక్షణమె దిట్టముగఁ గేల ♦ రక్ష గట్టి. 83

కం ప్రియునామమ్ములపలుకులు
స్రియ మందఁగ నాలకించి ♦ పెంపు దలిర్పన్
నయనములు దెఱచి సరసిజ
నయనుని నటఁ గాన కడలి ♦ నాటినప్రేమన్. 84

శా. ఆకాంతామణి యంగజానలము లోఁకాతీత మై పర్య నా
లోకాభీలదృగశ్రువర్షము లురూఁరోజాద్రులం గుప్పఁగా
శోకోద్రేకముఁజే జెఱుగు మొగము ♦ నోస్కరించి తా నేడ్చె న
స్తోకోన్మత్తమయూదరాజవిలసత్సృవ్యక్తరావంబునన్. 85

కం. వనజాతపదన లది గని

వనితామణిచుట్టు ముట్టి ♦ వగవకు మమ్మా
వనమాలిఁ గూడె దిదిగో

వినుమా దక్షిణపుగౌళి ♦ విశదం బయ్యెన్.

86

సీ. అలజక్కువలపెక్కు ♦ వలఁ ద్రొక్కుబలునిక్కు

గలగుబ్బపాలిండ్లు ♦ గలఁగెనమ్మ

బిగిఁ జెందుతోగవిందు ♦ తగు లొందువగ లందు

వదనారవిందంబు ♦ వాడెనమ్మ

నునుగల్వలను గెల్వఁగనునిల్వఁ డను చెల్వ

మరుకన్నులను దెల్వ్వి ♦ దొరఁగెనమ్మ

పరువంపుమరువంపు ♦ మురువంపుగరిమంపు

చిన్నారి నెమ్మేను ♦ చిక్కెనమ్మ

తే. గీ. చొక్క మగుచెక్కుటద్దము ♦ ల్పుక్కెనమ్మ

తావిచెంగావిమోవిడా ♦ ల్తారెనమ్మ

యేల యిఁకజాలి వనమాలి ♦ నేలి మేలు

కొనెదు వినవమ్మ శుభము చే ♦ కొనెదవమ్మ.

87

వ. అనిన విని రాధికామణి యిట్లనియె.

88

సీ. తనివార హరిమోము ♦ గన లేనికన్నులు

కలఁగిన నే మాయె ♦ గాంతలార

చెలుపునికొంగింట ♦ మెలఁగనిదేహంబు

చిక్కిన నే మాయె ♦ జెలియలార

గోపాలకస్వామి ♦ గోలనికమ్మోవి

సుక్కిన నే మాయె ♦ సుదతులార

యెమ్మొకానియురమ్ము ♦ గ్రుమ్మనిపాలిండ్లు

కమలిన నే మాయె ♦ రమణులార

తే. గీ. యెఱిగి యెఱుగక పలికెద ♦ రింతె కాని

యెడ విడనిబాళి రతికేళి ♦ నెలమి నేలి

నట్టినాదేవు నెడఁబాసి ♦ నట్టెనుక
జీవనం బేల తను వేల ♦ జీవ మేల.

89

ఉ. మానినులార మీర లనుమానము మానుఁడు నమ్మ వద్దు నన్
గానిపనుల్ మదిం దలచి ♦ గాసిల నేటికి నేటి కీయొడల్
సూనశరాగ్ని కాపల తిడి ♦ సొంపు వహించెదఁ బక్ష ముంచుఁడి
ప్రాణము ప్రాణనాయకుని ♦ బాసి తరించునె యెంత నిల్చినన్. 90

ఉ. ఈయెడఁ గాయము న్విడిచి ♦ యేగెద నండు విచార మొంద లే
దాయదుసార్వభౌమునికి ♦ నామురునై రికి గానికానిమై
పోయిన బోవ కన్న నిలఁ ♦ బుణ్యమొ పాపమొ గ్రుడ్డికన్న దా
మూయక విచ్చిన స్మృతిచి ♦ మూసిన నేమి తలంచి చూడఁగన్. 91

కం. ఐతే యింకొక నెంజలి'

యాతరుణీస్మరునిమోము ♦ నవనోకింపం

బాతకురా లై తిఁ గదా

యీతరి ననుఁ గూర్చి వగవ ♦ నేటికి మీకున్. 92

కం. అని పలుకువనితఁ గనుగొని

కనకాంగులు కనుల నశ్రుకణములు దొరఁగన్

వనరంగ నేటికి నేటికి

వనజాక్షుఁడు వచ్చువేళ ♦ వచ్చె నటంచున్. 93

సీ. హరి యదె వేంచేసె ♦ వరరథాంగస్ఫూర్తి

యను వంద వీక్షించు ♦ మనియెనొకతె

కమలాపుఁ డదె యీమొగం బయ్యె బద్ధినీ

హాసముల్ చెలరేగఁననియె నొకతె

గోవరనుఁడు తమఃక్రూరప్రభల్ జాతి

నల్లదె పొడ సూపె ♦ ననియె నొకతె

యదె లోకబాంధవుం ♦ డరుదెంచె గుముదాళు

లఱఁగి తల ల్వంప ♦ ననియె నొకతె

తే. గీ. కరుణవెన్నుడు నీమీదఁగన్ను దేఱచె
నదిగొ దిశల్లెఁ దెలివొందెననియె నొకతె
వచ్చె నాచాయవగకాఁడు వగవఁబోకు
మతసుభయ మేమిచేయునంచనియె నొకతె.

94

కం. ఈరీతి వారిపలుకులు
సారెకు వీనులను సోకఁ సతి మరుకాకల్
దీరఁగ వెలదులకడ నా
శౌరిం గోరుచు న టుండె సమ్మతమతి యై.

95

తే. గీ. అంత నచ్చట నర్జునాహ్వయునిసఖుని
జేరి రాధిక పంచినచిలుక యలుకఁ
జెప్పకయె పోయె నని చెప్పఁజి త్తగించి
వనజనాభుడు మనము దిగ్గనఁగ లేచి.

96

సీ. రాజాస్య గీలించురవలపావలు మాని
ధవళాక్షి యిచ్చుకై దండ మాని
పడఁతులు దెచ్చినబారిపల్లకిమాని
సుమగంధు లిడుచామరములు మాని
కాంచనాంగులు పట్టుకరదీపికలు మాని
శుకవాణు లనుపెచ్చరికలు మాని
భామామణు లొసంగుబాగములును మాని
వనితలు విసరుపావడలు మాని

తే. గీ. జాఱుశిఖవీడ నరవిరివరులు వాడ
బెట్టువగతోడ మృదయంబు కొట్టు కాడ
విరహ మొనఁగూడ ముత్యాలవేరులూడఁ
జనియె న్నాపోడ శృంగారవనముజాడ.

97

వ. ఇట్లు చని.

98

కం. చైత్రరథనందనాదిక
చిత్రమనోహృద్య మైవ శృంగారవనిఁ
మిత్రులతో రాధాశుభ
గాత్ర నృదిఁ దలఁచి గరుడఁగమఁకుడు వల్కెన్. 99

సీ. ఎలనాగ నాచెంత • కెంతెంత వచియించి
తనముద్దుచిలుకను • బనిచెనొక్కొ
వచ్చి యిచ్చట నాదుఁవ ర్తమానము చూచి
పోయినశుక మేమి • బొల్లెనొక్కొ
యేనాడీ యది విని • యీనినపులిఁబోలె
బదరి భగ్గున మండిఁపడియెనొక్కొ
యది యొక్క నెవముగా • నతివలు పగ చాటి
మించఁగా నేమి బోఁధించిరోక్కొ
తే. గీ. తోయజాననమది కేమి • దోఁచెనొక్కొ
దైవమేగతిఁ జేయంగఁ • దలఁచెనొక్కొ
కాల శని యుండెనో జవఁరాలిఁ బాసి
యేల వచ్చితి నాబుద్ధి • కూలిపోమ. 100

ఉ. కామిని చిల్క పోయి పలుక న్నివి గుండె గభీలు మం చనన్
మో మొకయింత చేసికొనీ • మోవి వడంకఁగ మేను వాడఁగా
గాఘనికాఁకలం గుమిలి • కంటికిఁ బుట్టెఁడు నీరు నించి తా
నే మని యెంచెనో మదిని • నెంతతపించెనో యేమి చేసెనో. 101

సీ. నినుఁ బాసి నిమిషంబు • నిలువఁ జాల నటంచుఁ
గౌఁగింటఁ జేర్చుక • గడియనేపు
నీవెంటనే వత్తు • నేఁ దాళ లే నంచుఁ
గరములు పట్టుక • గడియనేపు
ననుఁ చిల్వ బంపుము • నాయాన నీ కంచుఁ
గన్నీరు నించుము • గడియనేపు

దానిమాయలఁ జిక్కి ♦ దయ వీడకు మటంచుఁ
 గదిసి తొమ్మునవ్రాలి ♦ గడియనేపు
 తే. గీ. గాఁగ వగచుచు గద్గదఁకంఠి యగుచుఁ
 బ్రేమ మీఱంగ దీవెన ♦ వీడె మిచ్చి
 పనువఁజాలక పై నంబు ♦ పనిచినట్టి
 యువిద నెడబాఁసి యుండుటచితమగునె. 102

సీ. చూతునా యొకసారి ♦ శుకవాణినెమ్మోము
 కలువరాయనిఁ గాంచు ♦ కలఁక దీర
 విందునా యొకసారి ♦ విరిబోణిపలుకుల
 నలపికధ్వని విన్నయభుకు దీరఁ
 జేర్తునా యొకసారి ♦ చెలిమేనితో మేను
 పూపాన్పుపై నున్నతాప మాఱు
 దొరకునా యొకసారి ♦ తెఱవచన్దవ యంటఁ
 డమ్మిమొగ్గల నంటుతలఁకు దీరఁ
 తే. గీ. గలుగునా యొక్కసారి చక్కనిమితూరి
 ముద్దుచెక్కిలిప్రేమతోఁ మూర్కొనంగ
 గొనబుకప్రపుఁబలుకు మూర్కొన్నయట్టి
 కాఁక దీరంగ నంతరంగము చెలంగ. 103

చ. లలననిజాంఘ్రిపద్మములఁలత్తుక నామునికాళ్ల సోఁకఁగా
 నిలిచి తమిం దొడ ల్తాడలు ♦ సీవియు సీవియు నాభి నాభియున్
 వల నగుతొమ్ము తొమ్ము జిగివాతెర వాతెర మోము మోమునుం
 గలియఁగ విండుకొఁగిటను ♦ గ్రమ్ముక నెమ్మిఁ చెలంగు తెన్నఁజో.

సీ. శృంగారయాచనఁక్షీరాబిసమను
 దనరారుబంగారుతమ్మి యనఁగఁ
 దళకుమిం చన మించుతమచంద్రరేఖలోఁ
 బలిధవలుకురంగపద మనంగఁ

గలదు లే దనునట్టికౌనుదీవియయందుఁ
 జూచినదింబెనఁపూ వనంగ
 నలు వొందునాభిపున్నాగంబునను బుట్టి
 ప్రవహించువిరితేనెఁవాఁక యనఁగఁ
 తే. గీ. జొక్కి మరు లెక్కి మెత్తలఁ జుట్టి చూడ
 నజఁ డొనర్చినమోహనఁయంత్ర మనఁగ
 మరులు గొలిపెడిదొరసానిమరునియిల్లు
 కళలు గరఁగంగ ముద్దాడి కలియు పెపుడొ. 105

. పయనము పోయి వచ్చెడిరువారపుముచ్చట లావలక మఱొ
 తయు నినుఁ గూడుప్రోడలకుఁ జప్పక చెప్పము నాదుమ్రొల నా
 పయనము గానినుద్ది యని పల్కు మటంచును మేన వ్రాలి హా!
 దయ పగవారికై న నమితంబుగఁ గా దనుచాన నెన్నుదున్. 106

చ. మొగ మొకయింత చేసికొని మోవి చలింపఁగ మేను సోలఁగా
 జగితనులందు నీ రొలుకఁ జిత్తజగేహము చెమ్మగిల్ల నో
 రఁగఁ దలవాకిట న్నిలిచి మ్రాస్పడి నే నిటు వచ్చువేళలక
 సాగనుగఁ జూచునానుదతిఁచూపు దలంచిన నోర్వ శక్యమే. 107

సీ. శయనింప నొల్లదు శయ్యపై నై నను
 వసజాతీ నాయురంబుననె కాని
 వసియింప నొల్లదు పసిడిగద్దియ నై న
 ఘనవేణి నాయంకముననె కాని
 భుజియింప నొల్లదు పులిజున్ను నై నను
 దెజవ నాకెమ్మోవిఁతేనె గాని
 వినఁగ నొల్లదు రుద్రవీణారవం బైనఁ
 గలికి నాగళరవంబులనె కాని

తే. గీ. పిలువ నొల్లదు తనతోడిఁచెలుల నైనఁ
 గన్నియలమిన్న ప్రేమతో నన్నెకాని.

యట్టిగుణరాశి నెడఁబాసి • వట్టిగాసి
పొందఁ జేసె విధాత దుఃస్వర్ణచేత.

108

నీ. మడుపులమార్పుల • మక్కువ లొనరించి
తమలపుమార్పుల • దయ ఘటించి
నెమ్మొముమార్పుల • నెమ్మది సవరించి
వాతెరమార్పుల • వలపు పెంచి
జిగితొడమార్పుల • సొగ సెంకొ తనరించి
కొఁగిలిమార్పుల • గనున ముంచి
తగుతలమార్పుల • దమకంబు పుట్టించి
ప్రక్కమార్పులచేత • భ్రమ ఘటించి

తే. గీ. పొలయలుక నించి వెంటనే • బుజ్జగించి
కళలు గరఁగించి మనసార • గారవించి
రతుల సొక్కించి నన్నేలురమణి నెంచి
జాలిగొని చాల యీవేళ • తాళఁజాల.

109

చ. కులుకుమఁ గల్గమె నిలిచి • గుబ్బు లళాడఁగఁ గొప్ప వీడఁగాఁ
దిలకము జాట రెప్ప లరఁతేలఁగ మార్పులు మీఱ మారునిల్
జిలజిల మంచుఁ జెమ్మగిలఁ • జెక్కులఁ జెమ్మట లూరఁ హాయిగాఁ
దలవడి చేయుపుంరతిని • ధ్యానము చేసెద నెప్పుడు న్మదిన్.

110

చ. వడఁకెడునుకదోడల్ వదలు • పావడ వాతెరకాటు చెమ్మటల్
సడలినపెన్నరుల్ కరఁగి • జాతినచాదిక చిట్లుగంధమున్
బెడిదపుటూర్పులున్ కులుకు • పెన్ననుగుబ్బులపచ్చిగోరులుం
దడబడుయానమున్ వలపు • తందరయుం దగ మారుసాదనన్
బడలి సుఖద్రవం బొలుకఁ • బ్రక్కను నిల్పుచేలిం దలంచెదన్.

111

నీ. జంకించుచు నదల్చి • సామి రమ్మని పిల్చి
యెదు రానుకొని నిల్చునుదుటు దనము

జిగిగుబ్బలను గ్రుమ్మి ♦ బిగికొగిటను గ్రమ్మి
మనసారఁదను వమ్ము ♦ మంచితనము
ఒడికట్టు నడలించి ♦ తొడ తొడఁ గదియించి
జెట్టుగాఁ దమి నించు ♦ దిట్టతనము
జిలుగుతిట్టులు దిట్టి ♦ యలిగి చెక్కిలి గొట్టి
వలపుముద్దులు వెట్టు ♦ సాలపుఁదనము

తే. గీ. మ్రొక్కి మ్రొక్కించుకొనునట్టి ♦ చక్కఁదనము
పొగడి పొగడించుకొనునట్టి ♦ పొడతనము
దక్కి దక్కించుకొనునట్టి ♦ దంటతనము
దానికే కాక కలదె యే ♦ చాన కైన.

112

ఉ. ఎందఱిఁజూడ నీవఱకు ♦ నెందఱితోడుత ముచ్చటాడ నే
నెందఱి కేళిఁ గూడి నుఖి ♦ మెంతయుఁ జెందను ? దానియల్లచో
టందము పొందుచందమును ♦ నందునఁ జిందునుఖిద్రవంబు నే
చందనగంధియందుఁ గన ♦ సారెఁ దలంచిన దానికే తగున్.

113

చ. పొలయలు కాఱి నేఁ గలియ ♦ మోడ్చినకన్నులు విచ్చి చూచి బొ
మ్మలు ముడి వెట్టి జంకెనయు ♦ మందపుకోపము మోముదమ్మి నిం
పలర నదల్చి యెరి యదఁయా దయ మాలి విధాత మున్ను నా
తల నిటు వ్రాసె నద్ద మని ♦ తద్దయు ప్రమాన్వడుకన్నె నెన్నెదన్.

చ. పలుమరుఁ గూడి నేదురును ♦ పై సరము ల్గనుపించువేళఁ గ
న్గలువలు విచ్చి చూచి యరఁగ న్నిడి ముద్దులు గుల్క నవ్వె మేల్
భళి యవ్రవయ్య యేలి తిది ♦ బా గదె హ విడ కంచు మెచ్చి నన్
బాలుపుగ దృష్టి దీసికొను ♦ ముద్దియముద్దు దలంప శక్యమే.

115

చ. కులుకుమెఱుంగుగట్టిచను ♦ గుబ్బలు వెన్నున నాని యాత్మభూ
నిలయము తుంటి నంటఁ దొడఁనిగ్గులు దిక్కులఁ బర్వ సీత్యతుల్
గొలిపి చిటుక్కుమంచు జిగి ♦ గోటకొనం దల గ్రుక్కి సొక్కఁ జే
సలరులతాంగి నెన్న మరు ♦ లగ్గల మయ్యెనదేమి చెప్పదున్.

116

సీ. అలమి కౌగిటఁ గ్రుచ్చి యల్లందులకుఁ జొచ్చి
 కాసెలొఁ జెయివేయుఁకౌశలంబు
 నునికి పెందొడ లెత్తి యొడలు ఝుమ్మన హత్తి
 హితవౌప్ప నెదుర్కొత్తులిచ్చువైపు
 తథుకు లేఁ గనఁ దగ్గి • తమి యుప్పతిల నొగ్గి
 ధేనుకబంధంబు • నానుజాతి
 చివచివఁ బై నెక్కి • రవళి హెచ్చఁగ నిక్కి
 పుంభావ మొనరింపఁ • బూనుసాగను
 తే. గీ. తరువుఁ జుట్టినలతకూన • హరువు మీఱి
 తనువు తనువునఁ బెనఁగొన • ననువు దేరి
 వలపుతో నాగబంధంబు • సలుపుదారి
 దానికే కాని మఱి దేనికై నఁ గలదె.

117

చ. పొలఁతులఁ గూడనో రతులఁపోహణఁ జూడనొ మేల్మి నేయనో
 యలి గెడఁ బాయనో విరహ • మందనొ కుందనొ తెల్విఁ జెందనో
 యిల తొలి నీవిరాళియును • నీవెత లీమితి లేనిబాళి నేఁ
 గలను నెఱుంగ నేఁ డిదిగొ • కంటి నయో ! తొగకంటిగోసమై.

118

తే. గీ. మునుపు నిద్దుర లే దయ్యె • ముదిత నెనసి
 వెనుక నిద్దుర లే దయ్యె • వెలఁదిఁ బాసి
 యేమి చెప్పదు మన్మథఁస్వామిమాయ
 ముంచకయె ముంచె నొంచక • యొంచె నొర.

119

సీ. సొగసులపుట్టిల్లు • సొక్కుమండులదీవి
 రాజసమ్మలఁటెంకి • రామచిలుక
 నెరవన్నె బంగారు • విరవాదివిరివీఁగె
 కుసుమాస్త్రుచే ఢక్క • కుల్కులగని
 మరునిశాస్త్రపుటిక • గురువువీరము పులి
 గడిగినముతైంబు • కవలపాణి

మదనసమ్మోహనః మార్గణ మక్కల్కి

మరులుకొల్పుట కిమ్ము + మంచినామ్ము

తే. గీ. తతసుగుణపేటి దివ్యసౌందర్యవాటి

వనితలకు మేటి మాధుర్యవచనధాటి

భావజనిఘోటి ముద్దురాధావహూటి

గాన మిల నేటివఱలోన + దానిసాటి.

120

ఉ. మారునికేళిలోఁ జెఱుగు + మాసె నటంచును మాటు కేగ నే

సారెకుఁ బోకు నిల్వ మని + జాఱుపయంటచెఱుగు పట్టిన

మీఱినసిగ్గు నారడము + మించినచూపులు చిన్నినవ్వు ల

వ్వారిగఁ గుల్కి కల్కి తల + వంచిన దొక్కటి కోటి సేయడే. 121

ఉ. కన్నులఁ జెక్కుల న్మెడను + గర్ణ యుగమ్మునఁ గాముగీమునం

జన్నుల వీడె మెవ్వరిది + చక్కెరబొమ్మ విచిత్ర మం చన

జిన్నిశిరంబు వంచి నునుసిగ్గు ముదం బరనవ్వు మీఱఁ దా

దిన్నఁగ మోముఁ జూచి నగి + త్రిప్పి మఱెవ్వరి దన్న దెన్నెదఁ. 122

సీ. కాంచనకాంచితాఘనజఘనప్రభల్

హెచ్చఁగా నెదురొత్తు + లిచ్చి యిచ్చి

రతనాలకుతికంటు + రంగు లీనఁగ మీఱి

పారావతధ్వను + ల్పలికి పలికి

ముంగరముత్యంబు + ముద్దుగుల్కఁగఁజేరి

యొసపరికెమ్మోవి + యొసఁగి యొసఁగి

తారహారమ్ములు + తీ రొండఁగఁ జెలంగి

గుబ్బలచే తొమ్ము + గ్రుమ్మి క్రుమ్మి

తే. గీ. సగము మొగించినకనుఁగవ + సగమునగవు

సగమునగ మగుపలుకులు + సగము మఱపు

కెలివి సగమును దగ రతిఁ + గలిసి యలసి

లోలలోచన నాయద + వ్రాలు పెపుటా.

123

చ. నిదు రింకఁ జాలు లె మృనిన ♦ నే శయనింపఁగఁ గల్గి యల్కచే
బడరుచు లేచి యవ్వలను ♦ బైఁటచెఱుం గిడి పవ్వళింప నే
బడముల వ్రాలఁ దన్నెనట ♦ బల్మిని నే గలియంగ శయ్యపై
వదలిసేలుబొమ్మవలె ♦ వ్రాలిన దప్పటి దివ్యదై తగఁ. 124

సీ. ముద్దువెట్టఁగవద్దు ♦ ముదిత ! యెంగి లటన్న
మొనసి చెక్కిలి గొట్టి ♦ మోవినొక్కు
సుద్దిగా నున్నాను ♦ సుదతి ! ముట్టకు మన్న
గబ్బిగుబ్బలఁ గ్రుమ్మి ♦ కాఁగిలిండు
నబల ! పైఁ బడకు మఁర్యాద గా దన్నచోఁ
గదిసి పెన్నెరి పట్టి ♦ కదిమి తిట్టు
వ్రతము నేటికేఁ బ్రక్క ♦ నతివ ! పండకు మన్నఁ
బైకొని కేళి కుఁపక్రమించు

తే. గీ. మేలు గనిమెచ్చు వాతెర ♦ గ్రోలనిచ్చు
ముద్దు గొనవచ్చు సుద్దులఁబ్రొద్దుపుచ్చు
రమ్య మగుగచ్చు లిడి పునారతులహెచ్చు
నట్టిచెలిపొందు గాంచకేఁ నెట్టు లుందు. 125

సీ. లంగజజ్వరతాప ♦ మాఱదు సఖముఖ
పూర్ణ చంద్రోదయంబుననె కాని
మదనవిదాహంబు ♦ మానదు ననబోని
మోవిపంచామృతంబుననె కాని
స్మరదోష మాఱదు ♦ సతిసుగంధవసంత
కుసుమాకరంబు గై ♦ కొనినఁ గాని
మన్మథకార్యంబు ♦ మానదు జవరాలి
నిబలరాజమృగాంశనియతిఁ గాని
తే. గీ. తలఁప వలరాచభూతంబు ♦ దలఁగి పోదు
ఘనఘనకచాకచాంజనంబుననె కాని

యెల్లు వేగింతు నేరీతి నేనహింతు

నెవ్వరిని బంతుఁగాఁతపోం డెపుడు గాంతు. 126

చ. మదనునికేళిచే నెనసి డ మంచము డిగ్గి విల్లొలగాత్రి యై
పదరంగఁ జూచి నేఁ గరము డ పట్టి పునారతి కెచ్చరించినన్
వదలిననీవితో శీరము డ వంచి నిరాదరహాస మొప్పుగా
మదనునియిల్ తక్కు మన డ మక్కువఁ బైకొనుకన్న నెన్నెదన్.

సీ. అయ్య వచ్చె నటంచుఁ డ దొయ్యలు లెఱిగింపఁ

బడరి డిగ్గున లేచి యెదురుకొనును

చెలిమి న న్నినుమంతఁ నేపు చూడక యున్న

నావఁ ద్రావినజోక డ నటవటిల్లు

నెడ నేది విన్ననా నుడి డ యెలుంగో యంచు

నెరిజొమ్మ నిక్క మై మఱచి వినును

పారుషరతి నేలి డ బడలితివో యని

వలిపెచెంగావిపా వడను విసరు

తే. గీ. నేను సంతోషమున నున్న నెంతో చెలఁగు

నింతనే విన్ననై యున్న వంతఁజెందు

నట్టిప్రియురాలి నెడఁబాసి నట్టితనకుఁ

జిన్నె లివి గావు ముందర నున్న వింక. 128

సీ. చుక్కలగమికాఁడు డ సూర్యుడై యుండునా

చెలిమోముతో మోముఁ జేర్చియున్న

విరులసరమ్ములు డ శరము లై యుండునా

మెలఁతకన్ సన్నల డ మెలఁగుచున్నఁ

జిలుకలపలుకులు డ ములుకు లై యుండునా

విరిజోడిమాటలు డ వినుచు నున్నఁ

జిగురాకుతల్పముల్ డ చిచ్చు లై యుండునా

చేడియవడనేవ డ నేయుచున్న

తే. గీ. మలయమారుత మెం దైనఁ మంట లొనె
 బసరుహాక్షికి నురటిచే ♦ విసరుచున్న
 మదిమదిని నేనె కొనినట్టికొదవ లనక
 సారె కీవేళఁ బరులను ♦ దూఱనేల.

129

సీ. కుచకుంభములమీఁద ♦ గోరంకుళం బొని
 కఱకుకఱుక్కున ♦ నఱకి పట్టి
 కమ్మపుప్పొడిలోన ♦ దుమ్మరం బాడించి
 చలువగొజ్జఁగినీటఁ ♦ జల్లు కొలిపి
 మచ్చికమాటల ♦ మెచ్చుచు లాలించి
 ననసెజ్జ సజ్జారమునను జేర్చి
 మరులుకొల్పెడిసంకుమదత్తైల మెనయించి
 తాంబూల మనుకబళంబు మేపి

తే. గీ. చివచివగ నెక్కి మర్మముల్ ♦ దవుల నొక్కి
 దురుసుపై సరముల నెంతో ♦ దరముఁ జూపి
 నెయ్యి మలరార మబ్బుద ♦ ట్టియ్య కున్న
 మనసున హుషారు చెంద దా ♦ మరునిదంతి.

130

ఉ. ఎవ్వరికూటము ల్పైతిచి ♦ యెవ్వరి ము న్నెడఁబాసినామొ నేఁ
 డివ్వగ రవ్వ లంది యిపు ♦ డిద్దఱ మిద్దఱ మై విదేశత
 న్నొవ్వక నొచ్చి మోహ మనునూత మునింగి సుఖంబు లేక హ
 జవ్వన మెల్లబో గడపి ♦ చా నట నే నిటఁ దల్లడిల్లుగన్.

131

సీ. హృదయేశ నినుఁ బాసి ♦ యేఁ దాళఁజాలరా
 జాములో వత్తువో ♦ జాగు లేక
 జీవితేశ్వర పోయి ♦ నీ విందు రా మఱి
 జాములు రెం డొనొ ♦ సైచ లేను
 పౌణ్ణనాయక బదు ♦ ల్పలుక వ దేలరా
 జాములు మూడొనొ ♦ సాగి రాను

నామనోహర మ్మి ధ సనుజేరి యేలంగా
జాములు నా ల్గానొ ధ సహజముగను

తే. గీ. అని బహుదినాలపై నాన ధ కాడి గడ్గ
దస్వరింబున నెడఁ జేరి ధ తాను బనువ
రాలు కన్నీటియేలుల ధ లీల దాటి
వచ్చినప్పుడే కేటి కీ వంత లకట.

132

సీ. పిరిలిపిట్టలదారి ధ బిగిక్కాగిళ్ళులఁ జేరి
పెదవులు గజచుక ధ పెనఁగి పెనఁగి
మల్లవల్లభులట్ల ధ మరుసాదనలపట్ల
గల్గమ్మలకు వచ్చి ధ కలిసి కలిసి
బిరు దొందుమాష్టిలఁకరణి నిర్వృతమును
జులుకుపై సరములఁ ధ జూపి చూపి
మత్తేభములవీక ధ మలయుచు నెడ మీక
తమకముల్ గిరిగొనఁ ధ దాఁకి తాఁకి

తే. గీ. చెలఁగి బకదారులను హెచ్చి ధ పలికి పలికి
కొదమచిలువలచెలువునఁ ధ గదిసి కదిసి
సూనశరుపోర వెనుతీక ధ నేను నారి
చేరి గడిదేరి సరిపోరి ధ మీటు తెవువొ.

133

ఆ. వె. వాలుమీల నేలు ధ వాలుగన్నులడాలు
సాముసోము నోము ధ మోముగోము
మాపు రేపు తూపు ధ రూపు మాపును జూపు
కిన్నె నెన్న నన్ను ధ మిన్న సున్న.

134

సీ. కపురంపుదీవిని ధ గళుకుచెంగావిని
దావించే మోవించే ధ బోవ నెంచి
యెలజేటిబారును ధ దెలిరిక్కసారును
నారుచే గోరుచే ధ దూటు లెంచి

వికచాబ్జవనులను ♦ విమలాద్రిమణులను
 గనులచే జనులచే ♦ ఘన మడంచి
 యద్దంపుకుక్కుల ♦ హలరాజనిక్కులఁ
 జెక్కుచే ముక్కుచే ♦ జక్కడంచి

తే. గీ. మురు వలరుకొమ్మ వలపులముద్దుగుమ్మ
 కమ్మసంపంగికొమ్మ బంగారుబొమ్మ
 వలచుగొజ్జంగితెమ్మ మర్వంపురెమ్మ
 నెవును గన నేర్తు నందాఁక ♦ నెట్టులోర్తు. 135

కం. నాగముల నేలుఁ గుచములు
 నాగంబుల నేలు నడలు ♦ నాభిబిలము పు
 న్నాగముల నేలు ననుచో
 నాగాశ్రయు నేలు టరుదె ♦ నాతి దలంపన్. 136

తే. గీ. చానమోహంద మెల్ల లోచనమయంబు
 కొమ్మ త్రొమ్మంద మెల్లను ♦ గుచమయంబు
 కలికి వెన్నంద మెల్లను ♦ గటిమయంబు
 గాన దానికి సాటి జగ్గానఁ గాన. 137

సీ. జలజాక్షీలావణ్యసరసి గా కున్నచో
 జనుదమ్మిమొగ్గలం ♦ దొనర నేల
 ననజోజిశృంగారవనము గా కున్నచో
 లలితోరుకదళిక ♦ లలర నేల
 పల్లవాధర మోహవల్లి గా కున్నచో
 భ్రమరకశ్రీలచే ♦ బ్రబల నేల
 వెలది మువ్వకుచిచే ♦ విల్లు గా కున్నచో
 జగిచూపుతాపులు ♦ చెలఁగ నేల

తే. గీ. కలికి నెలచేక గా కున్న ♦ గళలు గులికి
 తారకావృద్ధ మె చూలఁ ♦ దనరనేల

భామినీమణి నాతపఃఃఫలమే కాక
యున్నఁ దియ్యనిరుచుల మే ఁ లొంద నేల. 138

కం. అని వనరు వనరుహాక్షుని
గనికరమున నూఁది పలికె ఁ ఘనత యొకిం తె
నను లేకను శ్రీదాముఁడు
చను వొప్పఁగ బావమఱిది ఁ సరసము దోషన్. 139

కం. ననుఁ గనుఁగొను ననుఁ గనుఁగొను
మనుచును గోటానకొటు ఁ లంగన లుండఁ
మునిగెడు రాధను దలఁచుచు
ఘనమోహరసాబ్ధిలోనఁ ఁ గమలదళాత్మా. 140

కం. మాయక్కకన్న రాధిక
యే యెక్కువ యైనచాన ఁ యెఱిగింపు మదే
యాయమ నాయమ నెన్నఁగఁ
బ్రాయంబున రాజుబంటువాసి దలంపన్. 141

ఆ. వె. వావి గాని వావి ఁ వయసునఁ గడుఁ బెద్ద
గుట్టు లేదు మిగుల ఁ గట్టువాయి
బుద్ధి గాదు మాను ఁ పెద్దాపె దండు మం
కెనకుఁ జేటనంగ ఁ వినవె కృష్ణ. 142

ఉ. నా విని యల్క దొల్క యదుఁనాయకుఁ డిట్టనె బోంట్లజాతులన్
భావము మర్మకర్మములుఁ ఁ బ్రోడతనంబును దారతమ్యముల్
కోవిదకోటికే తెలిసిఁకొఁ దగు నంతియె కాని కానల్
గోవులమేపువల్లరపుఁగొల్లనికిం దెలియంగ శక్యమే. 143

సీ. తాఁ గన్నకూతురై ఁ తగునుడిపడఁతిని
బెనఁగిననలువ కే ఁ ఘనత దఱిగెఁ
దనగురుపత్ని యై ఁ తనరారుతారను
గదిసినరాజు కే ఁ కొదవ వచ్చెఁ

జనిమలివావి యై ♦ చెలు వొందువృష నెంతొ
 తొడరినయినన కే ♦ దోస మొదవె
 మనుమరా లై నగంగను గూడి వెలసిన
 మున్నీటిరాయఁ డే ♦ వన్నె దొరఁగె

తే. గీ. నెనసి మజదండ్ర మరుకేళి ♦ నెనసిన్బి
 వ్యాసునంతటిముని కేమి ♦ వాసి తగ్గె
 వావి గా దంటి నౌ కార ♦ వార లెల్ల
 నీవు నేర్చిననీతులు ♦ నేరకేమొ 144

తే. గీ. హరికి భాకాంత దా వావి ♦ నత్త గాదొ
 అలపురారికి గంగ మేనత్త గాదొ
 హరిహాయన కహల్యాసతి ♦ యత్తగాదొ
 వా రెఱుంగరొ నీపాటివారుకారొ. 145

తే. గీ. రాముకంటెను జానకీరామ పెద్ద
 కాంతుకంటెను రేవతికాంత పెద్ద
 రమణుకంటెను గేళినీరమణి పెద్ద
 పెద్ద దంటి వీవే పిన్న ♦ పెద్ద వార. 146

తే. గీ. రామ గా దది సుగుణాభిరామ గాని
 నారి గా దది మరువింటినారి గాని
 కొమ్మ గా దది సంపంగికొమ్మ గాని
 గుమ్మ గా దది ముద్దులగుమ్మ గాని. 147

సీ. మగతేటిగఱులకు ♦ మగువముంగురులకు
 నేనాటిన్న హమో ♦ యెఱుంగ రాదు
 అలచందమామకు ♦ జెలియనెమ్మోమున
 కేమి దాంపత్యమో ♦ యెఱుంగరాదు
 కపురంపుతావికి ♦ గలికెక్కొమ్మికి
 నేయానుకూల్యమో ♦ యెఱుంగ రాదు

బంగారుగిండ్లకు ♦ బడలిపాలిండ్లకు

నేయనుబంధమో ♦ యెఱుంగ రాదు

జే. గీ. కరుకముగమీలు చెలివాలుఁగనులడాలు

కాంతిజిగిచూపు మరుచేతికలువతూపు

వనితమైమించు తళతళ ♦ యనడిమించు.

నొక్కచోటనె పుట్టని ♦ దొకటె కొడవ.

148

ఉ. గంబుర మోవి మారుతురఁగంబుర తియ్యనిపల్కు నీలనా

గంబుర వేణి చందురునఁగంబుర ఫాలతలంబు చారువూ

గంబుర కంఠ మంబుజయుఁగంబుర కన్నలు దేవమత్తనా

గంబుర నెచ్చడ ల్పురనఁగంబుర గుబ్బచనుల్ దలంపఁగన్.

149

కం. తారలు చక్కనిగోరులు

తారలు రదపక్షి పంచదారలు పలుకుల్

తారలు చొక్కపుపిక్కలు

తారలఁ జెలి గెలుచు టరుదె ♦ తారుణ్యమునన్.

ఆ. వె. మబ్బుమబ్బు నడచు ♦ బిబ్బకవతివేణి

వింటివింటి నడచు ♦ వెలది నమము

కలువ గెలువఁ జూచుఁ ♦ గలకంఠి మైతావి

మించు మించ నెంచు ♦ మెలఁతమేను.

151

తే. గీ. తొడలె చాలును రంభలఁదొడరి గెలువ

నుదురె చాలును శశిరేఖనెదురుకొనఁగ

గోరె చాలును దారలదూఱునేయఁ

జాన మెయి చాలు హేమాతిశయము నెంచ.

152

తే. గీ. ఇందుబింబాస్యచిటునవ్వు ♦ నెంచి చూడఁ

జంఢ్రకిరణవిలాసంబు ♦ సహజ మయ్యె

నింతినునుగొప్పకప్పున ♦ కెంచి చూడఁ

గాలమేఘంబు సరిసాటి ♦ గా దనంగ.

153

చ. చిగురులు పానకంబు సుధఁ ♦ డీనిరసావలి జంటితేనియల్
 పగడము ద్రాక్షలుం జెఱకుఁపాలును బాలును బంచదారయున్
 మగువమెఱుంగుమోవిగతి ♦ మన్మథదాహభరంబు దీర్చు నే
 తగుసకలాంగకంబులకుఁ ♦ దద్దయు సౌఖ్యము లీయ నేర్చునే. 154

తే. గీ. తాఱుమాఱుగుణంబులు ♦ దీరఁ దేఱి
 తారుమారుగుణంబుల ♦ పోరు మాఱు
 మా జటంచని మాఱు వేఁమారునట్టి
 నారియూరుకయారె వెఱియూఱు లీడె. 155

ఉ. గిరులును గిండ్లు గిన్నెలును ♦ గృష్ణకచాకుచపాల్చి కోడి రా
 మఱియొక పేరు లేక చనె ♦ మక్కువ జక్కవపక్కు లుక్కు ద
 క్కొరయిక్కఁ జూపి జో డెడసి ♦ కుంది యమందరసానుభావతన్
 హరువు దలిర్చకే కువలఁయాపునకే హిత వొంద వాయెఁగా. 156

సీ. కుటిలత్వ మానారిఁకురులప్రాపునఁ జేరి
 జనవరు లెన్నఁగా ♦ ఘనత కెక్కెఁ
 గణితత్వ మెవ లేనిఁకలికిగుబ్బుల నాని
 సారెకుఁ గొండంతఁపేరుఁ జెందె
 మందత్వ మల వొంది ♦ మగువనెన్నడ నంది
 యమవమవిఖ్యాతి ♦ సతిశయిల్లెఁ
 జంచలత్వ మెసంగి ♦ చెలికన్నుల నడంగి
 కువలయానందతఁ ♦ గొమరు మిగిలె

తే. గీ. వెనఁ గృశత్వము చెలికొనుఁదెననుదొట్టి
 యిల ననంతయశఃస్ఫూర్తి ♦ నెనసె ననినఁ
 జెలియ నయ్యుల మాంగినిఁగలిసినట్టి
 పురుషుఁ డొకార పురుషోత్తమండు గాఁడె. 157

ఉ. దానిమెఱుంగుముంగురులు ♦ దానిముఖాబ్జవికాసవై ఖరుల్
 దానివిశాలనేత్రములు ♦ దానియొయారపుచూపునంపదల్

దానియురోజగారవము ♦ దానికడానిహారంగుమేనిదాల్
దానికళాకలాపములు ♦ దానిమ్మదూకులు దానికే తగున్. 158

‡ చక్కదనాల కేమి రుచిసంపద కేమి మెఱుంగు కేమి పెం
పెక్కదె రాలిబొమ్మయెడ ♦ నెంతయు దానఁ బనేమి దానిపై
మక్కువ లెక్కుతక్కులును ♦ మాటలపిక్కులు సొక్కుమొక్కు లే
దిక్కున నై నఁ గాని కలఁదే కళ దేఱఁగ నెంచి చూడఁగన్. 159

కం. అని పలికి కలికితనమున
వెనుదీయక చేరి పోరు వెడవింటిదొరఁ
గని కినుక దొణుక ననియెన్
వనజాక్షుడు వాని వానిబలముల నెల్లన్. 160

సీ. కలువలచెలికాడ ♦ కానీర నీకాఁక
సుందరీమణిమోముఁ ♦ జూచుదాఁక
మలయమారుత యేల ♦ మలసెదు నీరాక
సుదతియూర్పులు మేన ♦ సోకుదాఁక
మదకీరమా యేల ♦ పదరెదు నీవీఁక
పద్మాక్షి ననుజూచి ♦ పలుకుదాఁక
నెమలి యెందుకు పట్టిదుముక్కులు నీకేక
తొయ్యలినెరుకురు ♦ ల్లువ్వుదాఁక

తే. గీ. పికమ నీకూఁక చెలిమాట ♦ వినెడుదాఁక
నంచ నీపోక సఖుడ ♦ ల్లాంచుదాఁక
తేటి నీజోక సతిచూపు ♦ నాటుదాఁక
మార నీథాక నన్నింతి ♦ చేరుదాఁక. 161

తే. గీ. ఇంతలోననె నను మీర ♦ లింత చేరి
బారుదీరుక బలుకారుబారు సేయ
నాన దాళదె మీమీఁద ♦ నాన రేపె
బొమ్మ గట్టెద చక్కెరబొమ్మ జేరి. 162

కం. అని కంఠం గృతంబలములఁ

దనచే నై నంత దూతి ♦ తారి విరాళిం

గొనుకొరి ముందు దోచక

వనితామణి నెన్నిసెజ్జ ♦ వ్రాలి విలా కై. 163

మాలిని ఉను రని తల యూచుక ♦ యోజన లేసి చూచుక

గనరుచుఁ జెలి నవ్వుక ♦ గప్పమీసంబు దువ్వుక

విసువుచు విధి దూతుక ♦ వెట్టికో ర్కెల్ల గోరుక

గొనరుచు బయ లానుక ♦ గుంది సర్వంబు మానున్. 164

కం. విను నెందుఁ జిటుకు మన్నను

గనుఁగొనుఁ గనులెట్టఁజేయుఁ ♦ గలవర మందుక

గినుక గొను శిరము వంచును

వనితా ర మ్మనుచుఁ జీరు ♦ వసుధం జేరున్. 165

కం. హరి యిటుల విరులపాన్పున

విరహాగ్నిని నిగురుకాఁక ♦ వెతఁ గొని పొరలం

బరికించి సఖులు మిగులక

వెఱఁ గందుచుఁ జెంతఁ జేరి ♦ వివర మెసంగన్. 166

చ. కనుఁగవఁ దమ్ములుక సిరపుఁకప్రము మోవినిఁ గల్వఁ దారలక

గొనబుచ్చివుల్ల గేలఁ జెలిఁగోరుల మొల్లల బంధుజీవపు

న్ననలు పదాబ్జయుగ్మమున ♦ నాభిని బొన్నలు మేన మర్వము

న్నినిచి సుగంధము ల్గొలిపి ♦ నెమ్మిని బూసురటిల వీచుచున్. 167

తే. గీ. సారెకు నొనర్చుకై తోవఁచారవిధుల

శ్రీనివాసుండు మెల్లన ♦ సేద చేత

ద్యుమణి యంతటఁ బొడసూపె ♦ నుదయగిరిని

బూర్వదిక్పతిపాపటఁబొ ట్టనంగ. 168

శా. శ్రీమద్దోపవధూమనోహరణ పుంజీభూతశృంగారరూ

పామేయాదృశతసుందరాంగ జితపుష్పాస్త్రాయుతా రుక్మిణీ

భామాద్యుష్ణమహిష్ఠ్యుచావృత హృత్ప్రహృమ్మేంద్రస్తుతా
జీమూతప్రకరోసమానకలితశ్రీలవణాన్వితా. 169

కం. అనుచములావణ్యావ్రజ
వనితాకుచవర్దనాదిశాండిత్యకరా
తనుతేజఃస్ఫూర్తిజతా
తనుకోటిమహామహశ్శతసహస్రకరా. 170

మాలిని. కంజదళేక్షణ కౌరవశిక్షణ ♦ కార్యవిచక్షణ కాంతినిధి
రంజితభాషణ రాక్షసభీషణ ♦ రత్నవిభూషణ రమ్యసుధి
సంజయకారణ శత్రువిచారణ ♦ సాయకధారణ చారునిధి
పాంజలినారద పాలనసీరద ♦ భాసురసారదయాజలధి. 171

గ ద్య ము.

ఇది శ్రీచిన్నికృష్ణకరుణాకటాక్షవీక్షణక్షణప్రవర్ధమానానూనశృంగారరసప్ర
ధానసంగీత సాహిత్యభరతశాస్త్రాదివిద్యాపారంగత శ్రీమత్తిరుమల
తాతయాచార్యపాదారవిందమిళిందాయమానమానసచోళ
సింహాసనాధ్యక్ష ప్రతాపసింహమహారాజ బహూ
కృతానేకచామికరాంబరాభరణ ముత్యా
లుగర్భశుక్తి ముక్తాయమానముద్దు
పశనిప్రణీతం బై నరాధికా
సాంత్యనం బనుశృంగార
ప్రబంధంబునందు
దృతీయా
శ్వాసము.

క్రీరస్తు.

(ఇథాదేవీయ మనునామాంతరముగల)

రాధికాసాంత్వనము.

— చతుర్థాశ్వాసము. —

గీతాలసమానా

భోగీంద్రశయాన విహగఃపుంగవయానా

వాగీశనుతాభ్యానా

యోగీశ్వర చిన్నికృష్ణ యోగనిధానా.

1

తే. గీ. అవధరింపుము దేవ దిఃవ్యానుభావ

వ్యాసమునిసూతి జనకభూవరునిఁ జూచి

చొక్కటపుజేనిచక్కెరయుక్కెరలకు

లెక్కయై మించునుడిచవులెక్కఁ బలికె.

2

వ. అంత ననంతుండు దురంతకంఠుఁడనంతాపచింతాభరం బంతరంగం
బున మఱుంగుపఱచుకొని కాల్యకర్ణశీయంబు లాచరించి షడ్రససంపన్నం
బయినయన్నం బొకయన్నదలమిన్న వడ్డింప నారగించి గంధోదకంబుచే
గంధూషించి ప్రతౌళితపాణిపాదుండై యాచమించి దివ్యాంబరాభరణగంధ
మాల్యాదుల ధరించి యత్తమామలకడ కేటించి నమస్కరించి వారిచే
మన్ననలు గాంచి నేవచ్చి బహుదినంబులాయెం బోయిరావలయు నని

మందలించి కదళించినకౌతుకంబున నిశాదేవి దోడ్కొనిర మ్మని తగువారల నియమించి బయలు మెరసి తన్ను వెంటబడించి వచ్చుబంధుజనంబుల బహుశ రించి పంచి కనకరథం బారోహించి మించినవేగంబునం జని చని మునిజన బృందావనం బగుబృందావనంబుఁజేర నరుగుదెంచి రథంబు డిగి నిజమంది రంబుఁ బ్రవేశించి యందు నందయశోదలగురించి నమస్కరించిన వారును గాఢాలింగనంబు లాచరించి దీవించిన ముదంబు వహించి యొక్కసంకేత స్థలంబున కేతెంచి శ్రీదామనామధేయునిచేఁ గురంగనయన తెఱంగు మఱుంగు లేక యాలించి దిటంబు చాలించి యిందు కేమిసేయువాడ నని యూహించి నేఁ బోయినం గాని రా నోప దని నిశ్చయించి యప్పగ లెల్ల నొక్కలాగున వేగించి యర్ధరాత్రంబునం బయలుదేరి తేట యై జగంబెల్ల నల్లిబిల్లిగా నల్లుకొని జాబిల్లి మొల్లమిగా వెల్లివిరిసినబొండుమల్లియలనుల్ల సిల్లునిండుపండువెన్నెలలు గాయ రాధికాసుందరాంగీమందిరాభిముఖుం డై చనునమయంబున.

3

సీ. ఏడఁబోయెద విందు ♦ నాడి పొమ్మని వల్కు-
నింతులపైఁ గన్న ♦ లెఱుఁ బెట్టు
బోసీము మముఁ గూడి ♦ పొమ్మని యరికట్టు
చిన్నికన్నెలఁ బెడఁచేతఁ గొట్టు
నేఁ గూడ వచ్చెద ♦ నిలు నిలు మని చేరు
చంచలాక్షుల నదఁలించి నెట్టు
నామిఁదియాన యింఁదాడ ర మ్మని పిల్చు
భామినీమణుల నేఁమేమొ తిట్టు

తే. గీ. విజిగె నిక నేల పోవద్దు ♦ వీడె మరులు
మాను మని లోకు లిటువంటిమాట లాడఁ
దడ వ్రపశ్రుతు లని చాల ♦ తత్తరించు
రాధపై బాళి గొని యదురాజహాళి.

తే. గీ. ఇటులఁ జనుదెంచుహారరాకఁయెఱిగి చిలుక
చెప్ప విని రాధ తనయొద్దిఁచెలులఁబిలిచి.

శౌరి యిట వచ్చె నని వింటిమీర లతని
విడక నిల్పుడు మోమోటమిడకయందె.

5

చ. అనిన మహాప్రసాద మని ధ యాచెలు లందఱు నేవితాన నై
నను శకటారిసంగతి గఱనం గలిగెం గద నేటి కంచు నె
మృతముల విఱవీగుచును ధ మారునిగంధగజంబులట్ల వీఁ
కను జనుడెంచి వాకి లరికట్టుక నిల్చిరి ధీరచిత్తలై .

6

తే. గీ. రమణిపై శౌరి యంతవిరాళి గొనుచు
నేమిటిని నై నఁ జూడక ధ యేది వినక
నెవ్వో యూహింపకయ వచ్చి ధ యెప్పటట్ల
రాధయిల్ చేరఁ జననొక్క ధ రామవలికె.

7

సీ. ఘనత నడ్డము లేక ధ చనియె దెవ్వఁడ వీవు
స్వంత మాపసిగావుసామిఁ గానె
స్వాము లై తిరి చాలుఁ ధ జా లవ్వలికిఁ బొండు
నీవు పొ మ్మనుదువా ధ నీతిఁదప్పి
నేను గా కెవ్వరు ధ నీ కిటఁ బని యేమి
పని లేక యే నేల ధ వత్తు నిటకు
నాపను లిఁక నేల ధ నానాఁడె పోయెఁ బో
యత్త కల్లునకు నెం ధ దై నఁ బోనె

తే. గీ. రాత్రిబేరాన నున్నావురా మురారి
పగలు బేరము లాయెనో ధ పద్మగంధి
యిట్టియత్తుకు లేదిట్ట ధ గట్టిచేసె
చెలి మనల నేలుదొరసానిశిక్ష గాదె.

8

సీ. చెల్లనిమాటాడి ధ చెల్లించుకొంటివి
నేర్చి నేరక యంటి ధ నోర్చికొనుము
విడు మింక నీతీయఁబెల్లిమాటల నెల్లఁ
దీ పై న నిటు లాన ధ తీయ నేల

పద్మాక్షి విన్న దెప్పుర. మాను గడ కేగు
 మేలిక యల్లిన + నెవరు దిక్కు
 చని యేలి కగునిఱ. సతిఁ జేర్చుకొని యేలు
 మిళ యెవ్వ రే నెవ్వ + రెంచి చూడ

తే. గీ. మొదట నెన్నాళ్ళనుండి యీ. ములుచందము
 బోటిపడసేవ చేసిన. నాటనుండి
 కొంటెవగ లేలఁ జెందనో. గోపబాల
 కొంటె నీకింత యాయనా + కోమలాంగి.

9

తే. గీ. అంటుపడి వచ్చినావు మ + మ్మంట కేగి
 శౌరి మాసంబళములు త. త్తముల కొనఁగు
 మంటుపడలే దటంచు మి. మ్మంటి యిపుడు
 బాస లెల్లను జేసెద + భాసురాంగి.

10

సీ. కనుదోయి మం వేమి + గనుము నిద్దుర లేదు
 రాధపై బాళిచే + రాత్రి యెల్ల
 గోటిచీరు లి దేమి + కోరి విభ్రాంతిచే
 నారి నారయఁ బొద + బూరఁ జేరె
 బలుగాటు లివి యేమి + చెలి నెడఁబావిన
 కమలజుపై నాడు + గరువఁ దవలె
 జడవేటు లివి యేమి + సరసిజాక్షిని జేరు
 మనిజోటిగొని మీఱె + మనసిజుండు

తే. గీ. కుటిలకచ నేల కీగంధ + మెటులఁ జిటిలె
 మేటవిరహాగ్ని పైకొన + బీట లెత్తె
 బసిఁడిదుప్పటిఁ బన వేమి + పద్మనాభ
 వినవె పచ్చనివలువవాఁ + డనుట నన్ను.

11

సీ. పామును బట్టెదఁ + బా వేమి చేయుఁ బా
 మ్మహిగర్వదమనుండ + వై ననిన్నుఁ

జిచ్చులోపలఁ జొత్తుఁ ♦ జిచ్చేమి చేయుఁ బొ
 మ్మటిదవానలభోక్త ♦ వైసనిన్ను
 సురల దాఁటెద సురల్ ♦ నెపుడు కేమి పొ
 మ్మాత్రివిక్రమమూర్తి ♦ వైసనిన్ను
 నేనానఁ బెట్టెద ♦ నా నేమి నేయుఁ బొ
 మ్మాదిసర్వజ్ఞుండ ♦ వైస నిన్ను

తే. గీ. సత్యములు పొత్తుగుడుచునా ♦ సన్నుతాంగి
 భల్లిర సత్యము లాసలై ♦ వచ్చు నీకు
 నై న రాధపదాబంబు ♦ లంటి వత్తు
 నంటుకొను మిళపాదంబు ♦ లచటి కేగి.

12

తే. గీ. అనుసఖమణివాక్యమ్ము ♦ లాలకించి
 బలిమికలుములజలుములు ♦ బలియఁ జొరవ
 చేసి చూచెద ననుచు నాశ్రీధరుండు
 కీవి చెలగంగలోఁ జొచ్చి ♦ పోవఁ గాంచి.

13

సీ. ఓసీరదాలక ♦ యోచంద్రబింబాన్య
 యోమీనలోచన ♦ యోసునాన
 యోచంద్రికాహాస ♦ యోమధురాధర
 యోమంజులాలాప ♦ యోసుదంత
 యోకంబుకంధర ♦ యోషీనవక్షోజ
 యోవారిరుహపాణి ♦ యోసుమధ్య
 యోయూరుజితరంభ ♦ యోతూణిభజంఘ
 యోపల్లవనమాంఘ్రి ♦ యోసుయాన

తే. గీ. గచ్చు లిడి వెన్న ము చ్చుదె ♦ చొచ్చి వచ్చె
 లెందు లెండని శొరిపై ♦ లేమ లెల్ల
 మొనసి పైఁటలు బిగఁగట్టి ♦ ఘుండు కెక్కి
 మరునిమూలబలంబనా ♦ నురువడించి.

14

సీ. విడు విడు మని డాసి ♦ కడ కన్ను లెఱజేసి
వెలికమ్మతమ్ముల ♦ వినరె నొకతె
తను హాకించుక పొంచి ♦ తమి యుప్పతిల వంచి
సంపంగి ననలచేజవిరె నొకతె
రు మ్మటంచు నదల్చి ♦ జాడ కడ్డము నిల్చి
వీరజాజివీరు లెత్తి ♦ వినరె నొకతె
గగ్గోలుగా నార్చి ♦ కడు దురంబు దవర్చి
జిగిసల్ గలువలఁ ♦ జిదిమె నొకతె

తే. గీ. చలువపన్నీరు మైనిండఁ ♦ జల్లె నొకతె
యొప్పుపుప్పొడి తెప్పన ♦ గుప్పె నొకతె
యురగశాయిని రాసక ♦ యొడ్డు చూపి
యానుఁ డని రాధ పై దళం ♦ బనువఁ జెలఁగి. 15

చ. చెలిచెలు లిట్లు చేరి తనుఁజెందినయుల్లము లుల్ల సిల్లఁగా
బలుచనుగుబ్బుపోటులను ♦ వాల్ జడవేటుల గోటిమీటులఁ
గలివిలి చేసి రవ్వ లిడఁగాఁ గని శ్రీహరి యాటెపోటులం
గలగనిగంధసింధుర మనంగఁ దొలంగక నిల్చి యి ట్లనున్. 16

తే. గీ. సుదతి యిసుమంత కడగంటఁ ♦ జూచినంత
యింతరంతులు చేతురా ♦ యింతలూర
అలుక దీరఁగ దొరసానికమరఁ బలికి
చెలిమి యొనరించి సుకృతంబుఁ ♦ జెందుఁ డనిన. 17

సీ. చెలిమి యొనర్చఁగా ♦ వలదెయిని న్నంచు
వెన నుల్కి కెమ్మొవి ♦ విడిచె నొకతె
యాబుద్ధి యానాఁడె ♦ యెందుఁబోయె నటంచు
విడనాడి చేతులు విచ్చె నొకతె
యెవ్వారి నెంచక యింక మెలంగుదు వంచుఁ
గలికిలేనడు ముల్కుఁగులికె నొకతె

మముఁజూచి నేఁజైన ♦ మాట లాడితి వంచు
వాలుఁగన్నలు దేల ♦ వైచె నొకతె

తే. గీ. సెట్టికొకకాల మొదలిన ♦ సేవకునకుఁ
గలుగు నొకకాల మంచును ♦ గళలు మూల
రాలఁగమ్మలు చెక్కులఁ ♦ దూలియాడ
నూచకాచక మతి తల ♦ యూఁచె నొకతె. 18

కం. వనిత లిటు లగడు సలుపఁగఁ
గని యిప్పుడు వీరివలసఁ ♦ గార్యము గనఁ జో
మని తెలిసి రాధ విసఁగఁ
దనఁగ హరి వలికె దలఁపు ♦ వల పైఁ బర్వన్. 19

కం. రమ్మా మరువపురెమ్మా
గుమ్మా వెలలేనిసొమ్మ ♦ గొజ్జఁగితెమ్మా
కమ్మానుకొన్న సంపఁగి
కొమ్మా దయచేసి మనవి ♦ కొమ్మా కొమ్మా. 20

చ. నిలువర మంతఁగాఁ గలిగెనేని ననుం బిలుపించి నీదుహా
స్థలుకుమితూరిగుబ్బచనుఁగుట్టలఁ గ్రుమ్మి యదల్చి పల్కి చే
నలవడఁ జెక్కుగొట్టి యకటా జడ కొద్దిని మీట కివ్వఁ డీ
చెలియల కొప్పగించి యిటు ♦ సేయఁగఁ జెల్లున రాధికామణి. 21

మ. అదుగో మారుడు పొంచెనే చెఱకువి ♦ ప్లాలాయ మై వంచెనే
యెదపైఁ దూపులు నించెనే యళిబలం ♦ బెంతో విజృంభించెనే
మదకీరార్భటి మించెనే పవనుసాఁమర్థంబు రెట్టించెనే
సుదలీ ని న్నిటు వంచనే సలుపు మంఁచుం ధాత నిర్మించెనే. 22

చ. చెలి నినుఁ బాసి నెవ్వగలఁ ♦ జెందుచు నిద్దుర మాని ధైర్యముం
దెలిపెడివారు లేక పరఁదేశివలెం బవళించి యొంటిగా
సలుగురియాడికల్ వినుచు ♦ నావిధి నిట్లు తపింప నీదుపె
ద్దలసుకృతానికై న వనితా దయ సేయఁగ రాదె నాపయన్. 23

చ. హరిహరి రామరామ యిటు ♦ లార్థడి సేతురె దోసకారి హః
కరగినదోసవం డినువః కట్లకుఁ దాళునె చాలు చాలు నా
సరినెరజాణ లాగడము ♦ సల్పఁగ మారునిపోరఁ దారి నీ
చిరదయ నేలవే యనుచుఁ ♦ జేరితి నే నిపు డంగనామణీ. 24

చ. ననుఁ గరుణించవే పిలువ ♦ నంపవె కౌగిట గారవించవే
ఘనత ఘటించవే చెలిమి ♦ గాంచెవె నాపలు కాదరించవే
నెనరు గణించవే ముదము ♦ నించవె యెంచవె యేల నాపయి
గినుక నడంపవే తెలియ ♦ కే నిను వేడెద రాధికామణీ. 25

ఉ. చక్కనిదాస వంచు రతిసార మెఱింగినదాస వంచు నా
యక్కఱ దీర్తు వంచు నను ♦ హాయిగఁ గౌగిటఁ జేర్తు వంచు నే
నిక్కము నమ్మి వచ్చునెడ ♦ నీవిపు డీమటుమాయలాండ్రచే
నక్కట యొప్పగించి యిటు ♦ లార్థడి సేతురె రాధికామణీ. 26

కం. అని యావాహనము విన

రసమును లే కున్నఁజూచి ♦ శౌరి శుకంబే

పెనవెట్టిన దీపని యని

యనియెం జెలిచిలుక నెంచి ♦ యమృతము లొలుకన్.

కం. చిలుకా నీకును నాపై

నలుకా పలు కాదరించి ♦ యమృతము లొలుకం

బలుకుచు ముద్దులు చిలుకుచుఁ

గులుకుచు నిటు రమ్ము ప్రేమ ♦ గొనకొని నాపై. 28

చ. అన విని చిల్క యుల్కివడి ♦ యాచారి చీరఁగ నూరకుండుటల్
దనకును మేర గా దనుచుఁ ♦ దద్దయు రాధకుఁ దెల్పి ఘల్లుఘ
ల్లని నునుమువ్వ లందియలు ♦ నంధ్రుల మ్రోయఁగ రెక్క లార్పచుం
గొనబుజవాదిదాసనలు ♦ గువ్వన వీరఁగ వచ్చి యచ్చటన్. 29

సీ. నెరివెండుకలవాని ♦ నిగలొందుతోగవిందు

వగఁ జెందుముద్దునెఁ మొగమువాని

సాగసుచూపులవాని ♦ మగరాలజిగి రాలఁ
 దగునాల మొసఁగుదం ♦ తములవాని
 నిడుదచేతులవాని ♦ నొడికంబునిడికంబు
 నుడికంబు గొనుకంత ♦ మొసరువానిఁ
 గలికపేరెడవాని ♦ వలమబ్బు బలుపుబ్బు
 వెలిద్రొబ్బువలపుమై ♦ సాలపువాని

తే. గీ. శ్రీకరాంగదకాస్తుభ ♦ శిఖిఖండ
 మంజుమంజీరకర్ణ కా ♦ మణికిరీట
 కనకపటహారచాకచ ♦ క్యములవానిఁ
 గృష్ణదేవునిఁ గని నవ్వి ♦ కీర మనియె. 30

కం. గోపాలసామిగారా
 కాపుర మేపురము చాల ♦ కాలమున కహో
 మీపాదయుగము గంటిమి
 చాపల్యము పేరె నున్న ♦ శాంతము దీరెన్. 31

కం. అని పలుకుచిలుక నటు పోఁ
 గని కరమునఁ జేరఁ దీసి ♦ కనికర మొప్పుం
 గని కరము దువ్వి ముద్దిడి
 చనవున హరి వలికెఁ గండ ♦ చక్కెర లొలుకన్. 32

కం. శుకవాగ్మృతాబ్ధిందుని
 శుకవాహనజనకు నన్ను ♦ జాలకన సేయన్
 శుకమా తగ దూరక మా
 శుకవాణికిఁ డెలుపు కరుణఁ ♦ జూడు మటంచున్. 33

వ. అనిన విని శుకం బి ట్లనియె, 34

సీ. ననుఁగాదు పొ మ్మని ♦ నాతిఁ జేరినవాని
 నే నెట్లు పిలుతు నో ♦ నెలతలార
 నాపేరు నావగ ♦ నాతి కిచ్చినవాని
 తొ నెట్లు చూతు నో ♦ ముదితలార

బాస లెన్నీ చేసి ♦ స్వప్న దప్పినవాని
 పలు కెట్లు విందు నో ♦ పణతులార
 సరివారిలో నన్ను ♦ జాక చేసినవాని
 చెలి మెట్లు చేతు నో ♦ చెలియలార

తే. గీ. యనుచు నిన్నెంచు జెలులపై ♦ నట్టెనెయ్యి
 వోయమండెడునగ్నియొక్కో యనంగ
 బ్రజ్జ్వరిలి వేటుపడుపాము ♦ పగిది జీరు
 తరుణి నేదారి నినుగూర్తు ♦ దానవారి.

85

తే. గీ. తెలియఁగా జెప్ప మనియెదు ♦ తెలిసి తెలిసి
 యందు కేమాయె నే నందు ♦ కనఁగలేదు
 దెలిపి మునువలె నికఁ గూర్చ ♦ నలవి యగునె
 తారి తేజసి నారి నేదారి నైన.

86

చ. అనుచు నిరాశగాఁ బలుకునాచిలుకం గని దువ్వొ యిచ్చ మే
 లొనరఁగ ముద్దు వెట్టి విను ♦ మోశుకవంశవయోధిపంద్రమా
 కనుఁగొన నేరిచే ఘటన ♦ గా దిది నీ కగు నెట్లు లై న నీ
 పని యొనఁగూడఁగాఁ దెలియఁబల్కుము నాగతు లన్ని కల్కితోన్.

సీ. పడఁతి! యల్లునిఁ గొంచె ♦ పఱచుట యత్తకు
 న్యాయంబు దప్పిన ♦ నడత యనుము
 పనిత! న న్నింతటి ♦ వానిఁగాఁ బెంచిన
 నీ వెఱుంగవె నాదు ♦ భావ మనుము
 నెలఁత! నానేరంబు ♦ నీవె యోర్చక యున్న
 నిక నోర్చి యెలువా ♦ రెవ్వ రనుము
 చెలి! నీకు నామూఁద ♦ నలుక దోచిన దెల్ల
 పరఁగ నే జేసిన ♦ పాప మనుము

తే. గీ. తరుణి మున్న నీయధరామృతంబు నాను
 బలిమి నిన్నాళ్లు ప్రాణముల్ ♦ నిలిచె ననుము

ఉవిద సనువంటిమగవాని ♦ సవల సీపు

నెనరున గడించుకొన నేర ♦ వనుము చిలుక. 38

చ. ఏలమిని మత్తనూజని వఃహించుక ముందుకుఁ దేవె యాత్మయే
కలుగును బుత్తుఁ డై యటులఁ ♦ గావున నాతఁడె నేను నీకు నె
ట్లు లయినను న్నను న్మనుపుటాప్పను నామన వెల్లు దెల్పెదో
నెలఁతకుఁ బాపపుణ్యములు ♦ నీచెయి నున్నవి రాజకీరమా. 39

కం. బలుపక్షపాత ముడుగుము

ఫలభంగము లిడఁగఁ బోకు ♦ ప్రాణము గావక
గలవేళఁ దెల్పినా నో

చిలుకా దయచేసి చూపు ♦ చిలుకలకొలికిన్. 40

చ. అన విని చిల్క నావలన ♦ నారడిమాటలు పుట్టఁ బోవు నే
వనితకుఁ దేటగాఁ దెలియఁ ♦ బల్కెద దైవము తోడు గావలెక
వనజదళాక్ష న న్నెఱుగఁవా యని లోపలి కేగి కల్కితోఁ
దన కగుకొన్ని కార్యములు ♦ తా నయి యేకతఁ జెప్పి యందఱున్
విన వినతాంగిఁ జూచి యనె ♦ వేమరు నామరుఘోటి నవ్వచున్. 41

ఉ. వాసవనీలనీలకచఃభారము ముగ్ధగదియించి యేను నీ

దాసుఁడ నంచుఁ జేరుమురఃదానవవై రినిఁ బిల్వఁగావలెక

బోసరి పొమ్ము పొమ్మనినఁ ♦ బో ననుచుక మెడఁబట్టి నూకఁగా
నాసను జూరు పట్టుకొనినట్టులఁ బోక పెనంగి యాడెడిన్. 42

కం. అన విని వనిత గిరుక్కున

ఘనమణితాటంకరుచులు ♦ గన నటు మోమై

విస న ట్లుండిన మరలం

జని శౌరిని జేరి మిగులఃసంభ్రమ మొదవన్. 43

చ. ఇదె సమయంబు ర మ్మనినఁనింతుల నెంతో తొలంగఁ ద్రోయుచుం
బదిల మెనంగ లోనఁ జని ♦ పావలసద్దులు గండపెండెపుక

రొదల నడంచుకొంచు మదిలో భయస్పృహముల్ చెలంగెగా
మదనుని గన్నమన్నెదొర ♦ మానముతోడుతఁ బోవ ముందటన్.

సీ. నునుపచ్చరాకట్టుపనిగీముల గడంగి

రవ మేది యుండు పాఠావతముల

మగలాలడగుగూళ్ల ♦ మరగి లెలల్ వంచి

పలుకు లాడక కూర్చుచేలుకగముల

జలుగుకెంపులయంత్రములమేలె లంటక

చాల సోలుచు దూలుశాకిలను

బటికంపుచగతుల ♦ నటనముల్ చాలించి

సారె నేసారు మయూరములను

తే. గీ. బాలశశిరేఖకు ముకుంగుపద్మినులను

వల్లకేవేముగజాదివాదనముల

జోలిమాలినచెలియలఁ ♦ జూచి చూచి

తెటవకోపము వానిచేఁ ♦ దెలిసికొనుచు.

45

ఉ. ఏ మని పల్కునో చెలియ ♦ యేవహి నుండునొ యెట్లు లెంచునో
యే మని పల్కెగా వలెనొ ♦ యే నపు డే మన నేమివచ్చునో
కాముడు తోడు గావలయుఁ ♦ గల్గికి మాకును జర్చ లేక ముక్
ప్రేమలఁ గూడఁ గల్గునొ యరే యని నెమ్మదిఁ జింత సేయుచున్.

ఉ. గోపవతంసుఁ డీపగిదిఁ ♦ గొంకి తొలంగుచుఁ బోయి రాధికా
గోపిగృహంబుఁ జేరునడ ♦ గుండియ భ గ్గన మెల్ల మెల్లగా
లోపలి కేగి యచ్చట సరోజరిపూపలవేదిశయ్యపైఁ
గోపము గొన్న యాకుసుమకోమలినిం గని మేను ఝల్లనన్.

47

చ. పదములదండ నుండి భయభక్తు లెసంగఁగఁ జుట్టి కెందొగల్
పొదలెడువీవనన్ జలువ ♦ పుట్టగ వీవగ దానఁ జానకున్
మదిని దురాపకోపశిఖ ♦ మట్టుక మీఱ మురారి ధీరుడై
మృదుమధురోక్తులన్ బలికె ♦ మీనవిలోచన నెన్ని తిన్నెగన్

48

చ. జలకము లాడ వేమి నునుచల్వలు గట్ట వ దేమి మోమునం
 దిలకము దిద్ద వేమి జిగి ♦ చేరెడిసొమ్ములు పెట్ట వేమి మై
 గలప మలంద వేమి వగగి విరిజాజులు పూన వేమి నా
 వలనను దప్ప లేమి మగువా వివరింపు మెఱుంగ వేడెదన్.

49

సీ. అలసూర్యబింబ మై ♦ యలరుసీనమ్మొగం
 బలసూర్యబింబ మై ♦ యలర నేల
 మారుశరంబు లై ♦ మీఱునీచూపులు
 మారుశరంబు లై ♦ మీఱ నేల
 ప్రబలదుర్గంబు లై ♦ ప్రబలునీగుబ్బలు
 ప్రబలదుర్గంబు లై ♦ ప్రబల నేల
 యరిదిబంగార మై ♦ యమరునీమెఱిగి
 యరిదిబంగార మై ♦ యమర నేల

తే. గీ. చూడఁ గూడనినీరూపుచూడ కెనఁగె
 నేటి కేటికి నెరయంగ ♦ నెరుక పడఁగ
 నిరితయలుకకుఁ గారణం ♦ బిది యటంచు
 మందలింపుము నాయాన ♦ మందయాన.

50

సీ. మన కెన్నడును రానిఁహూన మిప్పుడు పూని
 మాటాడ వేటికే ♦ మధురవాణి
 నీకు నాకును గాని ♦ నేరంబు మది నాని
 మనసియ్య వేటికే ♦ మధురవేణి
 యరమరికలు పూని ♦ యానె న్నమాట మోని
 మొగ మేల చూపవే ♦ చీగురుభాణి
 నిన్ను నమ్మిపవాని ♦ న న్నెక్కడను లేని
 యగ డెల చేసెదే ♦ యబ్జవాణి

తే. గీ. మారు డెదే కానితన ముఖి ♦ పోరె భాని
 నీదు పుణ్యానెదే నే నేరనేని

గాని మఱి దాని కేమీ నీవై నఁ గాని
కరుణఁజూడఁగి రాదె యోమరునితూగి.

51

కం. పెంచినదానవు దానిఁ గ

దించినదానవును నీవె + తెగి మమ్ముటకుం
బంచినదానవు నీవే

మంచది మఱి నీవె యటుగ + మర్యా దటవే. 52

ఉ. నేరము లున్న వోర్చి నను + నిబ్బరపుంజనుదోయి జేర్చి బల్
కూరిమి మోవి నొక్కుచును + గుల్కుచుఁ బైకొని వేడ్కఁ బావురా
దారిగఁ బల్కుచుం జిత్తులతాఁకుల నూకులఁ బైసరంబులక
సారెకుఁ గూడి నామనను + చల్లఁగఁ జేయవె మున్ను కోమలీ. 53

నీ. సకియ నీకీల్ద + సరి వచ్చె నని కదా

మించి కాలియుని ముద్దించు తెల్ల

నింతి నీజామ్మల + కెన వచ్చె నని కదా

విడక కంసునివిల్లు + విఱ్ఱాడు తెల్లఁ

దెఱవ నీచమలకు + సరి వచ్చె నని కదా

గిరివంబును బెల్లగించు తెల్ల

సతి నీనితంబంబుజత వచ్చె నని కదా

మున్ను బండని గూలఁ + దన్ను తెల్ల

తే. గీ. వనిత నీయానమున కెన + యనుచుఁ గాదె

కువలయాపీడమును బట్టి + కొట్టుతెల్ల

నట్టిసను న్యాయమా యిట్టిరట్టు సేయ

సరయు మది లోన నీజైన + హంసయాన. 54

చ. చెలిమిని జిన్ననాడె నను + జేరఁగఁ దీసి విరాళి గొల్చి నీ

పలచనిమోవిచక్కెరలపానక మానఁగ నిచ్చి నిడుకొఁ

గిలి నిడి చొక్కఁ జేసి మరుఁకేళుల రా పొనరించి యిట్లు లీ

వల వలదన్నఁ బోవుదునె + పాదుకుఁ దీయక రాధికామణి. 55

సీ. మన కిద్దఱికి మున్ను ♦ మఱుగుగా నడిచిన
 మరునిముచ్చట లన్ని ♦ మఱచినావె
 వడలితి చీర నా యెదుటనే బిత్తల
 ననఁ జూడఁ బో కని ♦ నగితి వీవె
 చెంబు పట్టుకొని చేసినపను ల్మఱచితి
 చిన్నవాఁ డంటివి ♦ చింత యేమి
 పంగుగా నీతొడపయి నన్ను నెక్కించి
 నాకు నుబ్బిన మెత్త ♦ నవ్వి తీవె
 భ్రాంతి నాకను లెఱు ♦ బాటుట గని నీవు
 నిట్టూర్పు లిచ్చితి ♦ వట్టె యపుడు

తే. గీ. తిరిగి నీవేల బొల్లెమే ♦ స్థిరము పఱచి
 చెప్పరానివి మఱి కొన్ని ♦ చేసి తీవె
 మనకు జరిగినచేష్టలు ♦ మఱచినావె
 అమ్మతోఁ జెప్పబోకు మంటంటి వీవె
 మరులు కొల్పినదానవేమగువ నన్ను
 నహహ! యిప్పుడు విడుచుటఁ న్యాయమటవె. 56

చ. ఒకపరి నీకడ న్నిలిచి ♦ యుండినఁ జాలదె యొక్కసారి నీ
 సొగసుమిటారపుంబయటఁ ♦ సోకినఁ జాలదె యొక్క తేవ నీ
 పగడపుమోవిపానకము ♦ పానము చేసినఁ జాలదే తపం
 బొగి ఫలియించె నంచు మది ♦ నుందుఁ గదే జగదేకసుందరీ. 57

మ. అదిరా వింతవిధం బ దార తమకం ♦ బాయంద మింకొక్కమా
 టది బొ గాయె నటంచుఁ గన్ మొగించి నీ ♦ వర్ధిక్తులన్ మెచ్చుఁగా
 మది నుప్పొంగుచుఁ బ్రక్కమూర్ఖులను బ్రేమన్ మోహము న్నించ ని
 న్మదనానందరసాబ్ధిఁ దేల్చెదను గొమ్మా సమ్మతంపం గదే. 58

సీ. అందె నై తే కదా ♦ యరవిందములు నేను
 జేరి నీపదసేవఁ ♦ జేయుచుందుఁ

ఆర నై తే కదా • చెలియనో నీమన

జనునోరుకావర్క • నీనీ గందు

రైక నై తే కదా • రమణి నీనిచ్చెంపు

మెలుగుచనుబ్బల • మేల్మి గంగు

ముంగ రై తే కదా • మోహనాంగి నీదు

పాలపుటూర్పులగాలి • పోణి యందు

తే. గీ. సహపా విత గాఁగ మీనకూర్మాదిరూప

ములను దాల్చితి వెట్టి నై • ముక్కుగుమ్మ

తొల్లి యీచింత మొక్కింత • తోచదాయె

గతిము లగుకార్యములఁపు • కలఁగనేల.

59

చ. చెలిమి యొనర్పవే మనవి • చేకొనవే మొగ మెత్తి చూడవే

పలుకవె చేర రావె నను • బ్రక్కను జేర్పవె యాదరింపవే

వలపు గణింపవే మరుదివాణము నంటద సమ్మతింపవే

నిలువ తరింబు గాదు కరుణింపవె నన్నిక భామినీమణి.

60

చ. పొలతిరొ నీవు పంప నటు • పోవుటమాత్రమె కాని దానిపైఁ

జెలిమి యొనర్ప లే దనుచు • జెల్వగుకీల్లడచిల్వఁ బట్టి మే

లలర నితంబభూమితల • మంటి ముఖద్విజరాజు ముట్టి నా

నిలకడ తెల్లఁ దెల్లమిగ • నీయధరామృత మాని తెల్పెదన్.

61

కం. ఇంతి పూజోలులమేల్

బంతి నేమంతివిరిరువారపుబంతి

కంతునిపట్టపుదంతి

పంతమె నాతోడ నీకు • వలపుల దొంతి.

62

కం. అని యెంతవేడుకొన్నను

జన వియ్యనిచెలిని జూచి • సారసనాభం

డనియె మది చిటము దెచ్చుక

వినయము నునుకనుక వలపు • వెనఁగొని తొలుకన్.

ఉ. మారుడు చూడ నావరకుఁ మారుడు బావమఱుది రాజు నా
 పేటివాఁడు మాధవుఁడు * పేర్నిని బ్రాణపదంబు గాలి నఁ
 వీ రిక నేమి నేయుదురా * వేమఱు జూచెద నీదుకోస మ
 వ్యాఘ్ర వారె బాము లిడి * ప్రాణము దీసిన నిచ్చెదం జెలి. 64

చ. నెలతరా నిన్ను నమ్ముదున * నీదుకురుల్ కుటిలమ్ము లాయెఁ జూ
 పులు చపలమ్ము లాయెఁ గనుఁబొమ్ములు వక్రము లాయెఁ గబ్బిగు
 బ్బులు కఠినమ్ము లాయె మఱి * భావము కర్కశ మాయె నాపయి
 గలుగుట యెట్లు నీకు దయ * కన్గొనవే మది నంగనామణి. 65

కం. చిగురువిలుకానిశెరములు

తగ వెన్నునఁ దూరి నేను * దల్లడపడఁగా
 సొగసారి యింత యోర్తురె
 సగినం దగుపాటి గాక * నాశీకముభ. 66

స్త్రీ. పలచి పాయుట పగఁవారికై నను గాదు
 'మునుపుగా నన్నది * మనమె కాదో
 కవఁ బాసి బ్రతికినఁకాంతలఁ గాంతల
 నటు మెచ్చనిది మన * మానొ కాదో
 మనకూటమికి నాడుఁకొనెడువారలకన్నఁ
 బాడిచినరీతిని * నమవ లేదో
 యుదయాస్తమయముల * మదిలోనఁ దలఁపక
 గడియకు పలుమాఱు * కలియ లేదో

తే. గీ. యిప్పటిఱుగానుబంధంబు * లిట్లు లుండె
 నైన నేమాయె నే మైన * నైన గాని
 సుఖముగా నున్న నెప్పుడైనఁజూడవచ్చుఁ
 బోయి వచ్చెద సెలవిమ్ముఁపువ్వుఁబోడి. 67

చ. అనఁ గుబుసంబు నూడ్చినమహాభుజగాంగవ వా ముసుంగు తె
 వ్వునఁ బెనవేసే లేచి ముడిఁబొమ్మ లెవంగఁ గటంబు లుబ్బుఁగాఁ

గనుదొంగ లెట్టవార ముఖశంజము జేవురు దోచుఁ జెమ్మటల్
కనఁబడఁ గావిమో వదరఁ • గామిని పల్కె మరాపకోప యె. 68

ఉ. ఎవ్వరు పిల్చి రిచ్చటికి • నెందుకు వచ్చితి వేమి కార్య మే
నెవ్వతె నీ వెవండ విఁక • నెవ్వరి కెవ్వరు దేని కేది మీ
జవ్వని విన్న రవ్వ లిడుఁ • జా ల్తడ వాయెను వచ్చి లేచి పో
నవ్వెద రెల్లవారలును • నన్నును నిన్నును గోపశేఖరా. 69

చ. నిలుకడ సున్న తాల్మి నహి • నేస్తము దబ్బర మాట పద్దులే
వలపు హుళక్కి యాన లుసి • వావులు పైపయిమేల్చి నీదునీ
తులు మెలమెచ్చు లాదరణ • దూఱు దయ ల్గుట నమ్మ వచ్చునే
యిల మగవారిఁ దస్మహిమ • లెన్నఁగ శక్యమె యందులఁ హరీ.

చ. కపటులు క్రూరచిత్తులు న్వశాశ్చర్యపరుల్ కరుణావిపర్జితుల్
చపలు లనత్యభాషణ లిళల న్మగవారలు వారిలోనఁ గొం
చపునెరతుంటవింటివగఁసామివి దేవర నీకు నాపయి
గృప మఱి యేటికి న్లలుగుఁ • గృష్ణ హరీ నవనీతచోరకా. 71

చ. మలఁకలమాట లిందు బహుమానము లచ్చట గచ్చు లిచ్చటఁ
దలఁపులు దానిపైని బలుతప్పలు నాపయి నేస్త మాడఁ జే
రలుక మ ట్టిడఁ గూర్చివగ • లక్కడ నిక్కడఁ తక్కు లద్దిరా
తెలియఁగ వచ్చె నీనడత • తెల్లముగా విటలోకనాయకా. 72

చ. వలపులతిట్లు కొట్లు రతిపద్దులు నబ్బినచోట ముద్దులుం
గలుగఁగఁ బోదు నాయెడనె • కాని మఱెక్కడ నంచు నుంటి చాల్
నలుగురివల్ల నీ కిదియె • నైజ మటంచు నెఱుంగ నైతి హా
నలువశిరంబు ముట్టినను • నల్లనివానిని నమ్మ వచ్చునే. 73

ఉ. ఏమని చేరెనో చెలిమి • యింతి రవంతయుఁ జింత నేయకే
వేమఱు నీదుపాలఁ బడి • వేడి పెనంగిననాటనుండియఁ
బాములె కాని సౌఖ్య మొకపాటిగ నై న నెఱుంగ నైతి రా
రామునిఁ బొందురామక్రియ • రామునిసోదరుఁ డొదు వన్నిటన్. 74

ఉ. లక్ష్మణీకాళి వేద మజి • యష్టోష్ఠ్యుఁడు వేదే సూర వేద
 ష్టోష్ఠికాళి వేద కన • నిష్టోష్ఠ్యుఁడు వేద యుక్త నే
 లక్ష్మణీకాట లాదవత • లాదగు లాకొక శ్రేనిహుటుముల్
 మున్నవడవ్వునంపును • ముల్ దలపోసిన నేమి శ్రీహరీ. 75

ఉ. లక్ష్మణ మల్ల నామనసు • నై నటు లాచుమఁ కేరి కన్నులుం
 గన్నక బాస లిచ్చి దయ • కన్నక నీవె విరాళి గొల్పుఁగాఁ
 దన్నక నీవె నే నయమః • దదయు నమ్మితి నాయునాఁడె నిన్
 గన్నయెలుంగుచిల్పి వని • కాంతంఁడ నే నెఱుంగంగ నైతిరా. 76

చ. తొలుతను దమకుటునొకొ • దోమలు గుట్టునొ యంచుఁ జూచి నే
 నెలమిగ నెత్తి పెంచి నిను • నితటివానిగఁ జేయు పెల్ల నీ
 చెలియల కొప్పగించి వెతఁ • జెందనొ కూడి సుఖంబు లందనో
 పలనుగఁ దెల్పు మీ పయిన • వైనము గాఁగ మురాసురాంతకా.

కం. విషకంధరునెచ్చెలి నై
 విషకుచచనుబాలు గ్రోలి • విషనిధిలోనన్
 విషధరుఁడె దగునీదగు
 విషమగుణం బేల పోవు • విషరుహసయనా. 78

సీ. ధర బెస్త నేస్తంబు • తొరసాలెపద్దులు
 వెలయాలికూరిమి • విలులనియమ
 మగసాలెనిజమును • జగలోభియీవియుఁ
 గలుబొమ్మలింతిగి • కాకేతెలుపు
 కోమటినత్యంబు • గొల్లనిరసికత
 కాముకజనులజ్జ • ఖలునికరుణ
 చోరన్వదేశంబు • జూదరిధర్మంబు
 తగవరిమోమోట • మలసునిరతి

తే. గీ. గగనకుసుమంబు గొడ్రాలుకన్న బిడ్డ
 శశివిషాణంబు దుడ్డిజఃజాతుఁడనత

పంచమశుచిత్వ మన్యునిఁ మంచితనము

గలదె నిన్నునఁ బని యేమి ఁ కలికృష్ణ.

79

తే. గీ. వాతె రానుచుఁ జెలిఁగూడువారు లేకొ

ప్రక్కఁ బాయక నతి నేలువారు లేకొ

వనిత నైకము గొని పొర్లువారు లేకొ

వారు నీచారి మెడఁగట్టు ఁ కోరు గాని.

80

సీ. గోముఖవ్యాఘ్ర మై ఁ గుదిగొనుమాయత

వదిసగారికి మాటు ఁ పలుక రాదు

మగఁ జ్ఞతె యేవేళ ఁ మందుచు నుంచును

మామగా రంభకు ఁ మంట్లమారి

పెదబావగారై తె ఁ బెబ్బులివలె దూఱుఁ

బినబావ చేకత్తి ఁ పెట్టఁ డవల

నిరుగుపొరుగువారఁలే, యమమూతలు

తోడితోడలి కెదు ఁ రాడఁ గూడ

తే. గీ. దన్నదమ్ములు గన మేకఁవన్నెపులులు

సారిది నిండఱికనుగట్టి ఁ నున్నఁబెట్టి

నేను నినుఁ జేర నీవందు ఁ దానిఁగోర

బ్రతుకు బాగాయె ధూర్తగోఁపాలరాయ.

81

కం. అల్లందు కందుకొని నీ

బెల్లింపులఁ బడినమొదలు ఁ పెనుబాములకే

యిల్లయితి నరసి చూడఁగ

గొల్లనితోఁ బొందుచెలికిఁ ఁ గొదవే కొదవల్.

82

కం. మును నిన్నుఁ గోరి చేరిన

దనుజాంగనముక్కు పోయె ఁ ధర నని తెలియఁ

విని కని వలచితి ననుచో

నిను చూడఁగ నేల నన్ను ఁ నే ననక హరి.

83

సీ. మును మున్ను కొన్నాళ్ళు ♦ మన మున్న యద్భుతం
 బదివిప్పి చెప్పఁగా ♦ నలవి గాదు
 తవిలి కొన్నిదినంబు ♦ లవల నభేద మై
 మెలఁగితి మెడ లేనిఁమేల్చి యెసఁగ
 సంతట నీవు నే ♦ నని కొన్నివారమ్ము
 లమరితి మిద్దఱ ♦ మగుచు వెలసి
 యిప్పుడు ముగుర మైఁయీనలుగురిలోన
 విను కాపురము మూఁడుఁవిధము లాయె

తే. గీ. నేమిటిసుఖంబు లిఁకమీఁద ♦ నేటిబ్రతుకు
 లేటివఱదలఁ బోయె నీమాట లెల్ల
 నూర క్షు రవ్వ లిడి సరివారు నవ్వ
 వసుధపైఁ దారి నే నుండ ♦ వలెనె శౌరి.

84

సీ. ఎన లేనిప్రేమ నీ ♦ వెపుడు వత్తువో యంచుఁ
 దలవాకి లిల్లుగా ♦ నిలిచి యుంటి
 రమణ నవ్వచు నీవు ♦ రాఁ జూతునే యంచుఁ
 బడఁతుల శకునంబు ♦ లడుగుచుంటి
 ములు సోఁక కీవు రా ♦ వలెఁ జేర న న్నంచుఁ
 గులదేవతల నెల్ల ♦ గోరుకొంటి
 నేరీతి నైన నీ ♦ విటు రాక పో వంచు
 నిలువనిప్రాణముల్ ♦ నిలుపుకొంటి

తే. గీ. మరునివెడవింటిపాల్పడి ♦ యెరుక గంటి
 నిపుడు నిను గంటి నీమాట ♦ లెల్ల వింటి
 విడుము మీఁకఁ దొంటిపోకలు ♦ నడువవంటి
 దంటయిశయింటి కేపామ్ము ♦ తమ్మికంటి.

85

సీ. నీదుముద్దులగుమ్మ ♦ నీమోచి నొక్కితే
 కటకటా నామది ♦ కంధ నేల

నీప్రాణనాయిక ♦ నీశక్కు గీటితే
 కనలి నామది చుఱు ♦ క్కనగ నేల
 నీదుచక్కెరబొమ్మ ♦ ని న్నెంచ కాడితే
 పొగిలి నామది చిన్న ♦ వోవ నేల
 నీదుపట్టపుదేవి ♦ నిను చాల నెనసితే
 యుసుగక నామేను ♦ బడల నేల

తే. గీ. నీదుదొరసానిచనులచే ♦ నీయురంబు
 నొగులఁ గ్రుమ్మి నామది ♦ నొవ్వ నేల
 దానిసొమ్ముల కెవ్వతె ♦ దలచి చూడ
 వలపు పగవారి కై నను ♦ వలదు కృష్ణ. 86

తే. గీ. మున్ను జత గూడి వెంటనే ♦ నిన్ను వీడి
 ప్రాణములు చేర నిన్నాళ్లు ♦ పట్టె నొర
 మరల నినుఁ బొంది పోయిన ♦ మరులు చెంది
 జాలిఁ బడఁజాల నందగో ♦ పాలబాల. 87

కం. ఈనాటివఱకుఁ గానని
 యీనాయత మెల్లఁ గంటి ♦ నీనానినుఁ దా
 నీనం గాచియు నిశ్శకే
 యీ నాయెను నింక నాన ♦ తేల మురారీ. 88

నీ. కావేటికాల్వలై ♦ కడుఁ బొఱుకన్నీరు
 వారక తుడిచెడు ♦ వారు లేక
 విరహగ్నిశిఖలచే ♦ వేగుచుఁ బొరలాడ
 సూరడిల్లుమ యను ♦ వారు లేక
 దిగులుచే నిల లేక ♦ తెగువ నేఁ జేయుచో
 వల దని పలికెడు ♦ వారు లేక
 మరుకోల లెద నాటి ♦ నెరకొట్టు కాడఁగా
 భయపడ వ ద్దను ♦ వారు లేక

తే. గీ. కలగి మోహాన్నిలో మున్సి ♦ గాలిసోక
గట్టు గానక యుంటినే ♦ గాసిపడడి
నాటికే లేనిమతి సీపు ♦ నేటి కేల
చాల తడ వాయె లెమ్ము గోపాలరాయ. 89

కం. మానమె ధనముం గేహము .
మానమె సర్వంబు చూడ ♦ మానవతులకు
మానము పోయిన వెనుకం
బ్రాణముతో నుండ వలెనె ♦ పద్మదళాత్మ. 90

తే. గీ. అన్నియిటు లాడఁ గాంచి ముఁగారసురారి
రమణి దాసరితప్పు దండుమునఁ దీరు
దీరుమాన మటంచని ♦ తెజవపాద
పద్మముల వ్రాలె నల్లి తమ్మి ♦ వ్రాలినటుల. 91

కం. కని మంజీరము ఘల్లన
వనజజరుద్రాదివిబుధవరసేవ్యం బై
తనరినహరిశిర మచోచ్చ
వనజేక్షణ ద్రోచె వామపాదముచేతన్. 92

కం. లేచి యదూతముఁ డనుఁ జేఁ
జాచియ నాజన్మ మిపుడు ♦ సఫలం బాయె
నీచిన్ని పదము నొచ్చెనొ
నాచికురభరంబు దాకి ♦ నాశీకముఖి. 93

చ. నెలతొ యాలకించు తొడనిగ్గు తళుక్కనఁ జీర జాఱఁగాఁ
గులుకుమెఱుగుగచ్చిచనుగుబ్బలు పొంగఁ బసిండియందియల్
ఘలుఘలుఘ ల్లనం జరణకంజములగ్ గొని తన్నివంత మై
ఝలుఝలుఝ ల్లనం బులకఁ జాలము లెత్తె న దేమి తెల్పుదున్. 94

సీ. చేతుల మెఱుపులఁ బెన్ను లెంతైనను
నొడలఁ జెందిననిగ్గు శయము మేలు

గబ్బిగుబ్బులపెంపుకలుము లె తె నను
 బిలునులనెరిమినపెంపు మేలు
 కనుబొమ్మపైదగుఁగునఫాల మె తె న
 నునుబొత్తికఁకుపుకంఁదువలు మేలు
 పలికెమపెదవులఁ గలయెఱు పె తె నఁ
 బలుకనియలఁచోటిపాలుపు మేలు
 తే. గీ. పె కి నెగిరినచీరయె యాకపంబు
 మిగుల నాలోనిద్రవమె పో గగనగంగ
 యార మాఁగారురేకయె కారుమొగులు
 వనిత యాలింగనసుఖంబె వర్షఫలము. 95

చ. చులకనఁ జేసి వక వలపు యాఱులు వచ్చిన వీర నాజినం
 బలికినఁ బల్కకుండినను బాలను ముంచిన సీట ముంచినం
 జెలి మిఁకఁ జాలు పొమ్మనినఁ జేరఁగఁ బిల్చినఁ బిల్వ కుండినఁ
 భలిభలి యాను గా దనినఁ బాయుదునా నిను రాధికామణీ. 96
 వ. అనిన విని. 97

కం. వనజాక్ష యింత చేయఁగ
 మన సొగ్గెనె యంతె చాలు మానముకన్నక
 విను ప్రాణ మేమి ఘనమగు
 నని యీసును వలపు కోప మదనము గాఁగన్. 98

ఉ. అందపుపైఁటకొంగు వదనాబ్జముపై నిడి శౌరి చూడ నా
 యిందునిభాస్య యేడ్చె నెలుఁ గెత్తి కలస్వన మొప్ప వెక్కుచుక
 సందగుగబ్బిగుబ్బులను జాతెమతన్నయనాంబుపూరము
 మందరమేరుశైలముల మాటికిఁ బాఱుర్పురంబులో యనన్. 99

చ. చెలి యటు లేడ్వఁ జూచి హరి చేరి పదంబులు పట్టి కూర్చిచే
 మెలఁతరొ యేడ్వనేల నిను మించినవాడనె కోప మంతఁగాఁ
 గలిగిన నన్ను జేయఁ గలకార్యము లన్నియు జేసికొమ్ము నే
 తలఁపఁగ నీదుసొమ్మనుచుఁ దా బలిమిం గొని కౌఁగిల్పించినన్. 100

ఉ. లంఠఁ బడంతి మై మఱచె ♦ న్నంబుజనాథుఁడు మోవి యానె నీ
మంతిని చెక్కు నొక్క హరి ♦ మర్మము లంటె మిటారి ముద్దిడె
కాంతుఁడు గోట మీఱఁ జెలి ♦ కన్గొనె వెన్నుఁడు నీవి విప్పె నా
కంఠనిదంతి తారసిలె ♦ గమ్మవడిరునిపోరుకు వడిన్. 101

వ. ఇట్లనంగనంగరోత్సాహతరంగితాంతరంగులై రాధామాధవు
లొక్కొక్కరి చక్కనినెమ్మేనికమ్మనెత్తావుల సామ్మసిల్లుచు ముమ్మరం
బగుమోహంబుల నెమ్మదింజెంది రందు నందు సోదరీరత్నం బవాంతరలజ్జా
భరంబునుంగొన మందరధరుం డమందానందంబున నందం బగుచెందోగల
విందుచందంబును డిందుపఱచుసుందరమందస్మితవదనారవిందంబున గ్రందు
కొని ముద్దువెట్టినం జెట్ట నీయక నిద్దంపుటద్దంబున కుద్ది యై తద్దయు నొప్పు
ముద్దుచెక్కుల నొక్కిన నొక్కనీయక కప్పగాఁ గప్పకప్పలం గుప్పగొప్ప
నెరికొప్పనిమిరిన నిమర నీయక చొక్కంపు కెంపుసాంపుసంపాదించు తావి
చెంగావిమోవి యానిన నాన నీయక కట్టాణిముత్తి యంబులతీగెమోడికుట్టు
పనులఁ గనుపట్టుకెంబట్టురెకకుం బట్టుచాలక మట్టుమీటి గుట్టు బయటఁ
జెట్టుగట్టిసిజ్జెపుటుబ్బుగుబ్బుచనుగుబ్బలం బట్టినం బట్ట నీయక రంగుబంగరు
దింటనెవెరివెంటనంటుతుంటవింటిదంటయింటి నంటిన నంటనీక మించుమించన
మించుక్రొమ్మించు మెయిదీగె కౌగిటఁ గదియించినం గదియించనీయక దా
పురంబులు వెట్టుచు నలయించిన నలయించువిలుగొన్నమన్నెదొరం గన్నమి
న్నయాచన్నలతలమిన్న నొంటికళ లంటి సొక్కించి వితాళించి చివచివ
లొదవఁ జివుకు చివుక్కునం బై కెక్కి నిక్కి చక్కెరమోవి నక్కజంబుగఁ
జుక్క లేరువడఁ జూకుక్కున నొక్కి మక్కువ నెక్కినం జెక్కిలి గొట్టి
మదదంతిపై మంతుకెక్కుమావంతులెక్కున సొక్కు డక్కి గిలుకలచప్పర
కోళ్ళమంచపుహాళహాళలుచు వెలివక్కిరెక్క దూదిమెత్తలో నత్తమిల్లుకీచు
బుజ్జలకూతలును సురతకృమంబుల నెదల గమగమవలచుగోరజవాదిప్రోధి
నెత్తావులు ఘుమ్ముఘుమ్మనం గ్రమ్మ చిఫచిఫవినరెడిహానపరిసురటిపిట్టల
రెట్టచప్పమలును బకదాదులమోతలును సారనకోకిలములకీవకీవలను
గుక్కిక్కిరిప్పక కొక్కికశాస్త్రమ్ముం బ్రసంగించుకలికిచిలుకలకలకలంబు

లం గప్పినవరవశమ్ములం దప్పినమరుసామువరుస లెత్తి యిచ్చుగోరవంకల
యెలుగులును నిచ్చలపుముచ్చటలం బెచ్చుపెరుగ మెచ్చు లిచ్చురాయం
చలవళావళులును గళరవమ్ములును మంజుమంజీరరుఫంరుఫభవ్యనులును విడ
కువిడువకుతడఁబడకుమెడమిడక విడివడి తొడఁబడ నదుమదుము మనునుడు
వులును ఘనజఘనసంఘట్టనా చటచటాత్కారంబులు తోరంబు లై మీస
రంబు లగుపై సరంబు లెత్త నాచిత్రరి తత్తరిలక హత్తుకొని తఘకుతఘక్కు
మనుచిలుక తేజీవజీరుహజారంబునం దమి చిలుక నెదురొత్తు లిచ్చుచు సాటి
లేనిమేటిగోటిపోటులం జొత్తిలు కొత్త నెత్తురుల మత్తిలుబిత్తరపుగుత్తంపు
చనుగుత్తు లెద నొత్తి యిరుగేలు సాచి కంబుధరుగళంబును గాఁగిలించి
మోము మోమునక జేర్చి తన్మధురాధరసుధాసధారలం గోలి తియ్యని
రుచులందేలె నిట్లెరువురు నొడలడరఁ దొడరిదుడుకు లదరింపులు భూభం
గంబులను చిఱునన్న లుద్దవిడిపదులగ్గలికెతాఁకునూకులువీకమీఁ బాహా
బాహిం గచాకచిం బెనంగుచుఁ జెంగట నెనంగుభరన్మిర్మిత చిత్రతత్తరత్తు
మాలికాయంత్రపాంచాలికాహస్త విన్యస్త మల్లరంగసముల్లసితమల్లవల్లభుల
దండివెనుదండివిడక న్వస్తనువర్ణ మోనీయనుగంధబంధునుమతాశవృంతో
ధూతహతప్రవర్ధి తాగురుధూపధూమస్తోమంబు లెగిరి నిగనిగ మనుజిగిమొగు
లనఁ గప్పకొని యన్యోన్యన్యసలాలోకనోత్సాహమోహంబుల నించుక యప
నయింపఁ బునఃపరస్పరదర్శనోద్యోగవేగంబులంబుట్టి జెట్టునిట్టూర్పుగాఢు
లం గొట్టువడి యెట్టకేలకుం దెట్టగిలి నెట్టన మొగంబులు చూచుకొని తడ
వెడసి యొడఁ బడినజక్కవపక్కులమక్కువ లంది యిం పొందం బొందు
చౌశీతిబంధప్రతిబింబంబుల ముకురంబులం గని సంకుచితమందహాసంబుల
నిరవొందుచుఁ బెనంగునమయంబున.

కం. హత్తుకొని యిన్ని విధములఁ

దత్తరవడ ననఁగి పెనఁగి ♦ తనివారక యా

చిత్రరి పైకొనె హరిపై

మత్తేభముమీఁద నెక్కు ♦ మావంతుఁ డనన్. 103.

సీ. మరుగుజానముఁ బోలె ♦ గిఱికొన్న నెరికరు
 ల్గొమ్మొమ్మన్దోచుచీ ♦ కటులు గాఁగ
 జలజల మని గాలు ♦ స్నజాజలచాలు
 చీలి వ్రాతెమరిక్క ♦ చాలు గాఁగ
 జిఱుకమ్మచెమ్మట ♦ తెఱి దోచుఫాలంబు
 శేజేనిచ్చిన్నారితేక గాఁగ
 గరఁగి జాఱిసిన్దు ♦ కస్తూరితలకంబు
 క్రందుగాఁ నెలు వందు ♦ కందు గాఁగ

తే. గీ. నలపుచిఱునవ్వు లలతివెన్నెలలు గాఁగ
 నాశలను బెంచి కాననియంద మూని
 కృష్ణపక్షితి నా ♦ కృష్ణవేణి
 కృష్ణదేవునిపై నుండి ♦ కేళి నలిపె.

104

సీ. చెందు గోరించినదండిగాఁ బై నుండి
 కుఱుచనన్నలఁ బడు ♦ గొంతసేపు
 గాలి చక్కొమ్మఁ జుట్టు ♦ కరణిని దిరుగుల్ల
 వింతగాఁ దిరుగును ♦ గొంతసేపు
 పసిడిజుల్రపుబొమ్మ ♦ పగిది విన్నాణముల్
 కులుకుదు నటియించు ♦ గొంతసేపు
 తుద నాడుబొంగరం ♦ బిది నాఁగఁ గసి దీఱు
 గంతుశేవం బాడు ♦ గొంతసేపు

తే. గీ. అభినయము పట్టు మని చెక్కు ♦ నమరి గొట్టు
 ముద మొదవఁ దిట్టు ముద్దుపై ♦ ముద్దు వెట్టు
 మర్మములఁ గొట్టు మెలమెల ♦ మబ్బు దట్టు
 బాల హరిపై ని బుంభావ ♦ కేళి వేళ.

105

చ. సరసిజగంధి యీపగిది ♦ శౌరిని గూడుక కౌఁగిలింపఁగా
 గిఱికొని ముత్యపుకాసరులు ♦ కెంపులదండలు ఝల్లు ఝల్లు న్న

బెరుగుచు రాతె ము చ్చుగుడు ♦ ఘోషముల్లెయతూపుగుంపు రె
ద్దురుఁగివిస్ఫులింగములఁ ♦ గూడుక రానినలీల దోడుగఁ 106

వ. అట్టియదనున మదనజనకుం డామదవతిం జూచి యిట్లు లనియె.

సీ. వలుదగుబ్బలగోరు ♦ వంక లేడవి రాధ

యవి నీ వెఱుంగుదు ♦ వంబుజాక్ష

చక్కెర కెమ్మోవి ♦ నొక్కు లేడవి రాధ

యవి నీ వెఱుంగుదు ♦ వమరవంద్య

మిసిమిఱెప్పలఁ డిమ్మిరసము లేడవి రాధ

యవి నీ వెఱుంగుదు ♦ వాదిదేవ

తగువెన్నునరిపెనదండ లేడవి రాధ

యవి నీ వెఱుంగుదు ♦ వతసుజనక

తే. గీ. యనుచు నిరువురు గడిదేరి ♦ హవుసుమిఱి

యాని సరిపోరికెమ్మోవు ♦ లానఁజేరి

తమి చెలఁగఁ జీరి యల కేరఁజములఁదారి

కోరి మరుబారి నలసిరి ♦ కొమరు మీఱి.

సీ. రమ్యబృందావనా ♦ రామసీమలయందు

సెతులితగోవర్ధనాద్రియందు

సత్పథోజ్జ్వలరత్నసౌధాగ్రములయందుఁ

దరణిజ్ఞానైకతస్థలములందుఁ

బారిజాతలతాంత్రపర్యంకములయందు

బహుచిత్రకేళికాగృహములందు

1. కూడి మరుకేళిపలిసిరి ♦ కోవ మారి. [మూ].

2. స్వచ్ఛోదకాపూర్ణసరసు లందు. [మూ].

మారుతకలితవాఙ్మీరకుంజములందు

భీమనదీతీరభూములందు

తే. గీ. సరసభాండీరవటతరుచ్ఛాయలందుఁ

జారుతరచంద్రచంద్రికాపూరమందు

దేవదేవుండు రాధికాదేవితోడఁ

గూడి విహరించె మదిలోనిఁ కోర్కు లలర.

109

తే. గీ. సంపదలు గల్గురాధికాసాంత్వనంబు

చదివినను విన్నఁ గైకొన్నఁజదువుచున్న

వారి కవ్వారిగా నలవార వారి

జాక్షుఁ డొసఁగును గోరిక లధికదయను.

110

శా. శ్రీలక్ష్మీముఖపద్మపట్నద తనుశ్రీక్షీప్తనీలాంబుదా

లీలామానుషవిగ్రహః ప్రమదలేలీహానశయ్యాస్పదా

కాళిందీతట కేళికోవిద మహాకంసాదిదుష్టాత్మదా

కాళీయోరగరత్నరంజితపదా లకాంతేయధైర్యప్రదా.

111

కం. సారగదాధార సదా

చార సదాతనువినూత్నచారుతరోద్య

న్మారజితాకారయుతా

ధీరనుతాపారచరితధిక్క్రొతదురితా.

112

మత్త. నాగపాలక నాగదాలక ల నాగఫాలకవాహనా

వాగధీశ్వర వాగహీశ్వర ల వాగనశ్వరగాహనా

యోగచారణ యోగధారణ ల యోగకారణ సాహనా

భోగశోషణ భోగనీషణ ల భోగిభూషణమోహనా.

113

గ ద్య ము.

ఇది శ్రీచిన్నికృష్ణకరుణాకటాక్షపీఠాక్షణప్రవర్ధమానానూనశృంగారసప్ర
ధానసంగీతసాహిత్యభరతశాస్త్రాదివిద్యాపారంగత శ్రీమత్తిరుమల
తాతయాచార్యపాదారవిందమిళిందాయమానమానసచోళ
సింహాననాధ్యక్ష ప్రతాపసింహమహారాజ బహూ
కృతానేకచామికరాంబరాభరణ ముత్యా
లుగర్భశుక్తి ముక్తాయమానముద్దు
పళనిప్రణీతం బై నరాధికా
సాంత్వశం బనుశృంగార
ప్రబంధంబునందు
సర్వంబును జతు
ర్థాశ్వాసము.

తే. గీ. కృష్ణదేవునియాజ్ఞ నీ ♦ కృతిని ముద్దు
పళని యనువేశ్య రచియించె ♦ లలితపణితి
అధికశృంగారకావ్య మై ♦ యలరియుంట
దీని మున్ముందుఁ బ్రకటింపఁ ♦ బూనినాఁడ.

ఇ ట్లు,

కో సూ రు గు రు నా థ మూ ర్తి,

స్థాపకుఁడు,

శృంగార కావ్య గ్రంథమండలి.

త ప్ప ప్ప లు

—:0:—

పుట	బంతి.	తప్ప.	బిప్ప.
12	27	కరున	కర్జున
13	13	ల్లీను	ల్వీను
55	3	జిగింద	జిగిచంద
105	27	తెపునా	తెపునా
136	21	లిగింతగి	గిలిగింత
144	12	పక్ష	పక్షము

● స వై ప దు లు ● .

— ముద్రితము —

*

● ర స స హి తు ●

వెంపటి నాగభూషణం: ఎం. ఏ.

గోపకేశోరుని వల్లవీ—పల్లవ—వీరిని రాసక్రీడావిహారములు
...వీరి—ఆశీరులకు, కంటకములైనా, దేవతలుమాత్రము—నీల
వర్ణుడు గోపభామలను సూర్యసూతాపురినసీమలకు మరలించుకుని
పోయిన ప్రత్యనసరానా—విరులవాసలు కురియించి, ఆమోదకోలా
హలము చేయకుండా మానలేదు. వావివరుసలకు అవసరమూ—
అవకాశమూలేని అమృతమూర్తులకు...స్వైరగమనము విధాయ
కము. నందకుమారుని మార్కటకేశోరవిరోధములకు, అంతకూ
తలమీరిపోయిన చేతలకు—భాగవతులు తగులాటమొనరించిన పర
మార్థము...ఉండనే ఉన్నదికదూ, పరువుకాపాడటానికి!

—గోకులములో, కృష్ణుడు — అడ్డుపెట్టేవారులేకుండా,
ఎవరు ఏమనుకుంటారో—ఇది ఉచితమా—అనుచితమా అనే
బెరుకు లేకమున్నూ లేకుండా,...గొల్లకన్నెల మానధనములు స్వీ
యత్తం చేసుకోవడం—కులపెద్దలు చూసిచూసి సహించలేక,—
ఇకనుంచీ అడవాళ్లుఎవరూ కృష్ణునిచాయలకై నా పోరాడని, ఆతని
కంటికై నా కనపడరాదని,—అనుశాసించి, ఉల్లంఘనముకాకుండా,
వేయికన్నులతో కాచుకుంటూఉన్నారు. ఈ కట్టడి, గోపికల శృం
గారవల్లరికి లవిత్రాఘాతతుల్యము గనుక,...ఎవరిలోవారు తగని
వేదననందుతూ, కోరినదేవతలకెల్ల మ్రోక్కుకున్నారు—ఎన్నడూ
లేని ఈకోరంటికము మాయమయ్యేటట్టు చేయమని.

—కృష్ణునికిజరిగిన ఈ అపచారానికి ఫలింతగా, శుద్ధిక్షము
బలిసిపోయింది. పాడిపంటలమీదనే ఆధారపడిన జీవనముకనుక,
వర్షములు కట్టుపడేటప్పటికి గోపకులు విధిలేక రాజీకి రావలసి
వచ్చింది. గోపికలు అందరూకలిసి—వర్షాగమనమునకు ప్రోత్సము

అడరించి, ... నరు నది, కృష్ణుని ప్రసన్నులనుచేసుకోవాలి. ఈవిధానముతో భుజించు ... శ్రీకృష్ణునికన్న ఎవరు, తగినవారు?

సతే, విధానాన్ని అనుసరించి, నిష్కామప్రవృత్తిని, కామ్య లాభములకోసం, గోపికలు ప్రాతం అడరించి, ... కృష్ణునిదర్శించారు — సాయంవేళ. అతడు, వారిని వేడుకలు రమ్మని పంపి, తాను నీలాదేవితో శయ్యాగారము ప్రవేశించాడు. పల్లవకాంతలందరూ, ఎవరియింటికి వారు వెళ్లిపోయినారన్నమాటేకాని, ... కృష్ణునిమీది మమత, అచిరకాలంలో అతనితో కూడి అనుభవించేభోగములు, ... కంటికి రెప్పకూ దూరముచేసినవి. తెల్లవారేదాకాకూడా నిలువలేక, ఇలువెడలి, ఒకరిని ఒకరు కోడిగములూడుకుంటూ, వరుసలతో లేపు కుని చెట్టాపట్టాలువేసుకుని—నందునియింటికివెళ్లి, అక్కడివారినం దరినీలేసి, ... కృష్ణుని, ఇంకాకాగిలిలోనే కట్టివైచుకుని విడువకుండా పడుకున్నందుకు—నీలను పరిహాసమాడి, — ఈ అలికిడిని నిదుర మేల్కొంచిన నాగరశిఖామణిని, భక్తితో—పావశ్యముతో, హెచ్చ రికలు మనవిచేసి...కొలుచుకుంటారు....

—ఈ కథాసంవిధానమును అవలంబనముగాచేసుకుని—చూడి కుడుతాల్...అండాల్ దేవి—‘తిరుప్పావై’ గా, ముప్పది ‘పాశురము’ లను—గేయగాధలను—ద్రావిడంలో రచించింది.

‘నాలాయిర’ మృను—ద్రావిడశంకెల మొదటివేయిలో —ఈముప్పదిపాశురములున్నూ సంకలితములైనవి. దక్షిణదేశం అంతటా—వైష్ణవాంగనలు, వైష్ణవులు—ధనుర్మాసములో, వేకు వను, ఉలూలుధ్వనులతో, రోజుకొకటివంతున, ‘తిరుప్పావై’ ద్రావిడగాధలను పఠిస్తారు....

గోపికలు వైష్ణవలాంఛనలైనా, వారి కులదేవత—కాత్యాయని: ఆమెను ఆరాధించినందువలనే కష్టసాంగతంలాభము శుభ

రూపమున సిద్ధించినది—అని, భాగవతపురాణము ప్రకారము. అనుమాపుడైన ఎరుణుని కన్నులను పూసాడనిచే అధికారం, మొదటి నుంచీ...కాత్యాయనికి మాధమైపోయినట్లు కనబడుతున్నది. వివాహవిధిలో సూత్రభారణకు పూర్వము, పెండ్లికూతురు గౌరీపూజ చేసుకుంటుంది. వస్తుతః కన్య—ఆలయమునకు వెళ్ళే అలవాటు ఉన్నా,—కృష్ణుడు రుక్మిణిని ఎత్తుకుపోయినప్పటినుంచీ కాబోలు బహుశః,—ఇంటిలోనే పూజచేసి సరిపెట్టుకోవడంగా మారిపోయింది. ‘గొబ్బెమ్మా...మొగలిపూవంటి మొగుణ్ని ఇయ్యావే?’—అని, బాలికలుపాడే గొబ్బిపాటకు..కాత్యాయనీవీరమే మూలరూపము.

—ఇక, ద్రావిడకవయిత్రీ...జీవితగాధ:—సాంధ్యమండలములో శ్రీవిల్లిపుత్తూరు...ధన్వంతర్యపురము—అనే పుణ్యగ్రామము. అక్కడవేంచేసిఉన్న పటప్రశాయి..‘వడపెరుంగోయిలాన్’...అర్చావతారమూర్తి, ఆలయపరిచారకుడు—ముకుందాచార్యుడు. ఆతని కుమారుడు—విష్ణుచిత్తుడు: మహాభక్తుడు. ఎప్పుడూ, స్వామికి మాలాకైంకర్యమునుచేసి, సేవించుకుంటూ, పుష్పద్వానమును పెంచుతూ,...దేవ—దాసభావమువహించి—జీవితమును పునీతము చేసుకున్న భాగవతుడు. చదువునంధ్యులు లేనివాడైనా, స్వామిదయను, ఆ జగత్పతి అజ్ఞమేరకు,—సాంధ్యమత్స్యధ్వజిని—శ్రీమారుశ్రీవల్లభ—ఏకవీర—పరచక్రకోలాహలుడు (815-63) —సభలో...వేదాంత శాస్త్రవాదముచేసి, విశిష్టాద్వైతస్థాపనాచార్యుడైనాడు. ‘పెరియాళ్వారు’—దొడ్డభక్తుడు—అనే ప్రఖ్యాతనామం వహించాడు. ఈయన అభ్యారులకోవలో—నాలుగవవాడు.

—దిగ్విజయంగా కృతార్థుడై, రాజసభనుండి తనకోరిక తిరిగివచ్చినతరువాత, విష్ణుచిత్తుడొకనాడు—మామూలుగా, తులసితోటలో పెల్లగించుతూండగా, వృక్షమూలమున, భూమిలోంచి—ఒకకన్య ఆవిర్భవించింది...

‘—ఖనితో, నక్త్రేణ, విష్ణుచిత్తే మహత్కృని, తులసీవృక్షమూ
లస్య ఖననంచ ప్రకృర్వతి లక్ష్మ్యంశాల్లోకరక్షార్థం గోదాభూమ్యా
స్తతో జని, ’... (ఆముక్తమాల్యద అవతారికలో ఉదాహృతం.)

—ఆపిల్లను యింటికితీసుకువెళ్లి, భార్య—తానూ పెంచు
తున్నారు... గోదా అనేపేరుతో పిలుచుకుంటూ. ఆమె చిన్నప్పటి
నుంచీ భక్తి ఆవేశముకలిగి, —నారాయణునేతప్ప ఇతరుని పెండ్లి ఆడనని
కూర్చున్నది:

అదీగాక రోజూ, తండ్రి)... స్వామికి అర్పించడానికి వట్టుకు
వెళ్లే మాలికలు, ముందుగా ఎవరూచూడకుండా, ఒకమారు తలలో
అమర్చుకుని, ... భావినీటిలో అద్దంచూచుకుని, —తీసి అక్కడఉంచేది,
ఏమీ ఎరుగనట్లు.

ఒకనాడు, ఈఅవచారము విష్ణుచిత్తుని కంటపడినది. ఆతడు,
కూతురినిమందలించి, రిక్తహస్తములతో—ఉన్నపూలన్నిటితో అది
వరకే మాలకట్టినాడుకదా?—ఆలయమునకు వెళ్లేటప్పటికి, ... స్వామి
వారే నోరుచేసుకు అడిగాడు—మాలలు తేలేదేమని. విష్ణుచిత్తుడు
జరిగినవిషయం మనవిచేయగా, భగవంతుడు ఆతన్నిమందలించి, ...
గోదా, లక్ష్మీఅంశకాబట్టి అలాచేసినా దోషం లేకపోవడమేకాకుండా,
ఆమెధరింపనిదీ తాను స్వీకరింపనని... సెలపిచ్చాడు:

—అందువల్లనే, గోదాకు—చూడికొడుత్రాళ్—ఆముక్త
మాల్యద,—అని పేరువచ్చినది:

అనాటనుంచీ, విష్ణుచిత్తుడు కుమారితెను సాక్షాత్ పర
దేవతలాగు బహుమానించుతూండేవాడు:

గోదాదేవి పెద్దదై, యశావనవతిఅయి, అహర్నిశములూ
కృష్ణుని ధ్యానంచేస్తూ, ఆయనను పొందవలెనని... వెనుక, గోపికలు
కృష్ణలూభప్రాప్తికి కాత్యాయనీవ్రతముచేసినారని వినిఉన్నదిగనుక,
... తానుకూడ, ధర్మరూపము నెలరోజులూ, వేకువనులేచి, సావాస

గత్తెలతోబాటు వ్రేతంచేస్తూ... గోలకు ఒకటివతున... ముప్పది
'పాశురముల' ను రచించింది: అనే—'తిరుప్పవై' పాటలు...

—పిల్ల, కృమకృమంగా మారిపోయి, యోగనిష్ఠతో పడి
పోవడంచూచి,—ఛాందసుడైన విష్ణుచిత్తండు, విరహనేదన అని,
పోల్చుకోలేక, గాభరాపడి, ఆదుర్గాగా,—ఈనంగతి నటవత్తేశాయికి
విన్నవించి, ఆయనసలహామీద గోదాను శ్రీరంగంపీఠసుకువెల్లి,...
రంగనాథునికియిచ్చి వివాహంచేశాడు. ఆమె, శేషజీవితం,...
సాయుజ్యప్రాప్తి వరకూ అక్కడనే గడిపింది.

—ఈకథ...వైష్ణవసంప్రదాయ గ్రంథమైన—'గురువరం
పరాప్రభావము' లోనిది: ఇదే, కొన్ని మనోహరములైన మార్పు
లతో, కృష్ణరాయని 'ఆమూక్తమాల్యద' ప్రబంధమునకు,—
కథాలవాలమైనది. వివరములు విపులముగా తెలుసుకునేందుకు—
మేడేపల్లి వెంకటరమణాచార్యపండితుల —'ఆమూక్తమాల్యద'
పీఠిక—చక్కగా ఉపకరిస్తుంది.

గోదాదేవి 'పాశురములు'—వైష్ణవులలో బాగా ప్రాకి
పోయినవి. వాటిని—ఎరుగనివారు, కొన్ని అయినా పఠించనివారు,
అరుదు. నాలాయిరములో గోదారచనలు ఇంకా చాలావున్నవి.

ఇరువురికీ చిన్నికృష్ణుడే అధిదైవతము.... మధురభావనలు,
కలిగిన, సరసవాణి—ముద్దుపళని,... 'పాశురముల'ను 'సప్తపదులు'
గా ద్రావిడములోని—నానార్ధచమత్కారగుంభనల తీయదనముసోనలు
తీరేటట్లు—తెలుగు చేయదలపెట్టడము... తెలుగునాడు నోముఫలము.

—కాని, రవంతకించ కలుగుతూన్నది. ఇంతవరకూ,
ముద్దుపళని 'సప్తపదులు' ముప్పదిన్నీ లభించకపోయినందువల్ల,
... దొరకినంతవరకూ, పదిగాథలు,—రచనాలాలిత్యాన్ని వెల
యించడానికి చాలినవై నా,...చవులుమరిగిన రసరసనకు,—అంతటితో
తనివినందే అ—కళా—స్వస్థములేదు:

శ్రీ వేమూరి ప్రభాకరశాస్త్రిలుగారు, — ఈవిషయంలో, తాముచేయగల్గిన సాహాయ్యము... తెలుగుతల్లికి... సాహసించి — చేశారు. ఉపలబ్ధములైన — ముద్దుపళని 'సప్తపదుల' లో నెరసులను, — పూర్వతీఖక ప్రమాదవశములైనవాటిని, — మాతృకతో సరిపోల్చి సవరించి, — మిగిలిన థరకై పాశురములకున్నా 'వాక్కులందు భక్తి రసము వాకలూరగా' — తెలుగు నాయించి చక్కనివీక్షితతో, 'సప్తపదుల'ను — ఒక 'పుష్కరం' క్రింద ప్రచురించారు. శ్రీశాస్త్రిలవారు, ... ముద్దుపళని నివద్దలిని అనుసరించి, 'సప్తపదు'ల మిగతాగ్రంథమును పూరించకుండా, ద్రావిడగాథలకు వివరణం వ్రాసి ఊరుకున్నా, — ప్రమాదమేమీ ఉండేదికాదు...

అతుకు అతుకుగానే ఉన్నందువల్ల ... రసవ్యత్యస్తమునకు ఏమీకాని — గ్రంథమునకు, ఛందోరీత్యా, ఏకరూపమిచ్చిన శ్రమకు — శ్రీశాస్త్రిలవారు వంద్యులు.

ముద్దుపళని — ఒక వేళ — పది 'పాశురము' లకు మాత్రమే తెలుగుగీతములు కూర్చినదేమో అనిపిస్తూన్నది గ్రంథమంతా ఆమె రచించినదని వినికీడి అయినా ఎక్కడా లేనందువల్ల. పైగా, మొదటి పదే — ముప్పదిగాథలలోనూ... తనజీవమణులు. అనర్ఘభాగములకే అలవడిన ముద్దుపళని, ఆలా చేసికొన్న దనడంలోనూ... అనాచిత్యము ఏమీలేదూ....

'నోమునోచువారు — నోచు నోముతీరు తెలిపెగోప

కామినులకు — విఘ్నచిత్త కన్యకామణి.....'

... తెలుగువారందరికీ... శతీరులు ఎరుగలగినవే...

MR Lakshmi

సప్తపదులు.

నీలాదేవి పయోధరాద్రాసమమ్ ♦ నిద్రించు శ్రీకృష్ణనిన్
 మేలా నీకది వేదవేద్యయనుచున్ ♦ మేలొప్పఁగాలేసి తా
 వాలాయంబుగఁ గొప్పనంటిమిగులన్ ♦ వాసించుపూదండచే
 లీలన్ గట్టినగోదకెప్పడంమనో ♦ లీలాళికఁమొక్కెదన్.

౧

‘మారుహడిల్లింగల్’!

శ్రీనివాసగురునిఁ దలఁచి చిత్తమునను ముద్దుపశని
 పూనిచేయు ద్రవిడపాటలోని భావమూ
 చెలఁగి తెలియ వాని తనదు జిహ్వకొనను నిలిచి యిటుల
 పలికెదిరుప్పావు సప్తపది పదంబుగాఁ—
 మాసములకునెల్ల మంచి మార్గశిరము పర్వ మహాహ
 యాసగలిగినట్టి చెలులు డాసిరారే
 మంచివగలమించి కులమునెంచి యవతరించినట్టి
 చంచలాక్షులెల్లఁగూడఁ జనఁగరారే
 న్యాయశాలియైన నందనందనుండు నోయజాక్షి
 శ్రీయశోద కనిన సింహశిశువు గాఁడటే
 నల్లమబ్బుచాయమేనిఁ దెల్లఁజేయుడాలుగల్గు
 పుల్లపుండరీకనయన పురుషవర్యుడే!

కీరవాణసులార! హరిని గోరి చేరి తేరి సకల
పూరుషార్థములను దృష్టి పొందరాశే!

౨

‘ శ్రీవై య్యత్తువాల్ ’

వారిజాక్షులార! నందవృజనివాసులార మనము
కోరునోముక్తియలువినుడి కూరిమలరనూ
పాలవెల్లి బాపసెజ్జ బండుకొన్న పరునియడుగు
లోలిఁగొల్చి నేయిపాలు కోరిఁగూడదూ
కనులఁ గొనలుదీర నునుపు కాటు కుంచరాదు విరుల
ననలఁదుఱుమరాదు కురుల ననువుమీఱఁగా
తెల్లవాఱకుండ నీటఁ జల్లులాడి మనము పెద్ద
తెల్లఁజేయనట్టిపనుల నొల్లఁగూడదూ
వికచకమలనేత్రునెదుట నొకరికొకరుపల్కుపలుకు
ప్రకటమొప్పఁగాను బలుకఁబడఁగఁగూడదూ
బాగుమీఱ మనకుఁ దెలుపఁబడినతీరు జనులకెల్ల
వేగతెలిసి బ్రదుకుతీరు వెదకి ముదమునా
సారెసారెవిభుని మనము సన్నుతించి సంతసించి
వారిజారిముఖుల మెల్ల వ్రోతముచేతమూ

౩

‘ వోంగిపుత్రుడుదండ ’

నోమునోదువారు నోచు నోముతీరు తెలిపెగోప
కామినులకు విఘ్నచిత్త కన్యకామణి
వడుగుచిన్ని పెండ్లికొడుకు పొడవుఁదొడరి పుడమిమూఁ
డడుగులడుగువానిపేరు నుడువుకొనచునూ

పేరమమిఁగాను మనము నోమువట్టి నీకులాడ
 భూమిమిఁదఁగురియు నెలకఁమూఁడువానలూ
 పెరుఁగునీటివరులనడుమఁ దిరుగుమిలు దూటఁగా న
 కరులతెరలుసొరలుగదలి కలువ లూఁగఁగా
 నెమ్మిమిఁదేనెద్రావి సొమ్మసిల్లి నట్టియాఁడుఁ
 దుమ్మెదలునుదేగి మగల దూఱి పలుకఁగా
 చెలఁగి పిదుకఁగలుగువారు చెయ్యివేసితియ్యఁగాను
 నిలువుకడువల్లెబాల నిండిపాళఁగా
 కుదురుకొదమ మొదపుగుంపు పదులునూర్లుపెరుఁగ సం
 పదలఁబావలిగొల్లవల్లె బాగుమిఱునూ.

౪

‘అక్షిమశ్శక్త్యా’

గోపవృద్ధులెల్లఁగోరు కోర్కెఁగురియువర్షదేవు
 రూపుఁజూచిచేయఁకియల రూపుఁదెలిపిరీ!
 ఓగభీరభావమేను! ఓగుణాఢ్య! దానధుర్య!
 బాగుగ నీచేయవలయు పనుఱువింటివా?
 జలధికేఁగి నడిమిజలము కొలఁదిమిఱుఁ ద్రావి యుఱిమి
 వెలయఁ గలయ మిన్నముట్టి యలముకోవలెన్
 జలధిశాయిమేనిడాలు గలుగునట్టిమేనుదాల్చి
 చక్రకాంతిసరణిదెలియఁ జక్క మెఱయుమా
 పాంచజన్య మనెడుసంకు పగిది మోసి శార్దూపట్లు
 మించి యంబు లొక్క మొగిని నించి కురియుమా
 గాముకొన్న మేముమేని గాముఁకొఱ తేపకడను
 ష్టేమ మలర నీటనాడి తెలఁగియుందుమా

సందసుకులించూడి గోప సుందరాంగు లెల్ల మునము
చెందుకొనెను గురిసె మేముఁ డందునెందునూ.

౫

‘మాయనై మన్న’

కోమలాంగులార! మనసు కోర్కులెల్ల దీరమనము
నోమునోచగాను వాన భూమిఁగురిసెనూ,
అనిన, నొక్కచెలియ పలికె నతివలార! మాయవాని
ఘనునినుత్తరంపుమధురఁ గాచువానినీ!
గొల్లపిల్లలందుఁగలసి జల్లులాడి కొల్లలాడి
యుల్లసిల్ల యమున చెంతనున్నవానినీ.
యదుకులప్రదీప మనఁగ నుదయమంది కన్నతల్లి
యుదరశోక మెల్లఁబాసి యొప్పినాతనీ.
కాంతలార! మనముశ్రీకాంతుఁగూడిచెంత వాని
విత నోటి నిండఁబాడి వినుతిచేసినా
చేతులున్న ఫలముపూజనేయ శుద్ధభావములను
ఖ్యాతిమీఱ వానితోడఁగలయఁగల్గినా
తొంటిపాపజాలమెల్ల మంటఁబడినదూదివోలె
నంటులేక చెడును నోముపంటసండునూ.

౬

‘పుష్పంశిలంబినకాళ్’

ముందులేచినట్టిసకల సుందరాంగు లొక్కముగ్ధ
మందయాన నిటులనిదుర మలుపవచ్చిరీ.
పక్షిజాలమెల్ల దెసల వీక్షణములు గొలిపి వేగ
కుక్కులకయి కూతలిడుచు గూఢువదలెనూ
పంకజాక్షునేవజ్ర పిఁ పలుచుకొఱకుఁ దెలుపుతెల్ల
సంకుపిలుపునీదుకర్ణ సరఃశిశోరదలే!

బాలలేచిరావె నందబాలుఁడు దాఁబూతఁచనుఁ
 బాలువావి నాని యముని నాలుదేవనూ.
 రక్కసుండు బండిరూపు నుక్కుమిగిలిరాఁగ సంధు
 నొక్కమొగిని వొక్కలుగాఁ ద్రొక్కిముదమునా
 మునులు మోగిజనులు నీటమునింగివేడ్క హరిహరీ
 యనెడునాడ మినుమడించె వినఁగరాదట!
 మెల్లమెల్ల నుల్లమల్లఁబల్ల వించిచెల్ల సంత
 సిల్లిలేచినారమిటుల మల్లిలేగడే!

౨

‘ కీర్తికీర్తనాశంకా ’

విరివిమీఱ హరిని గలయనెఱిఁగి మఱచికనుమొగవచ్చు
 సరసిజాక్షినిదురతేవ సఖులువచ్చిరీ.
 కుటిలనీలకుంతలొకతె చటులసూక్తి పటిమఁబల్కు
 నటనదెలియకుండ నొక్కనాతి పలికెనూ
 కీచుకీచు మనుచుఁబక్షులేచి లేచి కూయుచుండె
 లేచిరావె పెరుగుతరువఁదోచెమిన్నునా.
 గల్లుగల్లుమనెడినగల కలరవంబుఁదెల్లదమ్మ
 కనులవానిమీఁదిపాటఁ గలసిమ్రొసెనూ
 వినఁగఁబడదె వెఱ్ఱిపిల్ల విడిచి నిన్ను వెడలలేక
 కనుగొనంగ నున్నమమ్ముఁ గనవె నాయికా
 హరి దయాభిపరవశుండు పరుఁ డటన్న మొరలు చెప్పి
 దరికిరాఁగ నిదురఁచెందఁ దగునె నాయికా!
 తేజమొప్పుఁ గన్నువిప్పి తెప్పరిల్లిలేచినచ్చి
 రాజసమునఁదలుపుఁదీయ రావె నాయికా.

‘ కీర్తనం ’

బాలలెల్ల నందగోప బాలునకునువలపుగొలుపు
 లీలగలిగినట్టిసఖని లేవవచ్చిరి
 ఇదిగో తూర్పుతెల్లవాతె నదిగో బత్తె లెల్ల మెల్లఁ
 బొదలె మళ్ళలోనిమంచు పూరిమేయనూ
 నిన్ను లేవకుండ మున్న కన్నె లార్తి తోడ నేగ
 నున్నమాట విన్నవించి నిన్ను లేవఁగా
 వచ్చినార మనుచు మమ్ము మెచ్చి ముదము హెచ్చినట్టి
 మచ్చెకంటిమిన్న లేచి మములఁ గలయవే
 మల్లవరులయుల్ల మెల్లఁ బెల్లగిల్ల కొల్లలాడి
 వెల్లివిరిసి యుల్లసిల్లు విష్ణుమూర్తి నీ
 పాడుకొనుచు నేగి చిగురు టీచువచ్చునడుగుఁదమ్మి
 జోడుసోక మ్రొక్కి సరగ వేడుకొంటిమా
 ఎంతవిత కాంత లంత కంతకంత కింతయనుచుఁ
 జింతచేసి మనలఁగరుణ చెలఁగిపోవునే.

‘ తూమణిమాడత్తు ’

వాడెవచ్చి పిలువలేచి వత్త మనుచుఁ బండుకొన్న
 చేడె నిదురలేవఁగాను జెలులువచ్చిరి
 మణివిచిత్రసాధమందు మంగళార్థమెనదీవ
 కణిక లుల్లసిల్లఁబొగలు గమ్ముమనఁగమా
 కులుకుతళుకుతయ్యనిద్రఁ గూరినట్టిమేనమామ
 కూర్మిబిడ్డ! గడియతలుపు గొలుసుమలుపవే
 అత్త! పూలగుత్తి నీదు ముత్తి యొప్పుబిడ్డ మెల్ల
 నొత్తి గించి నిదురలేవ నెత్త రాదట!

మూఁగచెవుడు గలదొలేక రాఁగనీకమత్తునిదుర
 సాఁగితూఁగనెవరుమందు చల్లనారహ్
 మాధవుండుమాయలాడు వేళకై నబోధలేని
 గాధవానివెయివిధాల గణనచేతుమూ
 అమ్మ! తోడి కొమ్మ లిరుగొ, లెమ్మనంగదమ్మ మున్న
 గుమ్మ నీదుతకుకుగులుకుబొమ్మ నిష్కడూ

౧౦

‘ నోట్రుచ్చువర్కం ’

నందనందచుండన నానందమొందువారలొక్క
 కుందరదన నిదురలేపఁ గోరి వచ్చిరి
 నోచునోమున్నర్గమిచ్చు నోచెలియిదేలతల్పు
 వై చిపండుకొంటివిట్లు వడిగరాగదే!
 నీటుమీఱఁబల్కువున్న చోటనుండిమాటి కొక్క
 నోటిమాటకై నమేమునోచలేదటే
 వలసినట్టిచోట కలసి మెలసి సిరులవెలసి శ్రీ
 తులసిదండఁ గురులనిండఁ దుఱుమువాడటే
 పొంగి మంగళంబులొసఁగి పొగడినంతమనకునంత
 రంగవాంఛలిచ్చుపుణ్య రాశిగాడటే
 ముందునిదురయందుఁబేరు నొందినట్టికుంభకర్ణ
 డిందు నోడి నీకు నిద్ర యిచ్చినాడటే
 తత్తరమ్ముమానినిద్ర మత్తువీడివచ్చిచెల్మి
 కత్తెలతో నిపుడు నీవు పొత్తుగూడవే.

● రాధికా సాంత్వనము ●

● ముద్దు పళ్ళని ●

రాజోపు వి వ చ్చబంధము:

సత్యభామా సాంత్వనము.

అనంతమును కామేశ్వరికి కృతము.

కాలుని అర్పణము. శృంగారచర్యబంధము.

—♦ కైలికి ఉదాహరణములు ♦—

శా. ఉల్లాసం బాసగూడ దగ్గుచతో ♦ నోద్యారపుంజూపులు
ద్యుల్లిలం దగఁ జేతు లెత్తి బసపుం దళ్ళొత్తుపాలిండ్లతో
మల్లాడం దగునిండుపెండికడవల్ ♦ నాన్గిలం బూనుచున్
చల్లో చల్లని చల్ల యమ్ముమరునిచ్చల్ గొల్లచాన ల్పురిన్. ఆ.౧.

చ. ఉరమున గుబ్బు లాని హరియుల్కుచు మాటలఁ దేర్చి పల్కుచున్
దరుణిని నిండుకొఁగిలను దార్చి నయంబు లొనర్చి హామికల్
బెరయ బిరాలునన్ బాటనఁ నేలునఁ గుచ్చెల రెమ్మి నీవి వోఁ
బొదలి చివుక్కునం గదిసెఁబోటియుఁ దా నెదురెత్తు లియ్యగన్. ఆ.౨.

ఉ. చొక్కక చొక్కినట్లు మఱిచొక్కియుఁజొక్కినియట్లు చొక్కి పైఁ
జొక్కినయట్లు మేలువగఁజూపుచు వాతెరకాటు మేపుచున్
మ్రొక్కుచుఁ దక్కుచున్ నోయలఁముద్దులఁబెట్టుచుఁ జెక్కుగొట్టుచున్
చక్కెరబొమ్మ యోరటిలఁ ♦ జక్రధరుం డతివిస్మితాత్ముడై. ఆ.౩.

ఉ. కొప్పునఁ బూలు చెక్కి వెడఁకోపము దీరఁగ మొక్కి తేనియల్
చిప్పిల మోవి నొక్కి నునుఁచెక్కిలి ముద్దిడి తక్కి వేడుకల్
చొప్పుడ నొక్కి చక్కి తమిఁజొక్కి కవుంగిటఁ జిక్కి చక్కియా
యొప్పులకుప్పచొప్పెఱిగి ♦ యూరటఁ దేరుట లింక నెన్నఁదో. ఆ.౪.

నీ. పక్కలోఁ బవళించి ♦ పదము పై హవఁగించి
యచ్చోటు గదియించి ♦ హాసు మించి
జిగుబ్బు లానించి ♦ బిగియ నం దొనరించి
పెదవికెంపులు నించి ♦ బెడ రణించి
మో విచ్చి తేలించి ♦ ముద్దాడి లాలించి
ముద్దుగాఁ గదియించి ♦ మోహరించి

యలని నీ చలయించి ♦ చెలఁగి న న్నెలయించి

పుంధావ మొసరించి ♦ బుజ్జగించి

తే. గీ. కేగ నభిముఖవై తోన ♦ విముఖ మగుచు

భ్రమణ మొసరించి రమణఁ బరా కటంచు

మురుపుతో వాల్చి నీమేనిమొరపు లెల్ల

నింక నొకసారి డయసేయవే యొయారి. ఆ. 3.

సీ. గుడులతోఁ దొడలాశ ♦ నెదురు నాతనితోమ్ము

దురుసుగుబ్బలఁ గుమ్మి ♦ తోసితోసి

కొను గొప్పను గేలఁ ♦ గమించి వాఁ డద రంటఁ

గెళకి నఁచిలి నొక్క ♦ నులికియులికి

తివిరి చెల్వఁడు లోఁబెదవి కాటు తవిలింపఁ

గుక్కి యు స్సని చెక్కు ♦ గొట్టికొట్టి

యుబికి మో వాని వాఁ ♦ డూకొన కరఁచొక్కుఁ

గెరలి త్తిచ్చుచు నొడుగఁజచికఱచి

తే. గీ. మేను వసియాడఁ దమిఁ గూడ ♦ మొలుపుతోడఁ

గొను జవ్వాడ నవహారఁకలిక లాడ

మరుఁడు యుపించుగేదగికిరుసుకరణి

మురిపెమునఁ బొంగి నటియించె ♦ మోహనాంగి. ఆ. ౪.

ఉ. ఆతఱి మందయందుఁ బడు ♦ నట్టుగఁ గొమ్ములఁ గట్లఁ గ్రుమ్మి లోఁ

బోతర మొప్పఁగా మరునిపోరుకై గమకించి పైపయిన్

మ్రోతకు హుంకరించి మెయిమూర్కొని మూతుల నెత్తి హత్తి యాఁ

బోతులు అంకె వేయుచును ♦ బోరనఁ జేరె సనూంసమీనలన్. ఆ. ౪.

కం. పురుషాయితమున నటువలె

మొఱయుచు సరిగెలుపు లెనయ ♦ మెలఁతుక తనియన్

హరి చెలి నణఁచుక తనిసెన్

చిరిగొరకల పాదుశాయివిజయము మీఱన్. ఆ. ౪.

1937 ఏప్రిల్ మాసాశంభున వెలువడుతుంది.

శృంగార కావ్య గ్రంథ మండలి.

ఉ ద్దేశము.

మృదుమధురపదవిలాసహావభావవిశేషభూషితయగు నాంధ్రీ భాషాయోషామణి చక్కనియక్కరములను వినసాంపుఁ గూర్చు నజంతశబ్దములను గలిగి సులభోచ్ఛారణార్హత నెగడు చున్నది. ఇట్టి మనయాంధ్రభాషను వినినను జదివినను మనస్సునకు వికాసమును బుట్టించు రమణీయరచనావిశేషమే కవిత్వమనంబరంగును. కవిత్వము కవుల హృదయములయం దుద్దీపించురసమువలనఁ దనంతనే యుద్భవించి యమృతరసోపేతమై యతిహృద్యమై రసికజనాస్వాద్యమై నెగడును.

శా. సారభ్యంబును బంధచాతురి తగన్ + శయ్యాచమత్కారశృం
గారంబున్ వివిధార్థముల్ సరససాంగత్యంబు నానాకళా
పారీణత్వము మంజువాగ్విభవముం + బాంచాలరీతిన్ దగ
న్వారస్త్రీయునుబోలె నొప్పవలదా + వర్ణింపఁ గావ్యంబిలన్.

—రుక్మాంగద చరిత్రము (మల్లన.)—

కవిబ్రహ్మ నిజహృదయకేదారమున భావామృతసన్యమును బండించి రసికులకువిందొనర్ప నేయేసమయములయం దేయేస్థితిగతుల యం దేయేరసపోషణమును గావింపవలయునో వానినెల్ల స్వభావకల్ప

నలచేయిపుడుఁ బురాతనాధునాతఁడవొంచనాగరకతను జూటుచుఁ
బ్రజలయుత్తమకవమునకును దేశక్షేమాభివృద్ధికిని గారణభూతము
లుగాఁ గావ్యములను రచించును. మంజులపదశోభితయై యలంకా
రభూషితయైన కవితను గాఢముగ హృదయమున నాటునటుల నవరస
ములుచిప్పిలునటులఁ జెప్పవలెనన్న నది కవికేచెప్పనలవిగాని కవిగాని
వానికెన్నటికిని జెప్పఁదరముకాదు. కావ్యము నవరసభరితము.

శృంగారాదినవరసంబులలో సర్వప్రాణసహజమనోజ్ఞమైన
దియు సర్వభూతహృదయావాసగవ్యమైనదియు నగుశృంగారరసమే
సర్వజనాదరణీయము. కావుననే శృంగారరసము పరిపుష్టిఁజెంది
పాఠకులహృదయము వెల్లివిరియునటుల నాయికానాయకుల హృదయ
గతభావము లున్నవియున్నటులవర్ణించి ప్రబంధకవులందఱుఁ దమతమ
సామర్థ్యమును వినియోగించి కావ్యములను రచించిరి. కావ్యము
నందుఁ జమత్కారముగవర్ణించి రసావిర్భావమును గలుగఁజేయుట
కవిధర్మము. అట్లువర్ణించుట యసమంజసమన్నఁ గవికిఁ బ్రకృతి
ప్రలోచనమును లోకవంచనాపరాధమును గలుగఁజేసినవార మగు
దుము.

నగరార్ణవోద్యానసలిలకీడావిప్రలంభరతోత్సవాద్యస్తాదశ
వర్ణనలంగలిగ మహాకావ్యసజ్జం బడయుచున్న కావ్యలక్షణంబునకుఁ
గావ్యప్రకాశకుఁ డిట్లుదాహరించెను.

శ్లో. నిశ్శేషత్యుతచందనం స్తనతటం నిర్మృష్టరాగోఽధరో

నేత్రేదూరమనంజనే పులకితా తస్య తలేయం తనుః

మిథ్యావాదిని! దూతి! బాంధవజన స్వాజ్ఞాతపీడాగమే

వాపీ స్నాతు మిత్రో గతాసి న పున స్తస్యాధమ స్యాంతికమ్.

కావున లాక్షణికుఁడగు కాళిదాసు శ్రీవ్యకావ్యంబుల రతివర్ణ
నము నింద్యముకాదనుటకోయనఁ గుమారసంభవాష్టమసర్గంబున
వాచ్యంబుగ బాహ్యారతంబును వ్యంగ్యంబుగ నాభ్యంతరరతంబును
వర్ణించి శృంగారవర్ణనమునకుఁ దోవలొక్కెను. మఱియు నాతఁడే

దృశ్యకావ్యంబగు మాలవికాన్నిమితములోఁగూడ బాహ్యరతంబనఁ
దగు సంభోగశృంగారముల నిల్లువల్లంఁజెను.

శ్లో. నన్వజే ప్రియ మురోనివీడనం పార్థితం ముఖమనేన నాహరత్
మేఖలా ప్రణయలోలతాంగతం హస్త మస్య శిథిలం రురోధసా.

శ్లో. హస్తం కంపయతే రుణద్ధి రశనావ్యాపారలోలాంగుభః
హస్తా స్వా నయతి స్తనావరణతా మాలింగ్యమానాబలాత్.

శ్లో. పాతుం పక్ష్మలనేత్ర మున్నమయిత స్సాచీకరో త్యాననం
వ్యాజేనా వ్యభిలాషపూరణసుఖం నిర్వర్తయ త్యేవ మే.

ఏకవియైనను రతంబును వ్యంగ్యముగానే వర్ణించెనుగాని వాచ్య
ముగాఁ జెప్పియుండలేదు. అంధ్రశృంగారకావ్యంబులంగూడఁ దఱ
చుగా నిట్లేప్రతికావ్యము సురతపుంభావరతవర్ణనలు గనఁబడుచున్నను
నవి రతిసురతోపరతిపుంభావాదిపదఘటితంబులగుటచేఁ గొందఱు
చదువరులకు జగుప్సాకరంబులైన యాభ్యంతరరతవర్ణనలుగా భ్రమ
కలిగించుచున్నవేమో కాని నిజముగానవి యట్లుగాక వ్యంగ్యసురత
వర్ణనవరంబులైన బాహ్యరతవర్ణనలేయని పరిశీలించినపిదప గ్రహింపఁ
గలరు. ఈవిషయమున సంస్కృతకవులు సురతవర్ణనసేయునప్పు డొ
క్కవిషయనిగరణముగా వర్ణించినచోట్లఁగాక మిగిలినయెడలఁ దమ
పాకమునుమార్పక యేకరీతిగావర్ణించిరి. మనయాంధ్రకవులట్లుగాక
తమకదళీద్రాక్షపాకములను నారికేళపాకముగామార్చి స్త్రీ బాల
సామాన్యదురవగాహముగా వ్యంగ్యముగానట్టి వర్ణనలుగావించియుం
డిరి. కావునఁ గేవలవాచ్యంబులు నశ్శీలంబులు నగునాభ్యంతరసురత
వర్ణనలు వచనీయంబులగుటఁ బరిత్యాజ్యంబులనియు వ్యంగ్యంబులు
తద్వర్ణగర్భితంబులునగు వర్ణనలు రసభావజనకంబులు కావ్యోద్యమ
ఫలంబులునగుటఁ బరిగ్రాహ్యంబులనియు సాంస్కృతిక లక్ష్యలక్షణ
గ్రంథములను జదివినఁ దెలియఁగలము.

భారతము రామాయణము మొదలగుపురాణేతిహాసములు
ధర్మాదులస్వరూపమునుజూప సృష్టింపఁబడినవి. కావ్యములన్ననో

వాఙ్మయముయొక్క విశేషమును గనఁబఱపఁ దలకొనినవి గాన వాని వానినని యవినిర్వహించుట దూషణసాత్రిములుకాఁజాలవు. శృంగారము విశేషముగా వర్ణింపబడినదనుటకు మనలోనున్న భావములన్నియు దాచిపెట్టక పూర్ణముగ వర్ణింపఁబడినవని యర్థమేకాని యన్యభావికములును ననుభవవిరుద్ధములును వర్ణింపబడలేదని తెలిసికొనఁజనును. నాయికానాయకుల మనస్సులలోలేని ప్రకృతివిరుద్ధములైన భావములేవియు నేకావ్యమనందును వర్ణింపఁబడియుండలేదు. కావుననే మధ్యకవులు తమప్రబంధములలో సామాన్యులకు జోధపడనంతకనముగ శృంగారసందర్భముల నభివర్ణించిరి.

ఈశృంగారకావ్యములు తమకుఁదామే చదువుకొని యానందింప నుపయుక్తములేకాని వీధిపురాణములుగాఁ జెప్పందగినవికావు.

తమతమ కాలమంతయుఁ గావ్యరచనయందే కడపి కష్టములైన లెక్కనేయక భాషాదేవి కమూల్యాలంకారములొనర్చిన పూర్వకవులకావ్యములలోఁ జాలకావ్యములింతవఱకు మనవారు ప్రకటించి యెఱుంగరు. కొలఁదిగాఁ బ్రకటించినను వరలోపములును గణయతిప్రాసాదిలక్షణవైపరీత్యంబులఁగలిగిన “గుజలీ” పుస్తకములుగాఁ బ్రకటింపఁబడినవి. ఇవి చౌకగా దొరుకునన్నమాటయేకాని ఫలమించుకయైనఁ గనుపింపదు. ఇంకఁ గొందఱుపెద్దలు మంచి కాగితములపైఁ బ్రకటించిరిగాని వారు ప్రాచీన కవికృతములగు కావ్యములను ముద్రించునపుడు విశేషజాగరూతతో శృంగారరసోద్బోధకములగు పదములనుమార్చి యిష్టమువచ్చిన పదములనుజొన్ని తొమ్మిదొక్కనపుడు రసభంగమగుననియైన నెంచరైరి. ఉదాహరణముగాఁ గొన్నిటినిందువివరింతుము.

గజేంద్రహేతుములో :—

సిరికింజెప్పడు.....శ్రీకుచోపరిచేలాంచల మైన
ఇందు—శ్రీభుజోపరిచేలాంచల మైన—అని మార్చిరి.

కుచేలోపాఖ్యానములో :—

శ్రీకుచాలి ప్తచందనాంచితకర్ణాబ్జతలము.

ఇందు—శ్రీకరాలి ప్తచందనాంచితకర్ణాబ్జతలము—అని మార్చిరి.

ధర్మహరిలో యతిస్వపతిసంవాదమున :—

ప్యథుఘనస్తన నమితోత్కట వారకాంతలము.

ఇందు—ప్యథుఘనస్వన నమితోత్కట వారకాంతలము—అని మార్చిరి.

ఘనస్వనమువలన వారకాంత లెందుకునంగుదురని యడిగిన నేమిసమాధానముచెప్పదుమా యనియైనఁ జింతనేయక యెవరికిఁ దోచినరీతిని వారు దిద్దివైచిరి. ఇంకఁ గొందఱుపెదలు శృంగార రసోద్బోధకములగు పద్యములను దీసివైచియే ప్రకటించిరి. ఇప్పటికిఁ బ్రకటించినవి కొలఁదియైనను నీవిధముగా వెలువడినవేకాని సరియగుగ్రంథములు వెలువడలేదని చెప్పవచ్చును. కావున నింక సారస్వతముపై నాంధ్రులెల్లరు దృష్టులను బ్రసరింపఁజేసి మాతృభాషనుద్ధరింప బద్ధకంఠులుకంఠు. కాదని పోనాడితిరేని కాళిదాసాది మహాకవుల కవితామృతమును, వాల్మీకాది ఋషిపుంగవుల జ్ఞానధనమును, పాణిన్యాదిసూత్రాకర్తల సర్వతోముఖముగు సూత్రనిబంధనయు, వ్యాస గౌతమాదుల పరమార్థతత్వవివేచనమును గొఱవడుననకతీరదు. ఆ కాలపు ధర్మము, జ్ఞానము, శౌర్యము, నుత్సాహము నన్నియు నశించినవి. ఇంక సారస్వతమొకటిమాత్రము ప్రాణావశిష్టమై నిలిచియున్నది.

విజేయాంశములను విముఖులకుఁగూడ నభిరుచిగల్పించి యందములను జంధములను జిత్రములను నీతులనుజేర్చి హృదయరంజకముగ నుపదేశించుటయే శృంగారకావ్యరచయితల యుద్దేశముగాన పారిశృంగారప్రబంధములు సకలరసంబులకును సలంకారములకును సంపూర్ణ శబ్దజాలమునకును ఛందోవ్యాకరణజ్ఞానమునకును నీతికిని నాక

రంజై యాధునికలసాహిత్యసంపదలకు రత్న పేటికలై యథాంతర
న్యాసంబులు లోకోక్తులు, స్వభావోక్తులు, లోకానుభవంబులు,
నీతిదాయకములునై త్రివర్గఫలంబొసంగి యాంధ్రలోకము నుద్ధరింపఁ
జేయుచున్నవనుటలో సందేహములేదు. కచకుచాదులు కాంతకెట్టి
సహజాలంకారములో శబ్దార్థాలంకారములును గవితాకాంత కట్టి
తనూద్భావములగు సహజాలంకారములని పండితప్రసిద్ధము.

సంస్కృతగ్రంథములనుండి భారత భాగవత పురాణముల
నాంధ్రీకరణముసేయుటయే యాంధ్రీకవిత్వమున కాద్యదశయని
మనమెఱుంగుదుము. తరువాతఁ బ్రబంధకల్పన ప్రారంభ మై పెద్దన
నాటికి విజృంభించి క్రిందటిశతాబ్దమువఱకు నవిచ్ఛిన్నముగా శృంగార
ప్రబంధములు తలనూపినవి. ప్రబంధకవులు భాషాచమత్కారము,
కల్పనాచాతురి, రచనానైపుణ్యము, భావపుష్టి, రసోజ్జ్వలభణము,
నింగితావిష్కరణచాకచక్యమును గనఁబఱచుచుఁ దమయసాధారణ
పాండిత్యమును వెల్లడించుచు శ్లేషాద్యలంకారములు స్వభావసిద్ధము
లుగాఁగానుపింప శృంగారసావిర్భావమునం దగ్రగణ్యతఁ జెందునటులఁ
బ్రబంధములను రచించిరి. ప్రబంధములు పురాణములవలెఁ గథా
సంవిధానచమత్కారమును వెల్లడింపఁగడంగక భాషాగాంభీర్యమం
తయు నొక్కచోసమావేశమొనర్చి బాశకులమనంబులకు విస్మయ
నానందమును గల్పించి తన్మయత్వమునొందించుటకే రచింపఁబడినది.
నిష్పక్షపాతబుద్ధితో విచారించినఁ బ్రబంధములయందుగల భాషాచ
మత్కారము భారతమునఁగాని మతేపురాణములయందుఁగాని లేదనఁ
గలము. భారతభాగవతపురాణాదులు కథాసంవిధానమున నెంత
పొగడఁదగినవో భాషాచమత్కారమునఁ బ్రబంధములుకూడ సంత
పొగడఁదగినవేయగును. కావుననే శృంగారప్రబంధకవు లొకరు
ప్రాసినకథనే యింకొకరు వ్రాయుచుఁ దమకుగల భాషాపాండిత్య
మును వర్ణనావిశేషమును జూపందొడంగిరి. అహల్యాసంక్రందన
కథను వేమనారాధ్యుల సంగమేశ్వరారాధ్యులు “అహల్యా సంక్రం
దన విలాస” మను నామమునను, సముఖము వేంకటకృష్ణప్పనాయ

నాడు “అహల్యా శంకరీయ” మను నామమునను వేదాకరు
 “అహల్యా విలాస” మను నామమునను వేదోర ప్రిబంధములను
 రచించిరి. ఇదేవిధముగాఁ దారాశంకరవిజము, బిల్వశ్రీయము,
 విప్రనారాయణచరిత్రము, రాధికాసాంత్వనము, రాధామాధవము,
 విజయవిలాసము మొదలగుకథల నొక్కొక్కదాని నిరువురు మువ్వరు
 కవులు ప్రబంధములుగా రచించిరి. వీనిలోఁగొన్ని “గుజరీ”
 పుస్తకములుగా వెనుకనచ్చు త్తింపఁ బడినను నచ్చు త్తింపనివానితోఁ
 బాటిపు డెచ్చటను దొరకుటలేదు. ఇవిధముగా నీశతాబ్దము
 గతించినయెడల నీ శృంగారప్రబంధములును గతించునటు యతిశ
 యోక్తి కాఁ జాలదు.

జనుల కొక్కొక్కకాలమున నొక్కొక్కవిషయమునం దభిరు
 చియు, నాదరమును, నభిమానమునుగలుగును. మరుష్యులకుఁ
 గర్మసాధనములగు శరీరములెల్లుభిన్నములో యెల్లు తదంతర్వర్తియగు
 మనస్సును బుద్ధియుఁ దజ్జన్యములగు నూహపోహలును భావములును
 నిచ్చులును భిన్నభిన్నములుగానుండును. ఒకరిమనస్సునకు మంచి
 దనితోఁచినది రుచించినది యింకొకరి మనస్సునకు మంచిదనితోఁచదు
 రుచింపదు. ఈశృంగారకావ్యములు కొందఁ జివినీతిని బోధించునని
 యనవ్యాపమదురు. కొందఱు భాషా దేవీకమూల్యాలంకారములని
 సంపూర్ణ శబ్దజాలరచనోపేతములని శృంగారభావరసోజ్జ్వలభణములని
 శిరమునఁదాల్తురు. ఎవరియభిప్రాయ మెటులుండినను వాఙ్మయమున
 స్థిరముగానుండదగిన శృంగారకావ్యములను బ్రకటింపకపోవుట యాంధ్ర
 వాణి ననాదరించుట యనితలంచి భాషాప్రపంచమునఁ బూర్వోక్తపుల
 ప్రబంధములను నిలువఁబెట్టి భాషాసేవనొనర్పవలెనను నుద్దేశముతో
 నీసంఘమునుసాధించి నన్నయభట్టుమొదలు క్రిందటిశతాబ్దమువఱకు
 రచింపఁబడిన శృంగారప్రబంధములను వెలువరింపఁదలంచితిమి.

ఇప్పటివలెఁ బూర్వము ముద్రాణాయంత్రసాహాయ్యము లేక
 పోవుటవలన నీకావ్యములు వ్రాయనగాండ్ర హస్తగతములై యనేక

పాశాంతర బేధములనుగలిగి వెలయుచున్నది. పూర్వగ్రంథములను బ్రకటించువారిదివఱకుఁ దమయిష్టానుసారము వానినిసవరించి తాము ప్రమాణముగాగ్రహించిన వ్యాకరణాది సూత్రములకు ననుకూలముగాదిది ప్రకటించుచుండిరి. కొందఱతీవ్రస్థితి నాక్షేపించుచు మూల మెట్లుండెనో తెలుపవలెననుచుండిరి.

గీ. ఇందు కేఖర పాదారవిందయుగళ
భావనాపరుఁ డంగనాపంచబాణుఁ
డతులదై ర్యాభిభూతహిమాచలుండు
మానభూనాభుచిత్తాపఖానుడతడు.

కీర్తిశేషులగు శ్రీపరేశలింగము పంతులుగారు చిత్రభారతమును బ్రకటించునపుడీ పద్యమునందు “చిత్రాపఖాను” శబ్దమును “చిత్రాబ్ధఖాను” డుగ దిద్ది ప్రకటించిరి. తరువాతఁ జరిత్రకారులు మానుడను దండినిగలిగిన చిత్రాపఖానుడను నొకతురకనవాబు హిందూదేవాలయములకు దానధర్మముచేయువాఁ డుండెనని తెలిసికొని పంతులుగారుదిద్దినది తప్పని సిద్ధాంతరీకరించిరి. కావున మేమీకావ్యములకు మాయొద్దఁగల ప్రతులతో సంప్రదించి గ్రంథమర్థమై యవ్వయించునట్లుల సంగతిసందర్భములనుబట్టి గ్రంథకర్తయొక్కవనమున కనుకూలముగా గ్రంథపాతములను దిద్దుచు దిద్దిన భాగము కుండలీకరణముననుంచి పుటయడుగునఁ బాశాంతరములను జూపుచుఁ బూర్వోచ్ఛందోవ్యాకరణశబ్దజాలచరిత్రాదులను గుఱించి శోధనలను జరుపువానికి నుపకరించుటకును బాకకులకు పాకర్యముగా నుండుటకును లేఖకప్రమాదజనితదోషంబులను గలుగనీయక శృంగారరసోద్బోధకములగు పద్యములనెత్తివేయక ప్రతిగ్రంథము తెల్లనిగేజికాగితముపై ముద్రించి మెంబరులకువంప పంకల్పించితిమి.

ప్రతిభామకుసుమము.

ముద్దుపరిచి కృతమగు

రా ధి కా సా ం త్వ న ము

ఈశ్వరగారప్రబంధము 1937 సంవత్సరప్రారంభమున పంపుదుము.

ద్వితీయకుసుమము.

లింగనముఖకామేశ్వరకవికృతమగు

స త్య భా మా సా ం త్వ న ము

ఇయ్యది రెండవగ్రంథముగా 1937 ఏప్రిల్ నెలమొదటఁ బంపగలము. ఇట్లే ప్రతిమాఁడుమాసములకు నొక్కొకప్రబంధమును బంపగలము. కావున భాషాభిమానులగు దేశీయులెల్లరు మాసంఘమునఁజేరి మాయుధ్యమునకుఁ జేయుఁతనొసంగఁగోరెదము.

శ్రీకృష్ణరాయావలంబమున వినూత్నశోభావిరాజమానయై రాజకీయాధికారమువహించి కృష్ణాగోదావర్యాది మహానదుల దీర్ఘమాడి శ్రీశైలద్రాక్షరామాది పుణ్యక్షేత్రముల సందర్శించి యుత్కలమధ్యరాష్ట్రముహారాష్ట్రములుహద్దుగఁ గన్యాకుమార్యగ్రాపర్యంతము నిరంకుశముగ విహరించి యిపుడు నిరాలంబయై శృంగారరసం బొకింత యైన లేమిఁ గలకలలాడని మోముతోనున్న యాంధ్రభాషాయోషామణికిఁ దొల్లిటితోడవులగు శృంగారకావ్యముల నుద్ధరించుటకు దృఢప్రయత్నలరగుఁడు. దేశమును భాషను నుద్ధరింపుఁడు. రాజోవుతరములవారి మన్ననలనందుఁడు.

—* ని య మ ము లు . *

1. పైరుపదివత్సరములకు మించినవయస్సుగలవారును ఆంధ్రభాషయం దాదరాభిమానములుగలవారును సేసంఘమున మొంబద్దగఁ జేరుటకర్తలగువారగుదురు.

2. స్త్రీలు వివార్ధులు ఇరువదివత్సరములకంటే బడినవారు, అవివాహితులు యీ సంఘమునఁ జేర్చుకొనఁ బడరు.
3. ఈ సంఘముకొఱకు వెలువరించు ప్రకటనము 1936 సంవత్సరము డిశంబరు నెలాఖరునకు తయారగును గాన నీలోపల యిందు మెంబర్లుగాఁ జేరఁదలంచువారందఱుఁ జేరఁగోరెదము.
4. తాము సంఘమునుండి తీసికొను శృంగారప్రబంధములను స్త్రీబాల సామరాదుల పాలఁబడకుండఁ గాపాడవలయును.
5. ఈ సంఘము ప్రకటించు శృంగారకావ్యములు మెంబర్ల కేవలపుదుము కాని యితరు లెంతవెల యిచ్చినను విక్రయింపము.
6. మేము వెలువరించు ప్రతికావ్యమునకును చాలవ్యాతప్రతితులను సంపాదించి ప్రబంధమురచించిన కవియైదేశానుసారము పండితులచేఁ బరిష్కరింపఁజేసి పాఠాంతరభేదములతో లేఖకప్రమాదజనితదోషంబులు కలుగకుండునటుల ముద్రింతుము.

—♦ ని బంధనలు . ♦—

1. ఈమండలి నచ్చొత్తింపఁజేసిన శృంగారప్రబంధములన్నియుఁ దీసికొన సామర్థ్యముగలవారే మెంబర్లుగాఁ జేరఁదగును.
2. మెంబర్లుగాఁజేరఁ దలంచువారు యీ సంఘముయొక్క నియములను దెలిసికొని మేమువంపిన ప్రమాణపత్రమును బూర్తిచేసి ప్రమాణపత్రముతోగూడ ప్రవేశరుసుముక్రింద రు. 0-8-0 లు మాత్రమువంపవలయును.
3. మూఁడేసి నెలల కొక్కొక్కటివంతున సంవత్సరమునకు నాలుగు శృంగారకావ్యములను ముద్రింతుము. ప్రతిగ్రంథముతయారైన వెంటనే ప్రతిమెంబరునకును దెలియఁజేసి వారివారిప్రతి లేఖిధముగా బంపునదియు నాయాప్రతి యెంతవెల యైనదియుఁ దెలుపఁగలము.

